

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 420 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 6 ΜΑΐ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

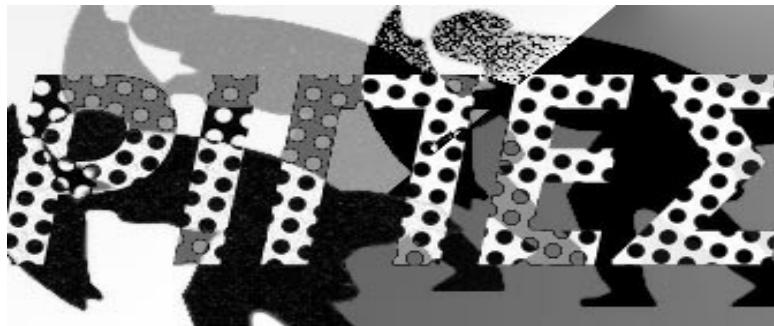
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους λαούς της Ανατολής

φωτο: Thomas Hoepker-Paul Fusco

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/5: Ημέρα κατά της διαιτας 6/5/1758: Γέννηση Μαξιμιλιανού Ροβεσπιέρου 6/5/1953: Γέννηση Τόνι Μπλέρ 6/5/1856: Γέννηση Sigmund Freud 6/5/1862: Θάνατος Henry David Thoreau 6/5/1985: O Ronald Reagan αποτίνει φόρο τιμής στους νεκρούς ναζί (Μπίτμπουργκ) 6/5/1992: Θάνατος Marlen Dietrich 6/5/1956: Γέννηση Λάκη Λαζόπουλου 7/5/1999: ΝΑΤΟϊκό αεροσκάφος βυθισταρίζει την κινεζική πρεσβεία στο Βελγικό (3 νεκροί – 20 τραυματίες υπάλληλοι) 7/5/2000: Ο Βλαντιμίρ Πούτιν ορκίζεται πρόεδρος της Ρωσίας 1832: Συνθήκη Λονδίνου (ελεύθερη Ελλάδα) 7/5/1953: Ιδρυση ΚΥΠ 7/5/554 π.Χ.: Γέννηση Σιντάρτα Γκαστάμα (Βουύδα) 7/5/1937: 5.000 αστυνομικοί με βοήθεια κομμουνιστών τσακίζουν την αναρχική εξέγερση (CNT) – 500 νεκροί 7/5/1940: Γέννηση Πιοτρ Λίτς Τσαΐκόφσκι 7/5/1919: Γέννηση Εβίτα Περού 8/5/5: Ημέρα ερυθρού σταυρού 8/5/1814: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 8/5/348 π.Χ.: Θάνατος Πλάτωνα 8/5/1936: Ημέρα απεργίας εργατών στη Θεσσαλονίκη (12 νεκροί – 282 τραυματίες) 8/5/1945: Συνθηκολόγηση Γερμανίας – τέλος β' παγκοσμίου πολέμου 8/5/1948: Δολοφονία George Polk 8/5/1989: Βόμβα κατά Γεώργιου Πέτρου (17Ν) 9/5: Ημέρα της Ευρώπης 9/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιάννη Τσαρούχα 9/5/1976: Θάνατος Ulrike Meinhof 9/5/1978: Εκτελεστή Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1905: Θάνατος Πολ Γκοκέν 9/5/1945: Σύλληψη Βίτκουν Κουσίλινγκ 9/5/2001: Θάνατος Νικόλαου Σαμψών (66 χρ.) 10/5: Ημέρα της μητέρας 10/5/1968: "Νύχτα των οδοφραγμάτων" (Γαλλία) 10/5/1956: Απαγχονισμός Μιχάλη Καραολή και Ανδρέα Δημητρίου 10/5/1910: Διέλυση κομήτη Χάλεϊ 10/5/1957: Γέννηση Sid Vicious (Sex Pistols) 10/5/1960: Γέννηση Βονο (U2) – πραγματικό όνομα: Πολ Χιούζον 10/5/1859: Φοιτητική εξέγερση στην Αθήνα 10/5/1905: Γέννηση Μάρκου Βαμβακάρη (Σύρος) 10/5/1947: Ψηφίζεται το δόγμα Τρούμαν στό την αμερικανική βουλή 10/5/1981: Πρόεδρος της Γαλλίας ο Φρανσουά Μιτεράν 10/5/1994: Ο Nelson Mandela ορκίζεται ως ο πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής 11/5/1981: Θάνατος Bob Marley (36 χρ.) 11/5/330: Εγκαίνια Κωνσταντινούπολης (Κωνσταντίνος) – μετονομασία από "Βυζάντιο" 11/5/1990: Θάνατος Στράτου Διονυσίου 11/5/1941: Γέννηση Eric Burdon 11/5/1969: Ντεμπούτο των Monty Pythons (Αγγλία) 11/5/1928: Πρώτη εκπομπή τηλεοπτικού σήματος 12/5: Ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1947: Εγκαίνια στρατοπέδου Μακρονήσου 12/5/1955: Θάνατος Charlie Parker 12/5/1992: Θάνατος Νίκου Γκάτσου (81 χρ.) 12/5/1895: Γέννηση Κριστανούρτι 12/5/1909: Πρώτη διαφήμιση προφυλακτικών (περιοδικό Τάτλερ) ως "μηχανές που προστατεύουν από τα τραύματα της αγάπης" 12/5/1932: Ντεμπούτο του Γκούφι (Disney) 12/5/1588: Πρώτα οδοφράγματα παγκοσμίως, από εξεγερμένους ενάντια στον Ερρίκο Γ'.

● Και η Μαντλίν Ολμπράιτ ειρηνιστρια ●●● Και ο Γιόσκα Φίσερ ειρηνιστής ●●● Στον καπιταλισμό είσαι ό,τι δηλώσεις ●●● Τη Ντόρα, πάντως, την είδα πολύ πεσμένη ●●● Το χαμόγελο ξεκαρφισωμένο από το new look πρόσωπο, να διαβάζει τις απαντήσεις από γραπτό κείμενο (Γιαργάκη δύμιζε) και να κάνει συνέχεια σαρδάμ ●●● Φαίνεται πως της είχε τραβήξει πολύ δυνατά τ' αφτί η Κοντολίζα ●●● «Εστειλε ο Μπους το μαυροπούταν στην Ευρώπη» ●●● Ατάκα γηραιού θαμώνα, πρωί-πρωί σε καφενείο της Ζήνωνος ●●● Ακούσιοι ωτακουστές της συζήτησης των συνταξιούχων, τη μεταφέρουμε ●●● Αλήθεια, πώς ήξερε η Ντόρα τι ερωτήσεις δια της κάνουν οι δημοσιογράφοι και είχε γραμμένες τις απαντήσεις; ●●● Αφού η δημοσιογραφία είναι αδέσμευτη και ανεξάρτητη ●●● Εντάξει, ρε παιδιά, μη φωνάζετε, λέμε και καμιά μαλακία να περνάει η ώρα ●●● Το χέτε καταλάβει, βέβαια, ότι τα πυρηνικά όπλα του Ιράν είναι σαν τα όπλα μαζίκης κα-

ταστροφής του Σαντάμ ●●● Αυτά, ντε, που υπήρχαν σίγουρα αλλά ποτέ δε βρέθηκαν ●●● Και γιατί ουδείς διαμαρτύρεται για τα πυρηνικά του Πακιστάν ή του Ισραήλ; ●●● Εντάξει, δεν ξανακάνουμε άλλη ερώτηση-καλαμπούρι ●●● Μόνο μία τελευταία ●●● Γιατί δια πρέπει το πυρηνικό μονοπώλιο να ανήκει μόνο στις λεγόμενες μεγάλες δυνάμεις; ●●● Ποιος ήταν πρώτη μούρη στην ειρηνική διαδήλωση του Περισσού; ●●● Ο Καζάκος ●●● Αυτός, ντε, που κάθε απόγευμα γεμίζει με την πληθωρική παρουσία του γνωστή τηλεοπτική

σαπουνόπερα ●●● Ο άνδρωπος διδάσκει πολιτισμό ●●● Πριν καμιά εικοσαετία, βέβαια, καταγγελόταν από τους ηδονοποιούς (στο ΣΕΗ κυριαρχούσε το ΚΚΕ) ως «ο σκληρός εργοδότης Καζάκος» ●●● Περασμένα ξεχασμένα όμως ●●● Πλέον ο Καζάκος δεν έχει δικό του δίσιο και εργάζεται ως ανιδιοτελής εργάτης του πολιτισμού ●●● Στη σαπουνόπερα ●●● Και ποια ήταν πρώτη μούρη πασχαλιάτικα στο πρωινό νταχντιράδικο της Μενεγάκη; ●●● Η χριστιανοκομουνίστρια (συγνώμη Κάρολε) βουλευτίνα Λιάνα ●●● Η οποία επέλεξε

◆ Καμιά πενηνταριά νεκροί (οι σακατεμένοι δε μετρήθηκαν) είναι ο τραγικός απολογισμός των πασχαλινών διακοπών. Μια προσεκτικότερη ματιά στη λίστα με τα τροχαία, όμως, διαλύει το μύθο ότι φταίει η μεγάλη τοχύτητα στους εθνικούς δρόμους. Τα περισσότερα θανατηφόρα τροχαία έγιναν στους δρόμους της Αθήνας, πρωινές ώρες, κατά την επιστροφή από τα γνωστά «πολιτιστικά κέντρα». Το life style και η υποκουλτούρα δεν καταστρέφουν μόνο το μυαλό, σκοτώνουν κιόλας.

◆ Ογδόντα παιδιά ή γλικάς 12 μέχρι 18 ετών θα δικαστούν στην Τουρκία και αντιμετωπίζουν πτοινές κάθειρξης από μισό μέχρι 24 χρόνια, επειδή πήραν μέρος στις διαδηλώσεις των Κούρδων τον περασμένο Μάρτη. Το «βαθύ» κρά-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Α.Τ. 50 ευρώ
- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ

τος της Τουρκίας δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε ανήλικους και ενήλικες. Ο πρώτος πολιτικός κρατούμενος που εκτέλεσε δι' απαγχονισμού, παρά την πανευρωπαϊκή καμπάνια αλληλεγγύης, η χούντα του Εβρέν ήταν ο 16χρονος κομμουνιστής νεολαίος Ερντάλ Ερέν. Τώρα που δεν υπάρχει χούντα αλλά κοινοβουλευτική κυβέρνηση, δεν γίνονται απαγχονισμοί αλλά ανήλικοι απειλούνται με μακροχρόνιες καθείρξεις. Και η δημοκρατική Ευρώπη αυτό το θεωρεί πρόσδιο και εφαρμογή του «κράτους δικαίου».

◆ Στην Τουρκία είναι βάρβαροι, ενώ στη δημοκρατική Γαλλία τα πρόγματα είναι πολι-

τιομένα. Για παράδειγμα, δήμαρχος παρισινού προάστιου, απ' αυτά που πριν μερικούς μήνες τυλίγηκαν στις φλόγες της εξέγερσης των κολασμένων νέων, έβγαλε φριμάνι με το οποίο απαγορεύεται η κυκλοφορία των νέων ηλικίας 15-18 ετών σε παρέες μεγαλύτερες των δύο απόμινων. Οσοι/ες θεαθούν να κυκλοφορούν σε τριάδα, θα συλλαμβάνονται και θα απελευθερώνονται μόνο αφού καταβάλουν πρόσπιμο ύψους 38 ευρώ. Τελικά, η δική μας χούντα δημιούργησε σχολή με το «απαγορεύονται οι συναθροίσεις σύνω των τριών»...

◆ Οπως πληροφορούμαστε από τον Τύπο, η Αθηνά Ρουσέλ, που ξαναέγι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

νε Αθηνά Ωνάση-Ρουσέλ (το επώνυμο της μάνας της το είχε αποποιηθεί με δικαστική πράξη) και ο βροζιλιάνος σύζυγός της Ντόντα (ή κάπως έτσι) υπέβαλαν αίτηση για να αποκτήσουν ελληνική αθλητική ιθαγένεια και να αγωνιστούν με τα γαλανόλευκα σε διεθνείς ιππικούς αγώνες, γεγονός στο οποίο συμφώνησε

ήδη ο επικεφαλής της ελληνικής αλογομοιστονδίας, που «τυχαίνει» να είναι και σύζυγος της ελληνίδας ΥΠΕΞ Ντ. Μπακογιάνη. Θέλοντας να διατηρήσει στοιχειωδώς τη σοβιετότητά του ο οιστικός Τύπος σημειώνει ότι η «ελληνομανία» της εγγονής του Ωνάση και του συζύγου της είναι απλώς ένα εισιτήριο για το Ιδρυμα Ωνάση, που διαχειρίζεται τεράστια ποσά και που το ζεύγος δεν έχει καταφέρει να εκπορθήσει, παρά το διεθνή δικαστικό του ογώνα. Κι εμείς αναφωτίμαστε: αφού το Ιδρυμα Ωνάση είναι κοινωφέλες και μη κερδοσκοπικό (όπως όλα τα «Ιδρύματα»), γιατί θελει να βάλει μπελά στο κεφάλι του το διάστημα ιππικού ζεύγος;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ΠΑΜΕ διαμόρφωσε σπουδαίους στόχους πάλης, ανέδειξε σύνθετα παλιά και καινούργια ζητήματα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, εμπλούτισε το χαρακτήρα των συνδικάτων, έδωσε πνοή στη λειτουργία συνδικαλιστικών οργανώσεων, ανέβασε τον πήχη της ταξικής πάλης ακόμα ψηλότερα. Οι δείκτες χτύπαγαν κόκκινο με τις απεργίες, τις καταλήψεις και τις πρωτοβουλίες μας.

Γιώργος Μαυρίκος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Μπροστά στους αρχισυμμόρτες της Ουάσιγκτον ούλοι οι Ντον Κορλέοντε μοιάζουν με τους δώδεκα Αποστόλους του Ιησού. Και μπροστά στους αρχιληγότες του Τέξας, τα κέρδη του Αράπογλου ισοδυναμούν με φραγκοδίφραγκα του φτωχού. Το τελευταίο οργανωμένο κόλπο, διπλό

■ Ειδικρίνεια ή κυνικότητα;

Δεν ξέρουμε αν ο Μεϊμαράκης είναι ειλικρινής ή απλά κυνικός που θέλησε να κλείσει το θέμα (μάλλον προς το δεύτερο κλίνουμε), πάντως δε μάστησε τα λόγια του, όταν ρωτήθηκε αν η Σούδα θα διατεθεί για τις επιχειρήσεις του αμερικάνικου στρατού σε ενδεχόμενο πολεμικό χτύπημα κατά του Ιράν. «Η Ελλάδα εδώ και πολλά χρόνια έχει συμβατικές υποχρεώσεις απέναντι στους συμμάχους της, τις οποίες και εκπληρώνει», δήλωσε έξω από το μέγαρο Μαξίμου, αφέως μετά τη συνάντησή του με τον Κ. Καραμανλή, την περαιωμένη Τετάρτη. Αν γυρίσει κανείς μερικά χρόνια πίσω, θα βρει πανομοιότυπες δηλώσεις στελεχών του ΠΑΣΟΚ, όταν η Σούδα χρησιμοποιούνταν στις πολεμικές επιχειρήσεις κατά του Ιράκ.

■ Υποκρίσια

Τώρα, βέβαια, οι Πασόκοι το παίζουν φιλειρηνιστές και... ολίγον αντιμπεριαλιστές. «Είμαστε αντίθετοι σε κάθε προοπτική πολέμου στο Ιράν... Το ΠΑΣΟΚ λέει ένα καθαρό όχι σε ένα νέο Ιράκ», δήλωσε ο υπεύθυνος του τομέα Εξωτερικής Πολιτικής, Ασφάλειας και Αμυνας Χρ. Παπουτσής. Λες και κατοικούμε στη χώρα των Λωτοφράγων και έχουμε ήδη ξεχάσει τη συμμετοχή των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στο πλευρό των ΗΠΑ στους τρεις τελευταίους ιμπεριαλιστικούς πολέμους (Γιουγκοσλαβία, Αφγανιστάν, Ιράκ). Λες και ξεχάσαμε ότι ο νυν αρχηγός και τότε ΥΠΕΞ Γιωργάκης περιόρδευε στις μεσανατολικές πρωτεύουσες ως «παπαγαλάκι» και πρόσκοπος του Στείτ Ντιπάρτμεντ και «εκλαΐπευε» τους λόγους για τους οποίους πρέπει να ανατραπεί ο Σαντάμ Χουσεΐν και να «αποκατασταθεί η δημοκρατία στο Ιράκ».

ΥΓ1: Αλήθεια, γιατί έκανε δηλώσεις ο Παπουτσής και όχι ο ίδιος ο Γιωργάκης;

ΥΓ2: Γιατί οι δηλώσεις Παπουτσή δεν έγιναν πριν την άφιξη της Κοντολίζα Ράις, αλλά αφού πρώτα οριστικοποιήθηκε το πρόγραμμα της αμερικανίδας ΥΠΕΞ και δεν περιλάμβανε συνάντηση με το Γιωργάκη;

■ Μυστική διπλωματία

Τους έβαλε και τρέχουν πάλι η «Κόντη» με όσα δήλωσε κατ' επανάληψη στις δημόσιες τοποθετήσεις της στην Αθήνα, περί ύπαρξης μυστικής (άτυπης) συμφωνίας, σύμφωνα με την οποία η Κύπρος θα έμπταινε διαιρεμένη στην ΕΕ και σε αντάλλαγμα η ελληνική και η κυπριακή κυβέρνηση δε θα παρεμποδίζαν τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας. Η αμερικανίδα ΥΠΕΞ υπήρξε σαφέστατη στις διατυπώσεις της. Είπε για παράδειγμα στη συνέντευξή της στους τέσσερις (επιλεγμένους από την πρεσβεία) δημοσιογράφους:

«Οι Ελληνοκύπριοι είναι στο κάτω της γραφής μελή της ΕΕ και επομένως έχουν τη δέσμευση να χρησιμοποιήσουν αυτή την ένταξή τους στην ΕΕ ώστε να διευκολύνουν την ένταξη της Τουρκίας και όχι για να την μπλοκάρουν. Και αυτό, διότι μια από τις ανησυχίες που υπήρχαν, όταν η Κύπρος μπήκε στην ΕΕ, σταν ένα διαιρεμένο νησί, ήταν ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί αυτή η βάση, ώστε να δυσκολέψει η ένταξη της Τουρκίας».

Με πόσο μεγαλύτερη σαφήνεια να αναφερθεί στην ύπαρξη μυστικής συμφωνίας, η οποία προφανώς έγινε στο Ελσίνκι το 1999; Η πλάκα είναι πως οι κατ' εξοχήν αρμόδιοι, ο Σημίτης, ο Γιωργάκης και ο Κληριδης, οι άνθρωποι που χειρίστηκαν την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ και τη συμφωνία του Ελσίνκι, έκαναν το παπί. Σαν να μη κατάλαβαν τον κάρφαρο που πέταξε η Ράις. Οι σημερινές κυβερνήσεις σε Αθήνα και Λευκωσία, όμως, όχι μόνο δεν διέψευσαν τη Ράις αλλά εμπέσωσαν την επιβεβαίωσαν, παραπέμποντας στις προκατόχους τους. Όμως, το να πετάς το μπαλάκι και να «αικινητοποιείς» την αντίπολη πολιτική παράταξη είναι καλό για εσωτερική κατανάλωση, αλλά στη διεθνή πολιτική σκακιέρα δε μετράει. Στην εξωτερική πολιτική πρέπει να υπάρχει συνέχεια και όταν ο Καραμανλής με τον Παπαδόπουλο κάθονται στα διαβούλια της ΕΕ δε μπορούν να αφίστανται από τις άπυτες συμφωνίες που έχουν υπογράψει ο Σημίτης με τον Κληριδη. Μ' αυτά τα ζητήματα οι ιμπεριαλιστές δεν παίζουν.

Πάντως, στην πράξη, και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και οι σημερινές σε Αθήνα και Λευκωσία έχουν σεβαστεί πλήρως τη συμφωνία. Αρνήθηκαν ακόμα και να προφέρουν τη λέξη «βέτο», ακόμα και όταν η τουρκική κυβέρνηση δήλωνε ότι δεν πρόκειται να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμια της στα τουρκικά πλοία και αεροπλάνα. Γ' αυτό και για την ΕΕ το Κυπριακό δεν αποτελεί «αγκάθι», ούτε καθορίζει στο ελάχιστο τις σχέσεις της με την Τουρκία.

Γιατί τα αναφέρουμε όλ' αυτά; Για να τονίσουμε ότι όλα αυτά τα βαρύγδουπτα πατριωτικά που ακούγονται από τους κυβερνώντες στην Αθήνα και κυρίως στη Λευκωσία είναι αέρας κοπανιστός. Αθήνα και Λευκωσία δεν παίζουν κανένα ρόλο στο παζάρι των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών με την Τουρκία.

■ Επισκεψη Ράις στην Αθήνα

Πήρε ό,τι ήθελε

Δεν ξέρουμε σε ποιο βαθμό
επιζητούσε την επίσκεψη-
αστραπή της Κοντολίζα
Ράις στην Αθήνα η κυβέρνηση

Καραμανλή. Από τη στιγμή που θα πήγαινε και στην Αγκυρα, ασφαλώς την επιζητούσε, για να μη φωνεί ότι οι Αμερικάνοι θεωρούν την Ελλάδα παρακαπτιανή. Από την άλλη, όμως, η κυβέρνηση γνώριζε πολύ καλά ότι κάθε άλλο παρά εύκολη θα ήταν αυτή η επίσκεψη. Γιατί η Ράις θα ερχόταν για να απαιτήσει, χωρίς να μπορεί να δώσει κάτι που να μπορούν να το επιδείξουν ως «εθνικό αντάλλογμα» στο πόπολο ο Καραμανλής και η Ντόρα. Ασε που κάθε φορά που οι Αμερικάνοι ιμπεριολιστές απειλούν με πολεμική επέμβαση κάποια χώρα ο ελληνικός λαός τα παίρνει στο κρανίο και τα αντιαμερικανικά αισθήματά του φουντώνουν. Ηξερε, λοιπόν, η κυβέρνηση, ότι πολιτική υπεραξία από την επίσκεψη Ράις δεν θα έβγαζε, γι' αυτό

και προσπάθησε να την περάσει όσο γίνεται πιο αδιάφορα, με τη βοήθεια και του Πάσχα, στη διάρκεια του

οποίου το πτολιτικό ενδιαφέρον ατονεί και αυξάνεται το ενδιαφέρον για το αρνί, το κοκορέτσι και τη μαγειρίτσα.

Ηρθε, λοιπόν, η σιδηρά κυρία της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, υπέβαλε τις απαιτήσεις της, εισέπραξε γενικά σε όλα και αναχώρησε για την Τουρκία και στη συνέχεια για τη Βουλγαρία. Τι ζήτησε; Να στηριζεί η Ελλάδα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (μέχρι τα τέλη του χρόνου κατέχει θέση μη μόνιμου μελους) κάθε αμερικανικό σχέδιο για το Ιράν. Να αναβαθμίσει τη στρατιωτική της παρουσία στο Αφγανιστάν και να φτάσει η χώρη των ελληνικών στρατευμάτων μέχρι το Σουδάν. Να τηρήσει η Ελλάδα τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει για τη στήριξη της διαδικασίας ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ. Να φροντίσει το ελληνικό κράτος να απεμπλακεί από την μονοπωλιακή εξάρτηση στον τομέα του φυσικού αερίου από τη Ρωσία.

Για τη Σούδα δεν είχε κανένα αίτημα να υποβάλει η Ρόισι. Η Σούδα θεωρείται αμερικανικό έδαφος και οι στρατιωτι-

κές της δραστηριότητες είναι έξω από κάθε ελληνικό έλεγχο. Αυτό το έχουν κατοχυρώσει οι Αμερικανοί, δεν το συζητούν, δεν το διαπραγματεύονται. Και βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να βγει η σημειρινή κυβέρνηση (όπως δε βγήκε και η προηγούμενη) κανα πει «κοιτάξτε, θέλουμε να ασκούμε ελέγχο στις δραστηριότητες της Σουδας, να μας ενημερώνετε και να μας ζητάτε την άδεια για τυχό εμπλοκή της βάσης σε πόλεις μικές επιχειρήσεις».

Κατά τα άλλα, το «πρέσιν γκ» της Ράις πρέπει να ήταν πολύ όγριο, αν κρίνουμε από το ύφος της Ντόρας και από το ότι είχε γραπτές απαντήσεις (συμβουλευόταν σημειώσεις) για όλες τις ερωτήσεις έτσι που να μη λαθέψει ούτε κατά λέξη στις γενικολογίες διπλωματικού τύπου απαντήσεις που έδινε δημόσια. Το τελευταίο καταφύγιο σ' αυτές τις διπλωματικές απαντήσεις ήταν ότι η κυβέρνηση θα συναποφασίσει με τους εταίρους της στην ΕΕ. Γνωρίζει όμως, πολύ καλά η κυβέρνηση ση, ότι η ΕΕ σ' αυτά τα ζητή

ματα δεν έχει κοινή εξωτερική πολιτική. Επομένως, όταν ο κόμπιτος φτάσει στο χτένι, ο Καραμανλής και η Ντόρα θα αναγκαστούν να αποφασίσουν και τότε θα συνταχθούν με τη θέληση των Αμερικάνων. Σε off the record συζητήσεις τους με δημοσιογράφους, κυβερνητικά στελέχη δε διστάζουν να πουν ότι η κυβέρνηση είναι αναγκασμένη «να πάσει με τον δυνατό». Τα ίδια μήπως δεν έκανε και ο Σημίτης στους τρεις τελευταίους ιμπεριαλιστικούς πολέμους; Ποιος από το ΠΑΣΟΚ μπορεί να κατηγορήσει τον Καραμανλή;

Και κάπι τελευταίο, που μοι-
άζει περισσότερο με καλα-
μπούρι. Η Ράις επανέλαβε
στην Αθήνα τα περί «στρατη-
γικού εταίρου» των ΗΠΑ.
Ομως το ίδιο ακριβώς είπε και
στην Αγκυρα, γ' αυτό και η
κυβέρνηση ορθώς επελέξε να
μην το πολυρίξει στα πανη-
γύρια. Φαίνεται πως ο όρος
«στρατηγικός εταίρος» είναι
σαν τα γυαλιστερά μπρούτζι-
να μετάλλια που μοίραζαν οι
αποικιοκράτες στους αφελείς
φυλάρχους της Αφρικής.

■ Εισήγηση στο ΣΤΕ

Να παραμείνουν οι ρουφιανοκάμερες

Ηαστική νομιμότητα έχει τη διάρκεια της. Κι όποιοι περιορίζουν τη διάρκεια της σε μια συγκεκριμένη περίοδο, αυτά τα διάστημα δεν καλύπτουν τη διάρκεια της ζωής της. Το περιορισμένο διάστημα είναι το περιορισμένο διάστημα της ζωής της. Η αστική νομιμότητα δεν καλύπτει τη διάρκεια της ζωής της.

Η εισηγήτρια του ΣΤΕ Ειρήνη Σαρπτ στην εισήγησή της (η σχετική συζήτηση στην Ολομέλεια του οργάνου θα γινόταν χτες επελεξε το ρόλο του Πόντιου Γελάτου. Επισημαίνει ότι η ΕΛΑΣ διπλαρεί να χρησιμοποιεί σύστημα συλογής δεδομένων εικόνων και ήχου και να επεξεργάζεται αυτά τα δεδομένα για την προληψη και την καταστολή των εγκλήματος, μπορεί όμως να χρ

Αστικός φιλελευθερισμός

«Είμαστε διαρκώς σε επιτήρηση. Στην Αμερική πέτυχαν έναν απόλυτο εκφρισμό, προκειμένου να αποφύγουν οποιαδήποτε αντίσταση μπορεί να υπάρξει. Το 20% παρακολουθούνται σε κάθε τους βήμα και το 80% είναι τόσο αποβλακωμένοι από τη φτώχεια και την πολλή δουλειά, ώστε δεν πρόκειται ποτέ να δημιουργήσουν προβλήματα στις κυβερνήσεις... Ο Τύπος γνώριζε την αλήθεια εξ αρχής για το Ιράκ. Γνώριζε πως φεύδονταν. Άλλα τώρα που ο κόσμος άρχισε να μαθαίνει την αλήθεια, άρχισε και να αντιδρά. Το 68% του αμερικανικού λαού είναι εναντίον του. Είναι ολοφάνερο πλέον ότι οδηγηθήκαμε σε έναν πόλεμο με μέσα μαζικής απάτης. Αν συγκρίνει κανείς την πάμπτωχη κάλυψη που κάνουν τα ΜΜΕ σήμερα, που η αλήθεια για τον πόλεμο στο Ιράκ έχει βγει στο φως, με τις ατελειωτες ώρες, την απίστευτη ενέργεια, τους τόνους μελάνι και τις αφέτροτες μπομπίνες φιλμ που σπαταλήθηκαν για τον Κλίντον, όταν και εκείνος είπε ψέματα για μια... ερωτική σχέση του, θα δει το σουρεαλιστικό της όλης κατάστασης. Δεν καταγγελλουμε αυτόν που είπε ψέματα για έναν πόλεμο που είχε 15.000 Ιρακινούς και 1.000 Αμερικανούς στρατιώτες νεκρούς, χιλιάδες τραυματίες και από τις δύο μεριές και μια εφιαλτική αύξηση της τρομοκρατίας. Ο Τζορτζ Μπους πρέπει να κληθεί σε απολογία και να αποπεμφθεί από την εξουσία».

Ενας γνήσιος αμερικανός liberal, συνεπής στο φιλελευθερισμό του, ο αμερικανός σκηνοθέτης και ηθοποιός Τιμ Ρόμπινς, έπιε τα παραπάνω σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στην Αθήνα, με την ευκαιρία της έναρξης των παραστάσεων του θιάσου του στο θέατρο «Ιλίσια» με το «1984» του Οργουελ, σε θεατρική διασκευή του Μάικλ Τζιν Σάλιβαν. Σε παλαιότερες εποχές ουδείς θα έδινε ιδιαίτερη σημασία σ' αυτές τις κοινοτοπίες. Δυστυχώς, έτσι όπως έχουν τα πρόγματα παγκόσμια, ακόμα και ο τυπικός μικροαστικός λόγος των διανοούμενων που γυροφέρνουν στην αριστερή πτέρυγα του Δημοκρατικού Κόμματος των ΗΠΑ αποκτά σημαντικότητα.

Ακροβατεί σε τεντωμένο σκοινί η κυβέρνηση της Χαμάς

Σε τεντωμένο σκοινί ακροβατεί η κυβέρνηση της Χαμάς, μετά από την οξύνονταν των σχέσεών της με τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής Μωχαμούντ Αμπάς. Ο τελευταίος εμφανίζεται ως απόλυτος μονάρχης, απειλώντας ότι μπορεί ανά πάσα στιγμή να καταργήσει την κυβέρνηση, ενώ δηλώνει έτοιμος να ξεκινήσει απευθείας συνομιλίες με το Ισραήλ, παρά την άρνηση της κυβέρνησης.

Η κρίση στις σχέσεις Χαμάς – Αμπάς ξεκίνησε με την επίθεση αυτοκτονίας ενός 18χρονου μαχητή της Τζιχάντ σε φαστρουντάδικο του Τελ-Αβίβ, τη Δευτέρα 17 Απριλί. Ήταν η πρώτη επίθεση στην καρδιά του Ισραήλ, μετά από τη νίκη του Καντίμα στις βουλευτικές εκλογές. Μια επίθεση που είχε σαν αποτέλεσμα 8 νεκρούς και πάνω από 50 τραυματίες και χαρακτηρίστηκε ως «τρομοκρατική πράξη» από τον Αμπάς, ενώ είχε την κάλυψη της Χαμάς, εκπρόσωπος της οποίας δήλωσε ότι αποτελεί φυσική αντίδραση στις επιθέσεις του ισραηλινού στρατού και εντάσσεται στο δικαίωμα των Παλαιστινίων για αυτοάμυνα όσο η διεθνής κοινότητα δεν τους προστατεύει από την βαρβαρότητα του ισραηλινού στρατού. Ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήσει ότι αυτή η επίθεση δεν ήταν παρά μια βίαιη πράξη διαμαρτυρίας και αντίστασης, όταν οι Σιωνιστές συνεχίζουν κονονικά τους βομβαρδισμούς στη Λωρίδα της Γάζας (έχοντας σκοτώσει πάνω από 15 Παλαιστίνιους, μεταξύ των οποίων και εφτά παιδιά στις τρεις βδομάδες πριν από την επίθεση αυτοκτονίας), επιταχύνουν την κατασκευή του τείχους του αίσχους (έχοντας ολοκληρώσει την κατασκευή του μισού τείχους των 670 χιλιομέτρων που χωρίζει τη Δυτική Οχθή από το Ισραήλ) και στραγγαλίζουν οικονομικά την Παλαιστινιακή Αρχή δεσμεύοντας τα χρήματα που της ανήκουν από τους τελωνειακούς δασμούς και τους φόρους που το Ισραήλ μαζεύει για λογαριασμό της;

Ωστόσο, αυτή η κραυγαλέα αντίθεση μεταξύ της νέας κυβέρνησης και του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής στο ζήτημα της τελευταίας επίθεσης αυτοκτονίας δεν ήταν παρά η αρχή της οξύνσης των μεταξύ τους σχέσεων. Λίγες μέρες αργότερα, η Χαμάς αποφασίζει να εντείνει τον έλεγχο στις δυνάμεις ασφαλείας. Ο υπουργός Εσωτερικών Σαέντ Σιγιάν αποφασίζει να δημιουργήσει ένα ειδικό ένοπλο σώμα που θα δρα παραλλήλα με τις δυνάμεις ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής (που ελέγχονται από τον Αμπάς). Στο σώμα αυτό προβλέπεται να ενταχθούν διάφορα ένοπλα τμήματα από οργανώσεις της αντίστασης (γύρω στους 3.000 μοχλητές). Επικεφαλής διορίζεται ο Γενικός Διοικητής των «Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης» (μιας οργάνωσης που θεωρείται ότι στεγάζει και τους μοχλητές της Χαμάς και συνεχίζει την αντίσταση και τις επιθέσεις στο Ισραήλ) Αμπού Σαμχαντάνα, ο οποίος είναι από τους πλέον καταζητούμενους από το Ισραήλ για «τρομοκρατία». Αμέσως, ο Αμπάς ακυρώνει την απόφαση του Σιγιάν, καταγγέλλοντάς την ως «παράνομη», πράγμα που προκαλεί τη σκληρή απάντηση της Χαμάς Χαλέντ Μεσάλ, που βρίσκεται εξόριστος στη Δαμασκό. Σε διαδηλωση στη Δαμα-

σκό για την επέτειο της δολοφονίας των ηγετών της Χαμάς Γιασίν και Ραντίσι, ο Μεσάλ δηλώνει ότι «το πραξικόπημα που υποστηρίζεται από τους Σιωνιστές και τους Αμερικάνους δεν θα περάσει» και ότι πλησιάζει η στιγμή που θα αποκαλύψει όλη την αλήθεια για τους Παλαιστινίους που υποσκάπτουν την κυβέρνηση της Χαμάς, αφήνοντας αιχμές για τον Αμπάς και στελέχη της Φατάχ.

Από κει και πέρα τα γεγονότα εκτύλισσονται ραγδαία. Το «Επαναστατικό Συμβούλιο» της Φατάχ εκδίνει ανακοίνωση που αναφέρει ότι ο Μεσάλ πυροδοτεί τον εμφύλιο πόλεμο, ενώ δεκάδες ένοπλοι οπαδοί της Φατάχ συγκεντρώνονται στο κέντρο της πόλης της Γάζας, το Σαββατοκύριακο 22 και 23 Απριλί, ανταλλάσσοντας πυροβολισμούς με οπαδούς της Χαμάς, με αποτέλεσμα πάνω από 20 τραυματίες. Σφρόδες συγκρούσεις πραγματοποιούνται και στο γραφείο του υπουργού Υγείας της κυβέρνησης της Χαμάς, στο οποίο εισβάλλουν ένοπλοι της Φατάχ. Την Κυριακή του Πάσχα, ένοπλοι της Φατάχ εισβάλλουν και στο δημαρχείο της Ναμπλούς (της μεγαλύτερης πόλης της Δυτικής Οχθής) υπό την καθοδήγηση στελέχους των παλαιστινιακών δυνάμεων ασφαλείας, που θεωρείται για την οργάνωση παρόμοιων επιθέσεων. Οι ένοπλοι εκκενώνουν το δημαρχείο και απαιτούν από τον Μεσάλ να ανακαλέσει προκειμένου να επιτρέψουν την επανολειτουργία του. Η κατάληψη λήγει μόνο με την παρέμβαση βουλευτή της Φατάχ. Διαδηλώσεις των οπαδών της Φατάχ γίνονται σε αρκετές πόλεις, μεταξύ των οποίων η Ραμάλα.

Σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, μια περίεργη ανακάλυψη οπλοστασίου στην Ιορδανία τροφοδοτεί την «αντιτρομοκρατική» υστερία εναντίον της Χαμάς, με την Ιορδανική κυβέρνηση να υποστηρίζει ότι μοχλητές της Χαμάς σχεδιάζουν επιθέσεις στο εσωτερικό της, τον Αμπάς να δηλώνει έκπληκτος για το γεγονός και τη Χαμάς να το διαψεύδει.

Μέσα στους κόλπους της Χαμάς διαφένονται οι πρώτες διαφοροποιήσεις. Ο αναπληρωτής πρωθυπουργός Νασέρ Σαέρ δηλώνει στο Αλ-Τζαζίρα, ότι οι δηλώσεις Μεσάλ δεν αντιπροσωπεύουν την κυβέρνηση της Χαμάς, ενώ ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανγία φέρεται να δηλώσει ότι θα παραιτηθεί αν δεν ανακαλέσει ο Μεσάλ. Απ' ότι φαίνεται, η κρίση αποφεύγθηκε με τον Μεσάλ να υποχρεώται υποστηρίζοντας ότι παρερμη-

αποκλεισμό και η επαναδραστηριοποίηση της ΟΑΠ (στην οποία μέχρι σήμερα δεν αντιπροσωπεύεται η Χαμάς).

Ομως, η αποφυγή περαιτέρω κλιμάκωσης της πολιτικής κρίσης στην Παλαιστίνη δε σημαίνει ότι οι αντιθέσεις εξεπεράστηκαν. Το αντίθετο. Ο Παλαιστίνιος υπουργός Εσωτερικών εξακολουθεί να αντιδρά στην απόφαση του Αμπάς για την οικύρωση του νέου σώματος ασφαλείας, υποστηρίζοντας ότι έχει την εξουσία να το σχηματίσει (από τον Παλαιστινιακό βασικό νόμο), ενώ μοχλητές της Φατάχ (συμπεριλαμβανομένων και των Ταξιαρχών Μαρτύρων του Αλ-Ακό) συγκρότησαν μια νέα μιλίτσια από 2.000 μοχλητές σε αντίθετο του νέου σώματος ασφαλείας του υπουργείου Εσωτερικών.

Απ' την άλλη μεριά, ο οικονομικός στραγγαλισμός κάνει αφόρητη την κατάσταση στην Παλαιστίνη. Οι Αμερικανοί ασκούν ασφυκτικές πιέσεις, απειλώντας με αυστηρές κυρώσεις τις αραβικές τράπεζες, προκειμένου να μη μεταφερθούν τα χρήματα που υποσχέθηκαν πολλές αραβικές κυβέρνησεις (το Ιράν, το Κατάρ, η Σαουδική Αραβία και το Κου-

βέιτ) να δώσουν στην κυβέρνηση της Χαμάς, με αποτέλεσμα η Παλαιστίνη να αντιμετωπίζει σοβαρά μεγάλη ανθρωπιστική καταστροφή. 160.000 υπόλιτοι του δημοσίου πάραμενουν απλήρωτοι και ο Αραβικός Σύνδεσμος, που υποσχέθηκε ότι θα τους πληρώσει με απευθείας κατάθεση στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς, έχει συλλέξει λιγότερο από το ένα τρίτο των χρημάτων που απαιτούνται για να πληρωθούν τους μισθούς του Απρίλη και του Μάη.

Ηγετικό στέλεχος της Χαμάς από τη Δαμασκό δήλωσε ότι αν αποτύχει η κυβέρνηση του, μια νέα Ιντιφάρα θα είναι προ των πυλών, αυτή τη φορά αικόνα πιο βίαιη. Με την κατάσταση όμως που επικρατεί στην Παλαιστίνη, την αδιαλαξία των Σιωνιστών και των Αμερικανών, δεν υπάρχουν και πολλά περιθώρια για την κυβέρνηση της Χαμάς να πετύχει μια αξιοπρεπή ανεξαρτησία του παλαιστινιακού λαού. Ποιος λοιπόν μπορεί να αμφισβήτησε ότι αυτό το ενδεχόμενο αποκτά ολοένα και περισσότερες πιθανότητες να γίνει πραγματικότητα;

■ Νεπάλ

Δυσοίωνο το μέλλον της μοναρχίας

Yστερα από 19 μέρες γενικής απεργίας και μοχλητών διαδηλώσεων σ' όλη τη χώρα, κατά τη διάρκεια των οποίων 17 διαδηλωτές έχασαν τη ζωή τους από τα πυρά του στρατού και της αστυνομίας, ο βασιλιάς του Νεπάλ Γκιανέντρα αναγκάστηκε να υποχωρήσει για να αποφύγει τα χειρότερα. Επανέφερε σε ισχύ τη βουλή που είχε εκληθεί το 2002 και παραιτήθηκε από την εξουσία που είχε την θεωρείται για την οργάνωση παρόμοιων επιθέσεων. Οι ένοπλοι ανακαλέσαν τον πρωθυπουργό, οι αντάρτες προχώρησαν στην άρση του αποκλεισμού της πρωτεύουσας και άλλων πόλεων του Νεπάλ και ανακοίνωσαν τρίμηνη κατάπαυση του πυρός. Στις 30 Απριλίου συνήθλε για πρώτη φορά η βουλή και αποφάσισε ομόφωνα την πραγματοποίηση εκλογών για την ανάδειξη συντακτικής συνέλευσης, οπότε ότι είχε είχε διακηρύξει, τη συντριβή με στρατιωτικές επιχειρήσεις του αντάρτικου. Από την αναμέτρηση αυτή το μοσικό αντάρτικο βγήκε ενισχυμένο, έχοντας αναβαθμίσει σημαντικά το ρόλο του στα πολιτικά δρώμενα από την ίδια η Κιανέντρα κατάφερε με την ηγεσία του αντάρτικου, με στόχο τη συμμετοχή και την ενσωμάτωση της τελευταίας στο αστικό κοινοβουλευτικό παιχνιδιού.

Παρόλο που ο βασιλιάς Γκιανέντρα κατάφερε με τις υποχωρήσεις που έκανε την τελευταία στιγμή να διασώσει προς το παρόν το θρόνο του, το μελλοντικό

Τι κρύβεται πίσω απ' την ιρανική κρίση;

Δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει έστω και δένας νοήμαν όνθρωπος σ' αυτό τον πλανήτη που να πιστεύει πραγματικά ότι η ιρανική κρίση, που έχει φουντώσει για τα καλά τις τελευταίες βδομάδες, οφείλεται στον κίνδυνο ανάπτυξης πυρηνικών όπλων από το Ιράν. Άλλωστε, είναι πτασίγνωστο πλέον, ότι ο εμπλουτισμός ουρανίου από το Ιράν στην παρούσα φάση (κάτω του 5%) απέχει παρασάγγας από το ποσοστό που χρειάζεται για την κατασκευή πυρηνικών όπλων (πάνω από 80%-90%). Ακόμα, όμως, κι αν κάποτε το Ιράν αποκτήσει πυρηνικά όπλα, αυτά θα είναι σαφώς πολύ κατώτερα απ' το πυρηνικό οπλοστάσιο των ΗΠΑ και του Ισραήλ, πράγμα που θα δρά αποτρεπτικά σε κάθε σκέψη να τα χρησιμοποιήσει, αφού θα γνωρίζει ότι τα αντίποινα θα είναι χειρότερα. Οταν οικόμα και χώρες που διαθέτουν πυρηνικά και βρίσκονται σε χρονια αντιπαράθεση (π.χ. Ινδία και Πακιστάν) δεν έχουν τολμήσει να χρησιμοποιήσουν αυτό το όπλο, πόσο θα μπορεί να το κάνει το Ιράν απέναντι σε στρατιωτικούς κολοσσούς, όπως οι ΗΠΑ και το Ισραήλ;

Παρολαυτά, οι Αμερικάνοι εμμένουν στην επιβολή κυρώσεων στο Ιράν και τη στημμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετράτη βράδυ) καταθέτουν σχέδιο ψηφίσματος στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, που βασίζεται στο έφρο 7 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ, με το οποίο εξουσιοδοτείται το ΣΑ να πάρει όποια μέτρα χρειάζεται (ακόμα και στρατιωτικά) όταν κρίνει ότι απειλείται η παγκόμια ειρήνη και ασφάλεια. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι η Ρωσία και η Κίνα έχουν

δηλώσει ότι δεν αποδέχονται σε καμία περίπτωση οποιαδήποτε επιβολή κυρώσεων, αφήνοντας ξεκάθαρα να εννοηθεί ότι θα βάλουν βέτο σε ένα τέτοιο ψήφισμα (ο υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας Σεργκέι Λαζόφρ ήταν αρκετά ξεκάθαρος σ' αυτό το θέμα). Ομως οι Αμερικάνοι δε φαίνονται διατεθειμένοι να υποχωρήσουν και δηλώσουν διά στόματος του πρεσβευτή τους στον ΟΗΕ, ότι αν δεν ψηφιστεί το σχέδιο που καταθέτουν, θα προχωρήσουν μόνοι τους στην επιβολή κυρώσεων με όσες χώρες δηλώσουν πρόθυμες για κάτι τέτοιο.

Το παιχνίδι χοντραίνει επικίνδυνα, λοιπόν, όμως οι Αμερικάνοι ζορίζονται. Κι αυτό γιατί τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα απ' την προηγούμενη «αντιτρομοκρατική» τους εκστρατεία στο Ιράν, όχι μόνο γιατί το Ιράν δεν είναι Ιράν, όπως λέγεται σ' όλους τους τόνους ακόμα κι απ' τους ίδιους τους αμερικάνους αξιωματούχους (υπονοώντας ότι έχει διαφορετική βαρύτητα στον παγκόσμιο οικονομικοπολιτικό χάρτη), αλλά γιατί η Ιρανική αντίσταση δεν τους έχει επιτρέψει να πετύχουν τους στόχους που ήθελαν στο Ιράν. Δεν θα ήταν υπερβολή να σημείωνε κανείς, ότι η Ιρανική αντίσταση αποτελεί στη σημερινή συγκυρία τον βασικότερο παράγοντα για την αποτροπή ενός νέου πολεμικού μετώπου στο Ιράν. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι η ιρανική κυβέρνηση, που συνεργάζεται με τους Αμερικάνους, έχει στενές σχέσεις με το Ιράν και το πρώτο κόμμα που την στηρίζει (το «Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράν») έχει μακροχρόνιους δεσμούς με την Τεχεράνη. Με τη δεδομένη κατάσταση στο Ιράν, μια εν-

δεχόμενη επίθεση στο Ιράν όχι μόνο θα επαναστατικοποιούσε όλους τους λαούς της περιοχής αλλά θα έκανε θρύψαλα όλη την πολιτική διαδικασία που έχουν στήσει οι Αμερικάνοι στο Ιράν, με απρόβλεπτες γ' αυτούς συνέπειες, προσθέτοντας και τους Σιίτες στο πλευρό της αντίστασης.

Γ' αυτό ακόμα κι ο υπουργός Εξωτερικών της Βρετανίας Τζακ Στρο δήλωσε κατηγορηματικά ότι δεν θίθεται ζήτημα στρατιωτικών μέτρων κατά της Τεχεράνης, ενώ οι Αμερικάνοι, διά στόματος του τρίτου στην ιεραρχία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Νίκολας Μπέρνς δηλώνουν ότι υπάρχει ακόμα δρόμος μέχρι να εξαντληθούν τα διπλωματικά μέσα, επισημαίνοντας ότι δεν θίθεται θέμα κυρώσεων όσον αφορά στο πετρέλαιο ή το φυσικό αέριο του Ιράν και προβλέποντας ότι θα χρειαστούν ακόμα μήνες για να υπάρξει διεθνής στήριξη για την επιβολή κυρώσεων που σε πρώτη φάση θα έχουν να κάνουν με τεχνολογικά προϊόντα και πολεμικό εξοπλισμό.

Αφού τα πράγματα είναι τόσο δύσκολα για τους Αμερικάνους, γιατί χοντραίνουν το παιχνίδι; Μήπως απλά για να κερδοσκοπήσουν κάποιοι καπιταλιστικοί όμιλοι με την άνοδο των τιμών του πετρελαίου (που οι ίδιοι οι αστοί οικονομολόγοι παραδέχονται ότι τα 20 διολάρια της τωρινής τιμής οφείλονται στην κερδοσκοπία); Αυτό, όμως, πέρα απ' το γεγονός ότι πλήρης τομείς της ίδιας της αμερικανικής οικονομίας, ισχυροποιεί ταυτόχρονα και τη Ρωσία, που τον τελευταίο χρόνο έχει αυξήσει δραστικά την παραγωγή της (τον περασμένο Γενάρη

η παραγωγή ήταν αυξημένη κατά 21% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά).

Το ερώτημα πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να τεθεί διαφορετικά. Είναι δυνοτόντον οι Αμερικάνοι να μείνουν απαθείς, όταν βλέπουν τη δυναμική επανεμφάνιση της Ρωσίας στη διεθνή σκηνή (με όπλο το Φυσικό Αέριο) και την ταχύτατη ανάπτυξη της Κίνας, το ΑΕΠ της οποίας αυξάνεται με διπλάσιο ρυθμό απ' το αμερικανικό; Οι ενδομετεριαλιστικές αντιθέσεις (όσο κι αν δεν είναι «της μόδας» αυτός ο όρος, αποτυπώνει με τον καλύτερο τρόπο την προηγματικότητα) είναι που κινούν τα νήματα. Εάν οι Αμερικάνοι κατορθώσουν να αποσπάσουν το Ιράν απ' τη ρωσική σφαίρα επιπρορής, θα έχουν πετύχει μια πολύ μεγάλη νίκη στη Μέση Ανατολή. Αυτό ίσως ελπίζουν ότι θα το εξασφαλίσουν με μια τακτική οικονομικού στραγγαλισμού της Τεχεράνης, σκεφτόμενοι μήπως μ' αυτό τον τρόπο ανοίξει ο δρόμος στις δυτικόφιλες πολιτικές δυνάμεις της χώρας να αναλάβουν δράση. Όμως, κι αυτό είναι αρκετά αμφίβολο, όπως επισημαίνει πρόσφατη έκθεση του αμερικανικού «Κέντρου Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών», που μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Η φύση του καθεστώτος στο Ιράν είναι πολύ αμφίβολο να αλλάξει με τις κυρώσεις και οι οικονομικοί περιορισμοί ίσως βοηθήσουν το καθεστώς να ισχυροποιήσει την εξουσία του. Ο ιρανικός πληθυσμός φαίνεται να στηρίζει την προσπάθεια του Ιράν για να γίνει πυρηνική δύναμη, πολιτική και στρατιωτική. Η ιρανική κοινή γνώμη μπορεί να μην είναι "αντί-αμερικανική" όσο σε άλλες χώ-

ρες της Μέσης Ανατολής, αλλά δεν είναι ούτε "φιλο-αμερικανική". Η προσπάθεια του Ιράν να αποκτήσει πυρηνική ικανότητα έχει γίνει ζήτημα εθνικής υπερηφάνειας. Η ίδεα ότι το Ιράν κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στην παγκόσμια σκηνή υποστηρίζεται από την πλειοψηφία των Ιρανών. Οι οικονομικές κυρώσεις από το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι αμφίβολο αν θ' αλλάξουν αυτή την δημοφιλή άποψη σχετικά με την ελπίδα ότι το Ιράν θα γίνει μια περιφερειακή υπερδύναμη. Οι Ιρανοί βλέπουν την Ισλαμική Δημοκρατία, παρά τις όποιες διαφωνίες σε ορισμένες εσωτερικές πολιτικές, σαν κληρονομιά του Περσικού πολιτισμού, που θα πρέπει να γίνει μία περιφερειακή υπερδύναμη» («Πυρηνικά Οπλα στο Ιράν: Οι επιλογές σε περίπτωση που η διπλωματία αποτύχει», έκθεση του CSIS, 7/4/2006).

Το Ιράν απ' τη μεριά του δεν έχει περιθώρια να κάνει πιώσ. Η πυρηνική ενέργεια δεν χρησιμοποιείται για να μετατραπεί το Ιράν σε «περιφερειακή υπερδύναμη» αλλά είναι εργαλείο για την παραπέρα οικονομική ανάπτυξη και ενδυνάμωση των συμφερόντων της ιρανικής κεφαλαιοκρατίας στη διεθνή σκηνή (κάτι που όλες οι χώρες άλλωστε επιζητούν). Η φυνοδική υπερδύναμη στον κόσμο» δεν είναι και τόσο «υπερδύναμη» τελικά. Όμως αυτό δε σημαίνει ότι, αν οι λαοί συνεχίσουν να είναι παρατηρητές των εξελίξεων, τα τύμπανα του πολέμου δεν θα ηχήσουν ξανά, καθώς οι αντιθέσεις μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων γίνονται ολοένα και πιο σφοδρές και επικίνδυνες.

■ Βολιβία

Γιατί ενοχλεί η εθνικοποίηση της ενέργειας;

σε δύο αιματηρές λαϊκές εξεγέρσεις, που οδήγησαν στην ανατροπή δύο προέδρων μεταξύ 2003 και 2005, ενώ σε δημοψήφισμα που έγινε το 2004, το 95% του πληθυσμού ψήφισε υπέρ της

εφοριμογής της απόφασης δεν έχουν αποσαρηνιστεί, είναι σαφέστατο ότι οι ξένες πετρελαϊκές εταιρίες ούτε διώχνονται, ούτε τα περιουσιακά τους στοιχεία απολογιστούνται. Υποχρέωνται όμως μέσα σε 6 μήνες να συνάψουν νέα συμβόλαια, τα οποία, σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες, θα αινάνουν τη φορολογία και τα δικαιώματα εκμετάλλευσης από 50 σε 82% και θα κατοχυρώνουν την πλειοψηφική συμμετοχή και τον έλεγχο της κρατικής εταιρίας ενέργειας, της Yacimientos Petrolíferos Fiscales Bolivianos, σ' όλη τη διαδικασία παραγωγής.

Με άλλα λόγια, ο Εβο Μοράλες επιχειρεί να εφαρμόσει στη χώρα του μεταρρυθμίσεις τύπου Βενεζούελας, με τις οποίες αφαιρείται ένα μέρος από τα υπερκέρδη των ιδιωτικών εταιριών και διοχετεύεται σε κοινωνικά προγράμματα (υγείας, εκπαίδευσης, απασχόλησης κ.ά) για την ανακούφιση των πιο φτωχών και εξαθλιωμένων λαϊκών στρωμάτων.

Ταξικό καθήκοντας

Ο αυτοκρατορικός λέοντας βρυχάται και πάλι. Υποψήφιο θήραμα αυτή τη φορά το Ιράν. Η δικαιολογία που προβάλλεται αστεία και αυτή τη φορά. Άλλωστε, μετά τα ανύπαρκτα όπλα μαζικής καταστροφής του Σαντάμ, που επίσημα το έχουν παραδεχτεί πλέον οι ίδιοι πγέτες της αυτοκρατορίας, δεν υπάρχει άνθρωπος στον κόσμο που να τους πιστεύει. Και το ξέρουν. Προβάλλουν, όμως, αυτές τις φτωνιάρικες δικαιολογίες, ίσως και για να δείξουν στους λαούς πόσο τους περιφρονούν, πόσο δεν έχουν ανάγκη να τους δίνουν λογαριασμό. Τους βολεύει, από την άλλη, γιατί έτσι κρύβουν τα πραγματικά αίτια των απειλών τους κατά ενός ακόμη ανεξάρτητου κράτους. Γιατί και ο νέος ιμπεριαλιστικός πόλεμος που ετοιμάζουν έχει άρωμα ή μάλλον μυρωδιά πετρέλαιου. Πίσω απ' αυτόν κρύβεται ο άγριος ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός για τον έλεγχο στρατηγικών ενεργειακών πηγών. Αυτόν τον έλεγχο έχουν κατά νου και εκείνες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμφανίζονται ως φιλειρηνικές. Δυνάμεις που έχουν συμμετοχή στην άγρια καταλήστευση λαών και πλουτοπαραγωγικών πηγών.

Δεν έχει σημασία αν θα εξαπολύσουν τώρα ένα νέο πόλεμο (δεν τους είναι και τόσο εύκολο, όπως δείχνει η ανάλυση των δεδομένων -βλέπε στη σελίδα 5). Σημασία έχει η αποθράσυνσή τους. Σημασία έχει η συμπεριφορά του παγκόσμιου χωροφύλακα, που θέλει να μετατρέψει ολόκληρο τον πλανήτη σε μια απέραντη φυλακή.

Το δυστύχημα είναι ότι το προλεταριάτο στη Δύση, στις μπροτόλεις του ιμπεριαλισμού, παρακολουθεί και τη νέα αυτή απειλή περίπου αδιάφορα. Μοιάζει κλεισμένο στο δικό του αυτιστικό κόσμο, ένα κόσμο μιζέριας και καθημερινής πάλης για την επιβίωση, χωρίς όνειρα, χωρίς ιδανικά, χωρίς ανατάσεις, χωρίς ελπίδα τελικά.

Ξέρουμε, πολλοί θα μας θυμίσουν τις ογκώδεις αντιπολεμικές διαδιλλώσεις πριν το ξέσπασμα του πολέμου κατά του Ιράκ. Θα τους απαντήσουμε με ένα ερώτημα: και μετά; Τί έγινε μετά τον πόλεμο, τη στρατιωτική νίκη των Αμερικανοβρετανών, την κατοχή και το ξεκίνημα της αντίστασης; Ποια είναι η αλληλεγγύη που εισέπραξαν οι αντιστασιακές δυνάμεις του Ιράκ; Ούτε καν διαδιλλώσεις πια. Τρεις κι ο κούκος μαζεύονται σε κάθε ανάλογη απόπειρα. Και το χειρότερο; Τα άλλοιθι βρίσκονται σε πρώτη ζήτηση: είναι φονταμενταλιστές, χτυπούν αδιακρίτως αμάχους και τα παρόμοια. Λες και έχει μείνει άλλη επιλογή, πέρα απ' αυτόν τον ασύμμετρο πόλεμο, απ' αυτό το σύγχρονο αντάρτικο πόλης, για ν' αντιμετωπίστε η στρατιωτική υπεροπλία της αυτοκρατορίας και η αδίστακτη πολεμική τακτική της, η τακτική του carpet bombing, της ισοπέδωσης περιοχών και πόλεων και της μαζικής δολοφονίας αμάχων.

Ταξικό καθήκοντας των προλετάριων της Δύσης είναι η αλληλεγγύη με τους αγωνιζόμενους λαούς της Ανατολής. Τους αντιστεκόμενους και τους απειλούμενους. Άλληλεγγύη με όλα τα μέσα. Άλληλεγγύη που να την αισθανθούν οι ιμπεριαλιστές. Τέρμα πια στις πασιφιστικές εκδηλώσεις για να βγούμε από την υποχρέωση. Ταξικός πόλεμος παντού και με όλα τα μέσα.

Το Τσε ο φωτογράφος

Εγκαινιάστηκε την περασμένη Τρίτη και θα διαρκέσει μέχρι τις 2 Ιούλη, στο Πολιτιστικό Κέντρο «Ελληνικός Κόσμος» (Πειραιώς 254) η έκθεση «Τσε ο φωτογράφος», στην οποία παρουσιάζονται φωτογραφίες που τράβηξε από το 1951 μέχρι το 1959 ο Τσε Γκεβάρα, που είχε πάθος με τη φωτογραφία (όταν διοιφονήθηκε, μια φωτογραφική μηχανή, που δεν την αποχωρίζοταν ποτέ, βρέθηκε στο σακίδιό του). Μπορεί η προσωπικότητα του Τσε, αγιοποιημένη και καταλλήλως «προσαρμοσμένη» να χρησιμοποιείται για να κάνει διεθνή προπαγάνδα το καθεστώς της Κούβας, όμως η επαφή με κάθε πτυχή του έργου ενός επαναστάτη βοηθάει να κατανοήσουμε καλύτερα και την προσωπικότητα και το έργο του.

■ Πάγιες θέσεις

Προς τι η έκπληξη, παρακαλώ, από την άποψη που εξέφρασε δημόσια ο Αλ. Παπαδόπουλος, ότι στην Ελλάδα κανένας δεν πρέπει να συνταξιοδοτείται σε ηλικία κάτω των 60 ετών [ούτε οι γυναίκες στα βαριά και ανθυγεινά, ούτε όσοι/ες έχουν 35 πλήρη συντάξιμα χρόνια]; Αυτές είναι οι πάγιες δέσεις του ΠΑΣΟΚ και όχι προσωπικές δέσεις του Παπαδόπουλου. Μπορεί ο Βενιζέλος να βγήκε και να διαφοροποιήθηκε, μιλώντας για «αποσπασματικές και πρόχειρες προσεγγίσεις», όμως ο Γιωργάκης δεν βγήκε να πει τίποτα, ούτε «ξήλωσε» τον Παπαδόπουλο από το πόστο του, όπως υποκριτικά έκανε προ ημερών με τον Φλωριδή. Βγήκε μάλιστα ο «εξ απορρήτων» του Γιωργάκη, ο Μπεγγίτης, που τον έχει διορίσει ευρωβουλευτή και έκανε μια δήλωση γεμάτη νόημα. Ο Παπαδόπουλος -είπε- «μιλάει με τη γλώσσα της αλήθειας και της ειλικρίνειας». Για αλήθεια και ειλικρίνεια καλύτερα να μη μιλάμε, ειδικά για τον συγκεκριμένο πολιτικό, που ανήγγειλε πομπώδως την οριστική αποχώρησή του από την πολιτική και ύστερα από λίγο καιρό την έκανε γαργάρα. Όμως, ότι και άλλες φορές έχει χρησιμοποιηθεί ως «λαγός» για αντιλαϊκές επιλογές του ΠΑΣΟΚ είναι αλήθεια.

■ Ρουφιάνοι

Βιντεοκαστές από τα κανάλια μελετά και πάλι η Αστυνομία, για να βρει άτομα και να τους φορτώσει ευδύνες για τα επεισόδια τη μέρα της επίσκεψης Ράις. Δεν είναι η πρώτη φορά, βέβαια, όμως το γεγονός δεν πρέπει να πέρασε ασχολίαστο. Δυο τα σχόλια, λοιπόν. Το πρώτο: Ας μη παραπονούνται οι καναλατζήδες όταν τους φωνάζουν «αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι» και τους σπάνε τις κάμερες. Το τραβάει ο οργανισμός τους, όταν παραδίνουν στην Ασφάλεια υλικό χωρίς να φροντίσουν να βάλουν «μωσαϊκό» στα πρόσωπα. Αλήθεια, η ΕΣΗΕΑ συμφωνεί μ' αυτή την τακτική; Θεωρεί το δημοσιογραφικό επάγγελμα ταυτόσημο μ' αυτό του κοινού ρουφιάνου; Το δεύτερο σχόλιο: Ας σταματήσει κάποτε το παραμύθι για τους «κουκουλοφόρους». Οποιος ασκεί βία στις λαϊκές κινητοποιήσεις οφείλει για λόγους αυτοπροστασίας να καλύπτει το πρόσωπό του.

■ Ανανήψασα

Η γραμματέας του Στέγγου -ξέρετε, αυτή που είχε πάρει σβάρνα τα κανάλια και μιλούσε για τις επαφές του πρώην υφυπουρ-

γού Πάχτα με το αφεντικό της- κατέθεσε έγγραφη δήλωση στον εισαγγελέα, στην οποία υποστηρίζει ότι τα όσα έλεγε για τις σχέσεις Πάχτα-Στέγγου ήταν «αναλημμή, ανακριθή και ψευδέστατα». Για να δώσει μάλιστα αληθοφάνεια στην... ανάνηψη της, υποστηρίζει ότι τότε που τα έλεγε αυτά αντιμετώπιζε... πρόβλημα υγείας. «Σήμερα, όμως, που ακολουθώντας δεραπευτικό πρόγραμμα βρίσκομαι πλέον σε κατάσταση ανανήψεως, μπορώ να διακρίνω το φαντασιακό των δηλώσεων και των ενεργειών μου» και μπλα, μπλα, μπλα...

Μωρέ, τι μας δυμίζει η λέξη ανάνηψη; Α, ναι, το δυμηθήκαμε. Τους αγωνιστές που δεν άντεχαν στα βασανιστήρια και υπέγραφαν δήλωση στον εισαγγελέα, στην οποία υποστηρίζει ότι τα όσα έλεγε για τις σχέσεις Πάχτα-Στέγγου ήταν «αναλημμή, ανακριθή και ψευδέστατα». Για να δώσει μάλιστα αληθοφάνεια στην... ανάνηψη της, υποστηρίζει ότι τότε που τα έλεγε αυτά αντιμετώπιζε... πρόβλημα υγείας. «Σήμερα, όμως, που ακολουθώντας δεραπευτικό πρόγραμμα βρίσκομαι πλέον σε κατάσταση ανανήψεως, μπορώ να διακρίνω το φαντασιακό των δηλώσεων και των ενεργειών μου» και μπλα, μπλα, μπλα...

■ Περιήθους

Για μια ακόμη φορά, ο Δημήτρης Κουφοντίνας είχε τη γενναίοτη να σταδεί μπροστά σ' έναν άνδρων που τραυματίστηκε στο χτύπημα της 17Ν κατά Παλαιοκρασά και να του εκφράσει την ειλικρινή του θλίψη. Δεν έφαξε λόγια δικαιολογίας. Μίλησε ευδέως για τραγικό λάδος της οργάνωσής του. Δεν προσπάθησε να κρυφτεί πίσω από το πολύχρονο παρελθόν, στη διάρκεια του οποίου ουδείς αδώνις άνδρωνος χτυπήθηκε, πέρα από τους επιλεγμένους στόχους. Ανέλαβε την πολιτική ευδύνη και στο ανδρώπινο και στο πολιτικό επίπεδο.

Το σημειώνουμε, γιατί και αυτή η συμπεριφορά προσφέρεται για συγκρίσεις. Θυμηθείτε πως χαρακτηρίζουν οι ιμπεριαλιστές τις μαζικές δολοφονίες αμάχων. Τον βομβαρδισμό ενός κομβού αμάχων στη Γιουγκοσλαβία, ενός γαμήλιου γλεντιού στο Αφγανιστάν, ενός δημοτικού σχολείου και μιας λαϊκής αγοράς στο Ιράκ: Collateral damage. Παράπλευρες απώλειες! Και μιλάμε για μαζικά εγκλήματα, με εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες. Οι επαναστάτες δεν ψάχνουν δικαιολογίες, όταν από δικό τους λάδος χύνεται αδώνια αίμα. Στέκονται με αληθινή συντριβή τους που ξεσκεπάζει την υποκρισία της αστικής κοινωνίας, που μιλάει για την «απόλυτη αξία της ανδρώπινης ζωής».

Γι' αυτό λέμε, ότι η βία δεν είναι γενικά κακή, ένα ανήδικο κατηγόριμα. Οχι, η βία έχει πρόσημο. Πρόσημο πολιτικό και πρόσημο ηδικό. Πρόσημο ταξικό, εν τέλει.

■ Αντίστροφα:

Και μια που καταπιεστήκαμε με τα καμώματα της (πάντα ταξίκρις) Θέμιδος, δε μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστη την απόφαση που καταδίκασε σε ενεάμηνη φυλάκιση μέλος ενός κλαμπ οπαδών της ΑΕΚ, στο οποίο είχε κάνει μήνυση ο πρόεδρος της ομάδας κ. Θεμιστοκλής Νικολαΐδης. Δεν ήμασταν εκεί, κατά συνέπεια δεν γνωρίζουμε αν ο εν λόγω οπαδός (ή συνέντευξή του στο «Ε» της «Κυριακάτικης» μας αποκάλυψε όνδρωπο μορφωμένο και συγκροτημένο) έβρισε και χτύπησε τον κ. πρόεδρο. Στεκόμαστε, όμως, στο γεγονός της επιμονής του κατηγορούμενου να δικαστεί αφού πρώτα προσκομιστούν οι βίντεοταινίες από τις κάμερες του αεροδρομίου. Επιμονή που οδήγησε σε δετική πρόταση για την προσκόμιση των βίντεοκασετών και εκ μέρους του εισαγγελέα της έδρας. Ομως, το δικαστήριο απέρριψε το σχετικό αίτημα. Αρκέστηκε στις μαρτυρίες του κ. πρόεδρου και του σωματοφύλακά του και καταδίκασε τον κατηγορούμενο σε μια εξαιρετικά βαριά ποινή, μολονότι η πρόταση του εισαγγελέα ήταν να κηρυχθεί αδώνις λόγω αμφιβολιών. Και γιατί ήταν βαριά η ποινή; Διότι το δικαστήριο έκρινε ότι συντελέστηκε το αδικήμα της επικίνδυνης σωματικής βλάβης. Τι ακριβώς βλάβη είχε πάθει ο κ. πρόεδρος; «Δύο εκδόρες στην αριστερή μετωπική χώρα», αναφέρει η ιατροδικαστική έκθεση! Δυο γρατζουνίες στο μέτωπο χαρακτηρίστηκαν επικίνδυνη σωματική βλάβη!!!

Εμείς μόνο ένα ρητορικό ερώτημα δέλουμε να βάλλουμε. Αν τα πρόσωπα στις δέσεις του μηνυτή και του κατηγορούμενου ήταν αντίστροφα, αν στη δέση του μηνυτή ήταν ο «κανώνυμος» οπαδός και στη δέση του κατηγορούμενου καθόταν ο «επώνυμος» πρόεδρος, με τα ίδια πραγματικά περιστατικά και το ίδιο αποδεικτικό υλικό, υπήρχε περίπτωση να έχουμε και την ίδια απόφαση;

■ Ποιοι και πόσα έφαγαν:

Πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη η περιβόητη Μαρία Τσινέρη. Έκανε δύο αγγαές (σε «Βήμα» και «Σταρ») και εισέπραξε δύο αρνητικές αποφάσεις από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αδήνας, μαζί με 160.000 ευρώ δικαστικά έξοδα! Το δικαστήριο δέχτηκε ότι αυτή είναι η «Άννα της Ριανκούρ». Αν είναι έτσι (και γιατί να μην είναι!), τότε πολλαπλασιάζονται τα ερωτηματικά για τους μεγαλόσχημους της ΕΛΑΣ που ροκάνισαν τα μυστικά κονδύλια για την «τρομοκρατία». Γιατί, βέβαια, δεν ήταν τόσο αφελείς ώστε να τους παραμυθίσαι η Τσινέρη. Κάποιοι ήταν στο κόλπο και τη χρησιμοποίησαν για να ξεκοαλίσουν το «ψητό». Θα ψάξει κανείς να τους βρει; Οπωδήποτε όχι. Ετσι, η Τσινέρη δα χρησιμοποιηθεί ως αποδιοπομπίος τράγος για να κλείσει αυτή η υπόδειση.

■ Παράς με ουρά

Οπως διαβάσαμε στον Τύπο, η διοργάνωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ στην Αθήνα είχε προϋπολογισμό 1.000.000 ευρώ! Και πού βρέθηκαν τα λεφτά, δεδομένου ότι οι διοργανώτες δεν έχουν μαντήλι να κλάψουν και τα έσοδα δε μπορούν να καλύψουν ούτε το μισό κόστος; Ας είναι καλά τα συνδικάτα. Η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, η ΟΤΟΕ, η ΟΛΜΕ, η ΟΔΟΕ και οι... λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις. Ξέρεις τι είναι να εξασφαλίζεις τζάμπα προσβολή και μια κολυμβήθρα του Σιλωάμ νααα (μετά συγχωρήσεως), στην οποία μπορείς να ξεπλύνεις τα αμαρτήματά σου; Και επειδή το σύστημα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας δεν πάσχει από παρά (ας είν' καλά από τη μια η Εργατική Εστία, που εισπράπει το νταβατζίλικι για λογαριασμό των συνδικάτων, και οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ΔΕΚΟ, που τους κρατούν τις συνδρομές από το μισθό), άνοιξε τον κρουνό και έρευσε το χρήμα για την οργάνωση της φιέστας.

■ Χωρίς σχόλια

«Ποια λιτότητα; Γιατί, ποια λιτότητα βλέπετε εσείς; Δεν πιστεύω ότι έχουμε λιτότητα. Πιστεύω ότι στη χώρα μας δεν επικρατεί καμία λιτότητα». «Κάθε επιχείρηση έχει ένα τρομερό κοινωνικό έργο, που προσφέρει καθημερινής». «Όλο τον καιρό έχουμε συνεχή επαφή με πολιτικούς από τα δυο μεγάλα κόμματα. Εχω μια εκτίμηση στον πρωθυπουργό από πολλά χρόνια, πολύ πριν γίνει πρωθυπουργός. Τον Γιώργο Παπανδρέου τον ξέρω πάρα πολλά χρόνια. Τον εκπιμώ, είναι ένας σύγχρονος, νέος πολιτικός, ο οποίος κάποια σπιγμή ελπίζω να προσφέρει πολλά στον τόπο. Αργά η γρήγορα δα επανέλθει το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση και δε βλέπω γιατί ο αρχηγός του κόμματος του ΠΑΣΟΚ δε δα γίνει πρωθυπουργός της χώρας». «Έχω πολύ μεγάλη εκτίμηση στο πρόσωπο του Χρήστου Πολυζωγόπουλου, τον οποίο δεωρών έναν πολύ άξιο συνομιλητή, σοβαρό άτομο, υπεύθυνο, ισορροπητή». «Η πρόταση Βιλέπν ήταν μια ενεργή πολιτική απασχόλησης. Τόλμησε να προτείνει κάτι ριζοσπαστικό, το οποίο η κοινωνία ήταν ανύριμη να το δεχτεί. Χρειάζεται δάρρος και πρέπει να σκεφτούμε λύσεις σαν αυτή του Ντε Βιλέπν». Ο πρόεδρος του ΣΕΒ Οδ. Κυριακόπουλος στο «Μετρόγραμα», χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο.

«Οι μέθοδες διεξαγωγής του πολέμου, οι μορφές του πολέμου δεν είναι πάντα οι ίδιες. Άλλαζουν ανάλογα με τους όρους ανάπτυξης, πριν απ' όλα με την ανάπτυξη της παραγωγής. Τον καιρό του Τσενγκις-Χαν ο πόλεμος διεξάγονταν διαφορετικά από τον καιρό του Ναπολέοντα του 3ου, και στον 20ό αιώνα διεξάγεται διαφορετικά από το 19ο αιώνα. Η τέχνη διεξαγωγής του πολέμου στις σημερινές συνθήκες είναι να κατέχεις όλες τις μορφές του πολέμου και όλες τις κατακτήσεις της επιστήμης, σ' αυτό τον τομέα και να τις χρησιμοποιείς μυαλωμένα, να τις συνδυάζεις επιδέξια ή ανάλογα με την κατάσταση να εφαρμόζεις στην ώρα της τη μια είτε την άλλη από τις μορφές αυτές».

(Ι.Β. Στάλιν: «Για τη στρατηγική και την τακτική των ράσων κομμουνιστών»)

Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές από τις αρχές της δεκαετίας του '90 όχι μόνο παγίωσαν την πρακτική των μαζικών αεροπορικών βομβαρδισμών σε βάρος των λαών που αντιστέκονται και αφιερώνται το ρόλο τους ως διεθνούς χωροφύλακα, αλλά

Αλλάζουν στους λαούς του Ιράκ και του Αφγανιστάν με την ενεργή συμμετοχή τους στην ιρακινή και αφγανική αντίσταση ενάντια στην αμερικανική κατοχή, χρησιμοποιούνται τα υποδείξεις για το εθνικό ζήτημα τόνιζε, ανάμεσα στ' άλλα, ότι το προλεταριάτο των ιμπεριαλιστικών κρατών οφείλει να εκπληρώνει το διεθνιστικό του καθήκον προς τους αγωνιζόμενους λαούς της Ανατολής για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση. Υποδείκνυε δε στους κομμουνιστές των ιμπεριαλιστικών κρατών, ότι δεν πρέπει να συναρπάσουν την υποστήριξή τους στον απελευθερωτικό σγώνα των λαών αυτών με την ιδεολογικοπολιτική καθαρότητα των αγωνιστών που γιούνταν αυτού του κινήματος. Τους θύμιζε, τελος, ότι δεν πρέπει να ξεχούν ότι ένα τμήμα του προλεταριάτο των χωρών της έχεινούν ότι ένα τμήμα του προλεταριάτο των λαών της Ανατολής θα μετατρέψει σε ανάπτυξην την ιδέα της απελευθέρωσης.

Οι κυβερνήσεις όλων των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων, μηδέ της ρώσικης και της κινέζικης εξαιρουμένων, που άλλες λιγότερο κι άλλες περισσότερο εκμεταλλεύονται τους λαούς της Μέσης και Απω Ανατολής, έσπευσαν να καταδικάσουν τον ασύμμετρο πόλεμο όλων των μαχητών και ιδιαίτερα αυτών της Αλ Κάιντα. Ιδιαίτερα μετά το χτύπημα στους διδύμους πύργους της Ν. Υόρκης, οι κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστικών κρατών και των συμμάχων – υποτελών χωρών έσπευσαν να ενισχύσουν το νομικό τους οπλοστάσιο, αφαιρώντας και τα τελευταία υπολείμματα των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με θυσίες και αίμα, και να θωρα-

Επιβεβλημένος ο ασύμμετρος πόλεμος

και προσπαθούν (και εν μέρει το πέτυχαν, χάρη στην αμεριστή συμπαράσταση και ιδεολογική στήριξη πολλών πολιτικών δυνάμεων) να πείσουν τους λαούς των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ, ότι είναι νόμιμο και αναφαίρετο δικαίωμά τους να βομβαρδίζουν μαζικά και αδιάκριτα, προκαλώντας έτοις τεράστιες καταστροφές και δεκάδες χιλιάδες νεκρούς στον άμαχο πληθυσμό. Κάθε φορά προβάλλουν και ένα διαφορετικό επιχείρημα προκειμένου να δικαιολογήσουν την πρακτική τους αυτή. Αυτή την περίοδο, για παράδειγμα, απειλούνται τους λαούς του Ιράν με το επιχείρημα ότι η κυβέρνησή τους συνεχίζει το πρόγραμμα εμπλουτισμού του ουρανίου και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την παραγωγή πυρηνικών όπλων. Για το ζήτημα αυτό θα μπορούσαμε να πούμε πολλά, αλλά θα ξεστρατίζαμε από το βασικό στόχο αυτού του άρθρου. Θα περιοριστούμε μόνο να εππαναλάβουμε τη βασική μας θέση, ότι οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις και ιδιαίτερα η αμερικανική δεν νομιμοποιούνται να επιβάλλουν τους όρους τους σε λαούς και κυβερνήσεις που δεν υπακούουν στα κελεύσματά τους. Κοντά στην αμερικανική και η ισραηλινή κυβέρνηση καταφεύγει κι ουτή στην πρακτική των μαζικών βομβαρδισμών για να κάμψει την αντίσταση του παλαιστινιακού λαού. Θα περιοριστούμε μόνο να εππαναλάβουμε τη βασική μας θέση, ότι οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις και ιδιαίτερα η αμερικανική δεν νομιμοποιούνται να επιβάλλουν τους όρους τους σε λαούς και κυβερνήσεις που δεν υπακούουν στα κελεύσματά τους. Κοντά στην αμερικανική και η ισραηλινή κυβέρνηση καταφεύγει κι ουτή στην πρακτική των μα

■ ΕΥΠ και υποκλητικές

Κακόγουστα κουκουλώματα

Τα πάντα εν σοφίᾳ εποίησε Βύρων. Εν σοφίᾳ... πολυδωρική, όμως. Τουτέστιν, σοφία φτηνιάρικη, που δε μπορεί να πείσει ούτε τους πολιτικολογούντες στους ανά την επικράτεια καφενέδες. Εξηγούμαστε.

Πρώτα βγήκαν οι συνδικαλισταράδες της ΕΥΠ (ανώνυμα, όπως ταιριάζει σε πράκτορες) και μας είπαν ότι η υπηρεσία τους δεν κάνει παράνομες τηλεφωνικές παρακολουθήσεις (βλέπε ανώνυμη συνέντευξη του προέδρου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας ΕΥΠ, «Κυριακάτικη Ελεύθεροτητή», 16.4.06). Απειλήσαν, μάλιστα, ότι θα μηνύσουν όποιον υποστηρίζει το αντίθετο (πρόγραμμα που δεν θα κάνουν, βέβαια, γιατί η μήνυση προϋποθέτει βγάλσιμο της κουκούλας). Υστερα, διέρευσε επιστολή του διοικητή της ΕΥΠ I. Κοραντή προς την ΑΔΑΕ, στην οποία υποστηρίζει ότι το περιβόλιο «βαλιτσάκι» είναι ένα όχρηστο μηχάνημα, που δεν μπορεί να παρακολουθήσει περισσότερα από ένα τηλέφωνα και μάλιστα πρέπει να βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση από την παρακολουθούμενη συσκευή. Μας είπε, δηλαδή, ότι έδωσαν τόσα λεφτά για να αγοράσουν ένα όχρηστο μηχάνημα, αλλά παρελειψε να κατηγορήσει τους προκατόχους του για διασπάθιση του δημόσιου χρήματος.

Είναι χαρακτηριστική η κατακλείδα αυτής της επιστολής: «Είναι πρόδηλο ότι, με τα ανωτέρω δεδομένα, οιαδήποτε προσπάθεια της ΕΥΠ να υλοποιήσει την προαναφερθείσα τεχνική δυνατότητα, πάντα με την άδεια του εισαγγελέα, θα απέβαινε από επιχειρησιακής πλευράς αντιπαραγωγική έως και άκρως επικίνδυνη, για προφανείς λόγους. Ως εκ τούτου η ΕΥΠ ουδέποτε εζήτησε από τη Δικαιοσύνη να κάνει χρήση της τεχνικής αυτής δυνατότητας και ουδέποτε βεβαίως έκανε». Προσέξτε τις διατυπώσεις: Η ΕΥΠ θα ενεργούσε μόνο με εισαγγελική άδεια (εδώ κρατάνε την κοιλιά τους από τα γελια). Τέτοια άδεια, όμως, ουδέποτε ζητήθηκε και αυτό μπορεί να επιβεβαιωθεί και από τις εισαγγελικές αρχές. Αρά, η ΕΥΠ είναι απολύτως «καθαρή!» Κι αυτά που έκανε χωρίς εισαγγελική άδεια, όπως κάθε μυστική υπηρεσία που σέβεται στοιχειωδώς τον εαυτό της; Ψάξε, ψάξε, δεν θα το βρεις... ή αλλιώς... παρ' τ' αυγό και κούρευτο.

Στο φινάλε, ο διοικητής της ΕΥΠ (δηλαδή η κυβέρνηση, για να λέμε τα πράγματα με το πραγματικό τους όνομα) επέτρεψε στην ΑΔΑΕ να επισκεφτεί τα «άδυτα» της υπηρεσίας και να ελέγχει τον εξοπλισμό της (και το διάστημα «βαλιτσάκι»). Επέτρεψε, δηλαδή, αυτό που μέχρι πρότινος αρνούνταν πειομοτικά (υπάρχει η σχετική αλληλογραφία ΑΔΑΕ-ΕΥΠ, κομμάτια της οποίας έχουν δημοσιευτεί στον Τύπο). Θα πρέπει να είναι καινείς ιδιαίτερα αφελής για να πιστέψει ότι επέτρεψαν αυτό που πειομοτικά αρνούνταν μόνο όταν καθόρισαν κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο.

Για το «βαλίτσακι», που υποτίθεται ότι είναι άχρηστο, τον Κοραντή και τον Πολύδωρα έχει διαψεύσει σε αινόποτο χρόνο ο πρώην προϊστάμενος του πρώτου και προκάτοχος του δεύτερου, που είναι αυτός που χειρίστηκε το ζήτημα των υποκλοπών. Σε κείνη, λοιπόν, την περιβόητη συνέντευξη των τριών υπουργών, στην οποία δημοσιοποιήθηκε το Vodafone gate, ο Βουλγαράκης είχε πει ότι αν η Vodafone δεν είχε απενεργοποιήσει το παράνομο λογισμικό, θα μπορούσαν οι κρατικές υπηρεσίες να εντοπίσουν τα κινητά «σκιές» με ακρίβεια δύο μέτρων, χρησιμοποιώντας ένα μηχάνημα που λέγεται XP. Ε, λοιπόν, αυτό το XP είναι το περιβόητο «βαλίτσακι». Ποιος, λοιπόν, λέει αλήθεια, ο Βουλγαράκης ή ο Πολύδωρας;

Η ΕΥΠ, λοιπόν, έχει τεθεί στο απυρόβλητο. Και η ΑΔΑΕ θα λειτουργήσει και σ' αυτή την περίπτωση ως «πλυντήριο». Το λέει κομπορρημονώντας ο πράκτορας συνδικαλιστής, στην προσαναφερθείσα συνέντυξή του: «Θέλω όμως να δω που θα κρυφτούν όλοι αυτοί οι "γκαιμπελίσκοι" που διέδιναν τόσο καιρό όλα αυτά, τώρα που το πόρισμα της ΑΔΑΕ δεν αφήνει ίχνος εμπλοκής της υπηρεσίας ή στελεχών της! Και το ΠΑΣΟΚ μούγκα. Τα βρήκαν στο παρασκήνιο φαίνεται. Μούγκα και η «Ελευθεροτυπία», που είχε κάνει τις σημαντικότερες αποκαλύψεις, για τα μηχανήματα που είχαν εγκαταστήσει στην ΕΥΠ οι Αμερικανοί, πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες και για τα CDs που μετέφερε καθημερινά από τη Vodafone (προφανώς και από τις άλλες εταιρίες) ο πράκτορας χρησιμοποιώντας ένα μαύρο Audi. Είπαμε, «τα πάντα εν σοφίᾳ εποίησε Βύρων», πλην όμως, ας ψάξουν αλλού για αφρελείς.

Η λαϊκή υποδοχή της Κοντολίζα

Καλά που έπεισαν μερικές μολότοφ και έψυγαν μερικές πέτρες, γιατί αλλιώς η επίσκεψη Ράις στην Αθήνα θα περνούσε εντελώς απαρατήρητη. Φρόντισε, βλέπετε, η αμερικανική διπλωματία να τη φέρει δυο μέρες πριν την προγραμματισμένη ημερομηνία, την τρίτη μέρα του Πάσχα, ποντάροντας στην απουσία της πλειοψηφίας των Αθηναίων.

Η κυβέρνηση, βέβαια, φρόντισε να μετατρέψει το κέντρο της Αθήνας σε αστυνομοκρατούμενη πόλη. Παρά τις απαγορεύσεις, όμως, μια ομάδα στελεχών του Περισσού κατάφερε να τους κάνει ρόμπες. Μπήκε ανενόχλητη στο Μέγαρο Μουσικής τη Δευτέρα το βράδυ και απήλωσε ένα τεράστιο πανό μπροστά στη μούρη της αμερικανικής πρεσβείας. Οταν έφτασαν τα ΜΑΤ και ανέβηκαν στην ταράτσα, έφτασαν και άλλοι διαδηλωτές κάτω από το Μέγαρο και ύστερα από σύντομες διαπραγματεύσεις τα ΜΑΤ αποχώρησαν, οι «εισβολείς» προσήχθησαν στη ΓΑΔΑ και ύστερα από λίγο αφέθησαν ελεύθεροι. Δεν τους έπαιρνε, βλέπετε, να κάνουν τίποτα περισσότερο.

Την Τρίτη οργανώθηκαν δυο πορείες, με λίγο κόσμο και οι δύο, όπως αναμενόταν, λόγω της ημέρας. Στην Κλαισθμάνος μαζεύτηκαν δυνάμεις του ΣΥΝ, του Φόρουμ, της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου (καμιά πεντακοσαριά άτομα) και στα Προπύλαια δυνάμεις του Περισσού (1500 με 2000 άτομα). Οι μπάτσοι έφραξαν με κλούβες και ΜΑΤ τη Σταδίου στο ύψος της Κολοκοτρώνη και την Πανεπιστημίου στο ύψος της Αιγαϊκής

Πρώτη ξεκίνησε η πορεία στη Σταδίου. Στελέχη του ΣΥΝ (με επικεφαλής τον βουλευτή Λεβέντη) ζήτησαν να ανοίξει το

μπλόκο γιατί η πορεία παρανόμως απαγορεύτηκε, ο επικεφαλής αστυνομικός διευθυντής τους αντιμετώπισε σκαιότατα, εισαγγελέας δεν εμφανίστηκε στο χώρο και όταν η πορεία βάδισε για το προαποφασισμένο «σπρώχιμο», άρχισε το «πατιρντί». Οι μπάτσοι άρχισαν να χτυπούν με τα κλομπ και να πνίγουν τον κόσμο στα δακρυγόνα (ευτυχώς φυσούσε και διαλύονταν σχετικά γρήγορα), οι πρώτες σειρές έκαναν πίσω βήχοντας, αλλά από τα πλάγια «έφυγαν» οι πρώτες πέτρες και σε λίγο, καθώς η πορεία οπισθοχωρούσε και οι μπάτσοι εξακολουθούσαν να ρίχνουν ασφυξιογόνα στο φωνά, «έφυγαν» και οι πρώτες μολότοφ, από ομάδες αντιεξουσιαστών. Το σκηνικό αυτό επαναλήφθηκε μέχρι την Ομόνοια: οι μπάτσοι να πετούν συνέχεια χημικά, να εισπράττουν πέτρες και μολότοφ, μέχρι που τα «πυρομαχικά» τελείωσαν και η μάχη για την τιμή των όπλων τελείωσε. Ποιος είπε, όμως, ότι δεν πρέπει να δίνονται και μάχες για την τιμή των όπλων, ακόμα και υπό τις διμιενέστεος συνθήκες:

τις ουδιμενοτέρες ουνθήκες;

Ο Περισσός κρατούσε τον κό-
σμο του ακίνητο στην Πανεπι-
στημάτων, μέχρι να τελειώσει η
άνιση μάχη στη διπλανή Σταδί-
ου. Στη σινέγεια άρχισαν να βα-

Θηκε.

Αυτά είναι τα γεγονότα. Θέλετε και απόντηση στο «γιατί»; ΣΥΝ και Φόρουμ αποφάσισαν να «σπρωχτούν», για να αβαντάρουν τη διοργάνωση του ΕΚΦ που θα ξεκινούσε σε λίγες μέρες. Φυσικά, δεν είχαν κανένα σκοπό να συγκρουούντον, να αντισταθούν. Ο, τι έγινε από εκεί και πέρα έγινε ερήμην τους, είχαν όμως την πολιτική εξυπνάδα να μη το καταγγείλουν. Ο Περισσός αποφάσισε να το παίξει «υπεύθυνη πολιτική δύναμη» για μια αικόμη φορά, ενθυμούμενος ότι κατά την επίσκεψη Κλίντον, που πήγε να κάνει «σπρώχιμο» στην αρχή της Βασ. Σοφίας έχασε τον έλεγχο και βρέθηκε κατηγορούμενος από το σύστημα. Απ' ό, τι φαίνεται, σήμερα δεν αντιμετωπίζει ιδιαίτερα εσωκομματικά προβλήματα ακόμα και σε τέτοιες ξεφτλες. Το κοπάδι αδιαμαρτύρητα πήρε τη στροφή και κατέβηκε τρέχοντας την Ακαδημίας και η ηγεσία εισέπραξε τα εύσημα των αστικών ΜΜΕ για την υπευθυνότητά της.

■ Пробокаторе

Από τη μια, ο επαγγελματίας προβοκάτορας Κακαουνάκης, που φόρτωνε σκόπιμα τις πράξεις αντίστασης στην αστυνομική βία στη συγκέντρωση του ΚΚΕ. Από την άλλη, ο Χαλβατζής, εκπρόσωπος ενός «υπεύθυνου πολιτικού κόμματος», που αρέσκεται στην προβοκάτσια: «Στη δικιά μας διαδήλωση έγιναν αυτά; Είχαν καμία σχέση με τη δική μας διαδήλωση αυτοί; Αυτοί οι προάκτορες είναι δικοί μας».

Οσοι, λοιπόν, δεν γυρίζουν σαν κότες την πλάτη στα MAT, όσοι απαντούν με βία στην κρατική βία είναι πράκτορες. Παλιά τους τέχνη κόσκινο εκεί στον Πειραιά.

Επιβεβλημένος ο ασύμμετρος πόλεμος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

σία σύμμορχο το προλεταριάτο των ιμπεριαλιστικών κρατών. Αυτό, για μια σειρά λόγους που η ανάλυσή τους ξεφεύγει αυτού του άρθρου, παραμένει στην ουσία σύμμορχος των αμερικανών και των άλλων ιμπεριαλιστών και έτσι αυτοί στις ιμπεριαλιστικές τους επεμβάσεις για τη διεύρυνση των σφαιρών επιρροής δεν έχουν να αντιμετωπίσουν πια και την αντίσταση του εσωτερικού τους εχθρού.

Αφού έτσι έχουν τα πρόγματα στη ζωή, γιατί οι μαχητές των λαών της Απω και Μέσης Ανατολής να κρατήσουν διαφορετική στάση, σε επίπεδο τακτικής, απ' αυτή της ταύτισης της συντριπτικής πλειοψηφίας του προλεταριάτου πολλών κρατών της ΕΕ, ιμπεριαλιστικών και μη, με την αμερικανική και την βρετανική κυβέρνηση που πρωτοστατούν στο πόλεμο σε βάρος των λαών της Ανατολής; Ή αφήσουν, λοιπόν, κατά μέρος τα παραμύθια τους οι πολέμι-

οι των μαχητών της Αλ Κάιντα, ότι δήθεν η στάση τους αυτή απορρέει από το θρησκευτικό τους φραντζισμό. Τι έχουν να πουν, για παράδειγμα, για τις Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακοά, που ενώ δε διακρίνονται για το θρησκευτικό τους φραντζισμό, χρησιμοποιούν τον ασύμμετρο πόλεμο και ταυτίζουν τις ισραηλινές κυβερνήσεις με τον ισραηλινό λαό; Κι εμείς, που δεν είμαστε θρησκευόμενοι, εάν ζούσαμε σε μία από τις χώρες της Ανατολής, την ίδια θέση θα κρατούσαμε, εάν θα θέλαμε να αναπτυχθεί ο αντικατοχικός και απελευθερωτικός μας αγώνας.

Με την παραγώση της πρακτικής των μαζικών αεροπορικών βομβαρδισμών απ' όλες τις αμερικανικές και βρετανικές κυβερνήσεις, δηλαδή από κυβερνήσεις και των δύο κυρίαρχων αστικών πολιτικών κομμάτων, γίνεται φανερό ότι περάσαμε σε μια νέα φάση, που διαρκεί 15 χρόνια και άλλαξε τη μεθοδο διεξογωγής του πολέμου. Είναι λάθος

την αλλαγή της μεθόδου διεξαγωγής του πολέμου να την ερμηνεύουμε με τη «λόξα» κάποιων προσώπων ή κάποιων αστικών πτολιτικών κομμάτων που για κάποια χρονική στιγμή έτυχε να διοχειρίστούν την ιμπεριαλιστική εξουσία. Πρέπει να τη συνδέουμε με την ίδια τη φύση του ιμπεριαλιστικού συστήματος και την κρίση που διέρχεται αυτή την περίοδο. Θα ήταν λάθος λοιπόν για τους μαχητές της Ανατολής να συνεχίσουν να οργανώνουν την αντίστασή τους μένοντας στις πταλιές μορφές αντάρτικου. Επρεπε να περάσουν σε νέες μεθόδους διεξαγωγής του πολέμου και σε νέες μορφές πολέμου. Καλά έκαναν που πέρασαν στον ασύμμετρο πόλεμο και τον μετέφεραν, εκτός των άλλων στόχων, και στα μαζικά μέσα μεταφοράς των πρωτευουσών των ιμπεριαλιστικών κρατών και των συμμάχων τους.

Γεράσιμος Λιόντος

Μαύρα μαντάτα

Το πράσινο φως πήρε από τον Καραμανλή η υπουργός Παιδείας την περασμένη εβδομάδα για να προχωρήσει στην αναμόρφωση του νόμου πλαισίου για τα ΑΕΙ, που αναμένεται να κατατεθεί υπό μορφή νομοσχεδίου τις προσεχείς εβδομάδες, ώστε να ψηφιστεί στις αρχές του καλοκαιριού, όταν θα κλείνει η αιακοδημαϊκή χρονιά και οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό των Πανεπιστημίων θα έχουν σκορπιστεί στις παραλίες. Εύλογη η προσπάθεια για να αποφευχθούν οι αντιδράσεις σε ένα νομοσχέδιο που θα σφρώσει ό,τι έχει απομείνει στο δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Οπως μας πληροφορεί ο φιλοκυβερνητικός τύπος, στην επικεφαλής του νομοσχεδίου θα τοποθετηθούν οι ρυθμίσεις που καταργούν τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές» και αλλάζουν το όργανο και τη διαδικασία λήψης των αποφάσεων για το πανεπιστημιακό άσυλο.

Από τις ρυθμίσεις αυτές, η μεν πρώτη θα σηματοδοτήσει τον περιορισμό της χρονικής διάρκειας των σπουδών, την εντακτικοποίηση τους, την περαιτέρω μείωση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ και θα πλήξει πρωτίστως τους φτωχούς και εργοζόμενους φοιτητές, η δε δεύτερη θα σημάνει την κατάργηση στην ουσία του πανεπιστημιακού ασύλου -μέσω της μεταφοράς της απόφασης γ' αυτό στο Πρυτανικό Συμβούλιο και της λήψης της κατά πλειοψηφία, καθώς και μέσω του επανακαθορισμού του χώρου που αναφέρεται στο άσυλο-, την ένταση του αυταρχισμού και της ανελευθερίας στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Η κυβέρνηση θεωρεί ότι τα δυο αυτά βασικά σημεία (σημαντικές δημοκρατικές κατα-

κτήσεις που συνδέονται με το ανακριθετούσα δικαίωμα στη μόρφωση και την ελευθερία της έκφρασης και της διακίνησης των ιδεών) έχουν επαρκώς δουλευτεί από τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης μέσα στην εργαζόμενη κοινωνία και ότι αυτή είναι «έτοιμη» να αποδεχτεί την απαλλοτρίωσή τους. Αντίθετα -σύμφωνα και πάλι με τον φιλοκυβερνητικό τύπο- δεν πρόκειται να θιγεί το καθεστώς των μετεγγραφών, μιας και μόλις πέρυσι υπήρξε σχετική ρύθμιση, ενώ πάντα είναι χρήσιμο για την εκάστοτε κυβερνητική εξουσία ένα κανάλι εξυπηρέτησης πελατειακών σχέσεων και ρουσφετιών.

Με το γνωστό της αλαζονικό ύφος η Μ. Γιαννάκου διεμήνυσε και πάλι πως «η κυβέρνηση θα εφαρμόσει το πρόγραμμά της απαρέγκλιτων», προετοιμάζοντάς μας για τα χειρότερα που έρχονται.

Και το άρθρο 16 του Συντάγματος θα αναθεωρηθεί και η αύξηση των κονδυλίων για την Παιδεία θα γίνει σταδιακά, είπε.

Η υπουργός Παιδείας έχει πάρει τόση φόρα (πρωτίστως λόγω της απουσίας μαζικού μαχητικού εκπαιδευτικού κίνηματος, αλλά και της παντελούς απραξίας της εξωνημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών), που δεν τηρεί πια ούτε τους στοιχειώδεις κανόνες του fair play στις συναντήσεις με τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Μέντος απαξιωτικό και ειρωνικό ανταπόντησε στις «απειλές» της ΟΛΜΕ για απεργία μέσα στις εξετάσεις, μετά από συνάντηση που είχε μαζί της.

Ομως για να εξασφαλίσει καλού-κακού τα νώτα της πέταξε και την αόριστη υπό-

σχεση ότι θα καταβληθεί και στους εκπαιδευτικούς σταδιακά από το 2007 το στοιχειωμένο επίδομα των 176 ευρώ (που είναι 103 ευρώ γιατί τα 73 έχουν ήδη δοθεί μέσω του επιδόματος εξωδιδακτικής απασχόλησης), που έχει δοθεί στους υπόλοιπους δημόσιους υπάλληλους.

Εταξε επίσης στους εκπαιδευτικούς, που εμπλέκονται στη διοδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων, αύξηση για την εργασία που προσφέρουν (επιπήρηση και βαθμολόγηση) από 15%-20%. Ανέξοδα, βεβαίως, αφού εξοικονομήθηκαν κονδύλια λόγω της μείωσης των πανελλαδικών εξετάζομενων μαθημάτων (οπότε 9 σε 6) και της κατάργησης των πανελλαδικών της Β' Λυκείου.

Η κίνηση αυτή της υπουργού Παιδείας δεν ήταν δική της πρωτοβουλία, αλλά προέκυψε μετά από τη συνάντηση με τον Καραμανλή στο πλαίσιο της προεκλογικής δημογαγίας.

Χρόνια τώρα η αποδοχή της επιδοματικής πολιτικής αλλοτριώσει το διεκδικητικό κίνημα, ενώ καθήλωσε τους μισθούς και τις συντάξεις σε εξευτελιστικά επίπεδα.

Η κυβέρνηση θεωρεί ότι έχει λυμένα τα χέρια για μια ακόμη τέτοια «ντρίπλα», που θα πάρει καροτσάκι τους εκπαιδευτικούς ως το καλοκαίρι, αλλά και την επόμενη σχολική χρονιά, κρατώντας τους με το καρότο της υπόσχεσης σε αναμονή και ακινησία.

Παράλληλα προσφέρει «επιχείρημα» και απού στη συνδικαλιστική γραφειοκρατίανα κηρύζει και επίσημα την «αγωνιστική» λήξη της φετινής σχολικής χρονιάς με μια ακόμη το πολύ 48ωρη απεργία.

Γιούλα Γκεσούλη

■ ΠΟΕ-ΟΤΑ

Η απεργία έκλεισε άρον-άρον

Ξημερώματα Σαββάτου στις 15 Απριλίου έκλεισε η απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία -η ΠΑΣΚΕ δηλαδή, γιατί η ΔΑΚΕ ήδη είχε αποκηρύξει την απεργία- δε μπόρεσε να κάνει ούτε μια μικρή υπέρβαση του εαυτού της. Κάτι που θα της έδινε άλλον οέρα στο συνέδριο της Ρόδου, ολλά κυρίως θα την αναβάπτιζε σ' έναν βαθμό στα μάτια των εργαζόμενων.

Το σκουπίδι, που απειλούσε τα όσια και τα ιερά της χριστιανεμπορικής μεγάλης εβδομάδας, βάραινε το ίδιο πάνω της, όσο βάραινε και την κυβέρνηση. Εποι, ενώ γύρισε

λε ο υπουργός... ακόμα γίνονται έρευνες. Οταν γύρισαν την Παρασκευή το βράδυ, είχαν στο «χέρι» την επιτροπή για τα βαρέα και ανθυγεινά και 25 ευρώ αύξηση για το σύνολο των εργαζόμενων. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, μόλις το υπουργείο είδε ότι δεν είναι τόσο εύκολο να κλείσει έτσι μια απεργία που είχε διανύσει ήδη 10 μέρες, φέρεται να συμφώνησε ότι η επιτροπή για τα βαρέα και ανθυγεινά θα κινθεί στο πνεύμα του κανονισμού του ΙΚΑ και τα 25 ευρώ να γίνουν 55 (ή κάπου εκεί) για όλους τους εργαζόμενους. Μετατρέποντας σε χρήμα τις παροχές σε είδος

άπρακτη από την τελευταία συνάντηση με το υπουργείο, την Παρασκευή 14 Απριλίου το βράδυ, ενώ εμφανίζονται απογοητευμένη από τη στάση του υπουργείου, την ώρα της συνεδρίασης -που υποτίθεται ότι γινόταν για να συνεχιστεί η απεργία- ξεκίνησε μια ανοιχτή γραμμή νέων επαγγελμάτων με το υπουργείο, μέσω της ΔΑΚΕ, με αποτέλεσμα ο μπακάλης-ο υπουργός να βάλει κάτι παραπάνω και έτσι να πάνε όλοι ευτυχισμένοι να ετοιμαστούν για τη μεγάλη γιορτή της Ορθοδοξίας.

Για το πόσο παραπάνω από επισφαλές:

Παρά το γεγονότο που η απεργία έπαιρνεν οι εργατοχειρουργοί από την Παρασκευή 14 Απριλίου στη Ρόδο να ξεκαθαρίσει οριστικά τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι.

Απ' ότι φαίνεται, κάπου εκεί θα κινηθούν διεσμευτικές, γιατί ήδη ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ σε μια σειρά δημόσιων δίνουν καθαρά αυτό το πλαίσιο συμφωνίας. Το αποτέλεσμα λοιπόν είναι κάτι παραπάνω από επισφαλές.

Πρώτον, γιατί το μεγάλο θέμα των βαρέων και ανθυγεινών παριστάται σε επιτροπή που θα εξετάσει ποιες από τις ειδικότητες που ανήκουν στα βαρέα και αν-

Δυσθάσταχτο κόστος

Φοιτητές του Πολυτεχνείου Κρήτης ερεύνησαν τις δαπάνες μιας ελληνικής οικογένειας από την περίοδο της προετοιμασίας του παιδιού της για τις πανελλήνιες εξετάσεις έως τη στιγμή της ορκωμοσίας του για την απόκτηση του πτυχίου.

Τα αποτελέσματα της έρευνας, μολονότι όλοι τα υποψιαζόμαστε, είναι ανατριχιαστικά.

Τα παιδιά (που σε ποσοστό 91% φοίτησαν σε δημόσιο σχολείο και 9% σε ιδιωτικό) κατέφυγαν σε «εξωσχολική βοήθεια» στο συντριπτικό ποσοστό του 98%.

Το 43% των υποψηφίων γράφτη-

κε σε κάποιο φροντιστήριο, το 24% έκανε ιδιαίτερα μαθήματα και το 28% και τα δυο (φροντιστήριο και ιδιαίτερα).

Το μέσο μηνιαίο κόστος αυτής της επίπονης διαδικασίας για κάθε υποψήφιο ανέρχεται στα 385,7 ευρώ, ενώ υπολογίζοντας ότι η προετοιμασία για τις πανελλήνιες διαφρέστι συνήθως 20 μήνες, η έρευνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέσο κόστος για να εισαχθεί κάποιος στα ΑΕΙ την πρώτη φορά που δίνει εξετάσεις ανέρχεται στις 7.714 ευρώ.

Τα βάσανα συνεχίζονται και μετά την είσοδο στα ΑΕΙ, αφού οι φοιτητές εστίες είναι είδος εν ανεπάρκεια

και τα ενοίκια των σπιτιών υπέρογκα.

Το μέσο μηνιαίο κόστος ζωής ανά φοιτητή (στα Χανιά) ανέρχεται στα 706,36 ευρώ και το μέσο ετήσιο κόστος διαβίωσης στα 7.644,6 ευρώ.

■ Η ΓΣΕΕ πάει διακοπές

Απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ, που συνήλθε στις 14 Απριλίου:

«Ενόψει αρνητικών εξελίξεων σε όλα τα μέτωπα (κλείσιμο εργοστασίων, ανεργία, αποβιομηχάνιση κ.α.) και του καλοκαιριού που έρχεται, προκρίνει την προεργασία για την παρουσία στις εκδηλώσεις της ΔΕΘ το Σεπτέμβρη με μαζικό, αγωνιστικό τρόπο».

Η κυριαρχία αργάνωση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας κηρύσσει τη λήξη της «αγωνιστικής σεζόν» και την έναρξη των «μπάνιων των συνδικαλιστών» από τον Απρίλιο. Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν πια.

■ Τι εννοούν;

Στην ίδια απόφαση του ΓΣ της ΓΣΕΕ αναφέρονται και τα εξής σε σχέση με το ΠΑΜΕ:

«Να μη θεωρεί το ΠΑΜΕ ότι αποτελούν ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ρυθμίσεις υπέρ του, υψηλούς συμπεριφορές χωρίς κόστος και διασπαστικές κινήσεις με «ταξικό μανδύα». Στο εξής τα πάντα θ' αξιολογούνται και οι αποφάσεις θα λαμβάνονται με βάση τη λειτουργική συμμετοχή ή μη στα εκτελεστικά όργανα των συνδικάτων. Η περίοδος της ασυλίας στην κριτική και πολλά άλλα για το ΠΑΜΕ έχει παρελθει ανεπιστρεπτή» (τα κεφαλαία και η έμφαση είναι από το κείμενο της ΓΣΕΕ).

Τι ακριβώς εννοεί ο ποιητής Πολυζωγόπουλος, που έχει εμπνευστεί τα παραπάνω; Επειδή ενδεχομένως να μη βγάζετε άκρη, να σας πουμέ εμείς. Το ΠΑΜΕ, με βάση τη μοιρασία που έχει γίνει στη ΓΣΕΕ, δικαιούται διάφορα πόστα: Θέσεις στο INEGSEE, σε διάφορα συμβούλια κ.λπ. Μιλάμε για συνδικαλιστικές αργομοισθίες, από τις οποίες πληρώνεται ένα κομμάτι του μηχανισμού του Περισσού. Ο Πολυζωγόπουλος, λοιπόν, απειλεί ότι αν το ΠΑΜΕ εξακολουθήσει να το παιζεί σκληρά, θα κόψει τις αργομοισθίες των στελεχών του. Ομως, το μήνυμα το στέλνει κωδικοποιημένο, για να μη καταλάβει ο κάθε εργαζόμενος πως μοιράζονται μεταξύ τους πόστα και λεφτά.

■ Ξεφτίλες

Εταιρία σεκιούριτι έχει προσλάβει η ΓΣΕΕ για τα γραφεία της. Μπαίνεις στη ΓΣΕΕ και σε υποδέχεται μια κακομορφα σεκιούριτού, η οποία βέβαια δε μπορεί να σε εμποδίσει σε τίποτα, όμως η εικόνα και μόνο σου προκαλεί αιδία. Ιδιωτική σεκιούριτι σε γραφεία συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως και να το κάνουμε είναι ξεφτίλα.

■ Σαν έτοιμη από καιρό η ΓΣΕΕ

Στη Βουλή το Ασφαλιστικό

Την Πέμπτη 11 Μαΐου συνεδριάσουν από κοινού οι Επιπρότερες Κοινωνικές Υπουργές και Οικονομικών της Βουλής, ύστερα από αίτημα του υπουργού Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη και του υφυπουργού του (κατ' ευφημισμόν υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας) Σ. Τσιτουρίδη προς την πρόεδρο του Σώματος, προκειμένου να συζητηθεί το Ασφαλιστικό.

Η κυριαρχία αργάνωση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας τη λήξη της «αγωνιστικής σεζόν» και την έναρξη των «μπάνιων των συνδικαλιστών» από τον Απρίλιο. Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν πια.

Βγαίνοντας από το Μαξίμου ο Τσιτουρίδης ανακοίνωσε την ημερομηνία της κοινοβουλευτικής συζήτησης, επαναλαμβάνοντας τις γνωστές παπάρες για τον «κοινωνικό και πολιτικό πολιτισμό όλων» που θα κριθούν από τη συμμετοχή τους στο «διάλογο» και τα λοιπά παρόμοια. Αυτή η πρώτη κοινοβουλευτική συζήτηση, βέβαια, θα είναι μια συζήτηση εντυπώσεων, που θα αναλαμβεί σε πυροτεχνήματα και δικομματικές αντιπαραθέσεις. Ούτε η κυριαρχία πρόκειται ν' ανοίξει τα χαρτιά της, ούτε το ΠΑΣΟΚ κατά συνέπεια. Θα φουντώσουν την κινδυνολογία, θα υποσχέθουν γενναίες λύσεις, θα κάνουν σπονδές στο «μέλλον των παιδιών μας», θα θυμηθούν τις «υποχρεώσεις μας προς τις ερχόμενες γενεές», θα καταγγείλουν το ένα κόμια το άλλο και στο τέλος ενδέχεται να συμφωνήσουν στη δημιουργία της επιπρότης που θα αναλάβει να κάνει την αναλογιστική μελέτη και να εισηγηθεί λύσεις και στο πρόσωπο που θα τοποθετηθεί επικεφαλής της. Εκτός αν αυτό αφεθεί για κάποια επόμενη συνάντηση, εξέλιξη που θα εξαρτηθεί κυρίως από τη μεριά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ο Τσιτουρίδης ανακοίνωσε ότι θα φέρει ρύθμιση για τη συγκρότηση επιπρότης που θα προβεί στην αναθεώρηση του καθεστώτος

Ο Τσιτουρίδης ανακοίνωσε, ότι συγκροτείται επιπρότη, με τη συμμετοχή της Τράπεζας της Ελλάδας και του υπουργείου Οικονομίας που θα μελετήσει το θέμα της αξιοποίησης της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Δηλαδή, το πώς θα παρχούν τα διαθέσιμα των Ταμείων στο χρηματοποιητικό τόπο, τη στιγμή που τα μεν κλεψμένα μιας ολόκληρης πεντηκονταετίας έχουν διαγραφεί (με τη σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας), το δε κράτος εξακολουθεί να μην εκπληρώνει ώτε καν τις υποχρεώσεις του έναντι των Ταμείων, που απορρέουν από νόμους που το ίδιο έχει ψηφίσει.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Η πιο γρήγορη συσσωρευση ελλειμάτων, ο συμψηφισμός ανάμεσα στα Ταμεία, η ολοκλήρωση της ληστείας, έτοι που το σύστημα να «ωρίμασε» για τη νέα γενική αντιασφαλιστική αναπροπή. Και αυτή η ανακοίνωση συνοδεύτηκε από την εκκαφαντική σιωπή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία για το μόνο που ενδιαφέρεται είναι η δική της συμμετοχή στο μεγάλο φασοπότι.

γούμενα φύλλα της εφημερίδας μας, ήδη βάζει την ταφταλά στο ΕΤΕΑΜ (το επικουρικό του ΙΚΑ), υποπολλαπλασιάζοντας τις οφειλές του ΙΚΑ προς αυτό. Οφειλές που προέρχονται από τη συστηματική αφαίμαξη των αποθεματικών του ΙΚΑ-TEAM (πρόγονος του ΕΤΕΑΜ), προκειμένου να καλύπτονται ελλείμματα του ΙΚΑ και να μην αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις του κράτος. Εκτός αν αυτό αφεθεί για κάποια επόμενη συνάντηση, εξέλιξη που θα εξαρτηθεί κυρίως από τη μεριά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ο Τσιτουρίδης ανακοίνωσε ότι θα φέρει ρύθμιση για τη συγκρότηση επιπρότης που θα προβεί στην αναθεώρηση του καθεστώτος

των ορίων ηλικίας συνταξιδότησης κατά πέντε χρόνια για μια σημαντική μερίδια εργαζόμενων. Ακόμα και αν ο αποχαρακτηρισμός σε πρώτη φάση ισχύσει μόνο για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας, αυτό θα είναι ένα τεράστιο πλήγμα στο θεσμό των ΒΑΕ και πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι σε επόμενη φάση ο αποχαρακτηρισμός θα επεκταθεί και στους ήδη απασχολούμενους (εκτός ίσως από εκείνους που βρίσκονται στην τελευταία πενταετία πριν από τη σύνταξη), στο όνομα της ισότητας. Και βέβαια, ο χαρακτηρισμός της πλειοψηφίας των επαγγελμάτων που ανήκουν στα ΒΑΕ θα αποτελεί πρόκριμα για

των Βαριών και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ), σύμφωνα με το νόμο 3029/02 (νόμος Ρέππτα). Φυσικά, η αναθεώρηση δεν θα είναι προς την κατεύθυνση της διεύρυνσης των επαγγελμάτων που χαρακτηρίζονται ΒΑΕ, αλλά στην κατεύθυνση του αποχαρακτηρισμού πάρα πολλών (των περισσότερων) επαγγελμάτων, εξελίξη που θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση

τη γενικότερη αύξηση των ορίων ηλικίας, που θα έρθει στην επόμενη κοινοβουλευτική θητεία.

Και γιατί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν είπε τίποτα για την ανακοίνωση του Τσιτουρίδη; Γιατί έχει τη φωλιά της λερωμένη, αφού έχει συμφωνήσει στο νόμο Ρέππτα, που θέσπισε τη σχετική διάταξη που έρχεται τώρα να υλοποιήσει η κυβέρνηση της ΝΔ.

Το μέλλον μοιάζει προδιαγεγραμμένο. Το ΠΑΣΟΚ έχει πάρει θέση. Δεν είναι μόνο ο Παπαδόπουλος που πρότεινε να μη συνταξιδούται κανένας σε ηλικία κάτω των 50, περιλαμβάνοντας και τις γυναίκες που εργάζονται στα ΒΑΕ (συνταξιδούται στα 55) και όσους έχουν πραγματοποιήσει 35 πλήρη χρόνια ασφαλίσης και άλλες κατηγορίες εργαζόμενων. Δεν είναι μόνο ο οικονομικός σύμβουλος του Παπανδρέου Ηρ. Πολεμαρχάκις, που πρότεινε να δοθούν «κίνητρα για παράταση του εργάσιμου βίου». Τα ίδια υποστήριξε και ο γραμματέας της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ και τελευταίος υπουργός Εργασίας των κυβερνήσεων Σημίτη Δ. Ρέππτας, σε άρθρο του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» (19.3.06). Ιδού το τρίπτυχο του Ρέππτα:

— «Ανάπτυξη του τομέα των επαγγελματικών ταμείων με κεφαλαιοποιητική λειτουργία». Δηλαδή παραπέρα ενίσχυση της ιδιωτικής ασφαλίσης, που θα έρθει να καλύψει το χτύπημα της κοινωνίκης, τον παραπέρα εξευτελισμό κύριας και επικουρικής σύνταξης.

— «Ολοκλήρωση της λίστας με τα βαρέα και ανθυγειενά επαγγελμάτων που ανταποκρίνεται στις νέες συνθήκες». Αυτό ο ξεκίνησε ο ίδιος ως υπουργός και θα το ολοκληρώσει

ρώσει ο Τσιτουρίδης, υπό τα χειροκροτήματα των Πασόκων.

— «Ενημέρωση και ενθάρρυνση για εθελοντική παράταση του εργασιακού βίου με κίνητρο αυξημένη σύνταξη». Για να αποτελεί κίνητρο μια σχετικά αυξημένη σύνταξη με αντίτιμο την παραμονή στη δουλειά και πέρα από τα 65 χρόνια, θα πρέπει να εξευτελιστεί η κανονική σύ

ΚΟΝΤΡΑ

Στην αρχή ήταν κάποια δημοσιεύματα, όχι μόνο σε κυβερνητικές αλλά και σε αντιπολιτεύμενες εφημερίδες, που έλεγαν ότι η κυβέρνηση δεν σκοπεύει να τραβήξει το σκοινί στις ΔΕΚΟ, αλλά αναζητά συναίνεση από τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες και σε μεγάλο βαθμό την έχει βρει. Ποιο είναι το αντικείμενο αυτής της συναίνεσης; Η μεν κυβέρνηση δεν θα πειράξει σ' αυτή τη φάση τους Γενικούς Κανονισμούς Προσωπικού, η δε συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα συμφωνήσει από τη μια σε αυξήσεις μισθών γύρω από το ποσοστό της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης και -το κυριότερο- δεν θα βάλει κανένα πρόσκομμα στην υλοποίηση του νόμου για τις ΔΕΚΟ που αφορά τους νεοπροσλαμβανόμενους, οι οποίοι θα προσλαμβάνονται με τυπικές συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου και όχι σύμφωνα με τα έως τώρα ισχύοντα στις ΔΕΚΟ (χωρίς μονιμότητα, δηλαδή). Με άλλα λόγια, τα δημοσιεύματα μιλούσαν για άτυπη συμφωνία (κάτω από το τραπέζι), κατά το πρότυπο της επαίσχυντης σύμβασης που υπέγραψε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στον ΟΤΕ.

Κι ενώ υπήρχαν αυτά τα δημοσιεύ-

■ Οι γραφειοκράτες στις ΔΕΚΟ

Πούλησαν τους νέους εργαζόμενους

ματα, από τη μεριά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας δεν υπήρξε καμιά αντίδραση, καμιά διαμαρτυρία, καμιά διάψευση. Για ξεκάρφωμα αποφάσισε σε σύσκεψη με τις Ομοσπονδίες ΔΕΚΟ και Τραπέζων, που έγινε στις 11 Απριλί, την πραγματοποίηση 24ωρης απεργίας στις 4 Μάρτη. Η 24ωρη αυτή απεργία μετατέθηκε για τις 10 Μάρτη, με απόφαση της ΕΕ της ΓΣΕΕ στις 3 Μάρτη (δηλαδή, την παραμονή της ημέρας πραγματοποίησης της απεργίας) και είναι αμφιβόλιο αν θα γίνει πουθενά άλλού εκτός από ορισμένες κρατικές Τράπεζες (όπως θα δούμε παρακάτω, στο μεταξύ αναμένεται να υπογραφούν συμβάσεις σε μια σειρά ΔΕΚΟ, γ' αυτό και έγινε η αναβολή).

Το κυριότερο, όμως, είναι άλλο. Ενώ στην αρχική απόφαση της σύσκεψης ΓΣΕΕ - Ομοσπονδίων ΔΕΚΟ αναφέροταν ως ένα από τα αιτήματα της απεργίας «ο αποκλεισμός της Νέας Γε-

νιάς εργαζομένων από τα δικαιώματα της προηγούμενης», στη νέοτερη απόφαση της ΕΕ της ΓΣΕΕ αυτό το αίτημα εξαφανίστηκε και μόνο κάπου στο τέλος υπάρχει η εξής αναφορά (χωρίς να έχει τη μορφή αιτήματος της απεργίας): «Κανένας διοχετισμός των εργαζομένων σε παλιούς και νέους δεν είναι ανεκτός, καμία διάκριση δεν είναι αποδεκτή».

Για να μη μένει καμιά αμφιβολία για το παρασκηνιακό παζάρι και το πούλημα των νέων εργαζόμενων, παραθέτουμε απόσπασμα από τη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Αλογοσκούφης την περασμένη Τετάρτη. Προσέξτε τη σημουρία και το μελιστάλακτο ύφος του νεοφιλεύθερου «τσάρου της οικονομίας» και θα καταλάβετε τι έχει παιχτεί:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σε σχέση με τη μεταρρύθμιση στις ΔΕΚΟ, με δεδομένο ότι παρήλθε η προθεσμία της πε-

ροσμένης Παρασκευής, πού βρισκόμαστε, αν υπάρχει περιθώριο υπογραφής συμβάσεων σε άλλες ΔΕΚΟ πέραν της ΕΑΒ και αν προτίθεστε να νομοθετήσετε σε αντίθετη περίπτωση.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Βρισκόμαστε σε πολύ καλό δρόμο. Πρώτα απ' όλα, στις περισσότερες από τις ελλειμματικές ΔΕΚΟ, που υπάρχονται στο συγκεκριμένο άρθρο στο οποίο αναφέρεστε, έχει επελθει συμφωνία. Θα κάνουμε αναλυτικές ανακοινώσεις την επόμενη εβδομάδα για τις συμφωνίες που έχουν επελθει. Υπάρχουν κάποιες μεγάλες ΔΕΚΟ, στις οποίες οι συζητήσεις προχωρούν, και ποτεύω ότι μέχρι την επόμενη βδομάδα θα υπάρξει κι εκεί κάποια εξελίξη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Συγγνώμη. Δεν φαίνεται δηλαδή ανάγκη παρέμβασης με νόμο;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ο νόμος θα εφαρμοστεί

εκεί που μέσα σ' αυτό το εύλογο χρονικό διάστημα, στο οποίο αναφέρεστε, δεν καταλήξουν σε συμφωνία. Ασφαλώς θα εφαρμοστεί ο νόμος.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μια διευκρίνιση στην απάντησή σας. Οι συμφωνίες αφορούν την εισοδηματική πολιτική ή την αλλαγή των καταστατικών των επιχειρήσεων; Κι ένα δεύτερο, αν θέλετε, για να έχουμε πιο σαφή εικόνα για την κατανομή του ΑΕΠ. Πώς εξέλισσεται το μεριδίο των κερδών; Αν έχετε τα στοιχεία. Ευχαριστώ.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Για όποια θέματα έχουν θέσει οι διοικήσεις, έχουν γίνει συζητήσεις και έχουν επέλθει συμφωνίες. Είχαμε τονίσει από την εποχή της ψήφισης του νόμου ότι το ζήτημα αυτό αφορούσε κυρίως την εφαρμογή της εισοδηματικής πολιτικής σε δημόσιες επιχειρήσεις, τις οποίες επιχορηγεί ο φορολογούμενος λόγω του ότι έχουν ελεύθερη.

■ Παπαστράτος

Ακυρώθηκε η Επιχειρησιακή Σύμβαση

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιά στις 18 Απριλί του 2006 έβγαλε την υπ' αριθμ. 1959 απόφασή του με την οποία:

«Δικάζει ερήμην του εναγομένου Ορίζει το παράβολο της ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει ως άκυρη την απόφαση της από 22/23.3.2005 γενικής Συνέλευσης του εναγομένου "Σωματείου Εργατούπαλλήλων Παπαστράτου" περί αποδοχής της πρότασης κατάρτισης επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης μεταξύ αυτού και της εταιρείας "ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ." και την από 1.4.2005 συναφθείσα, βάσει της προαναφερόμενης απόφασης, επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση.

Επιβάλλει σε βάρος του εναγομένου τη δικαιοτική δοπάνη των ενεργόντων πην οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Η απόφαση αυτή είναι μια σημαντική νίκη της παράταξης ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και εργατών της εταιρίας Παπαστράτος, που αφήφησαν την τρομοκρατία του μαύρου μετώπου της εργοδοσίας και των εργατοπατέρων και δέχθηκαν να καταθέσουν αγωγή με την οποία ζητούσαν να ακυρωθούν τόσο η απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης όσο και η ξεπουληματική Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Είναι ακόμη μια μεγάλη ήττα των εργατοπατέρων του Παπαστράτου, που δεν τόλμησαν να εμφανιστούν στο δικαστήριο στις 11 Γενάρη του 2006 για να στηρίξουν τη νομιμότητα των ανομημάτων τους. Καλά θα κάνουν τώρα να αδειάσουν τη γωνιά και να αφήσουν

τους εργαζόμενους του Παπαστράτου να χειριστούν την υπόθεση αυτή σε στενή συνεργασία με την παράταξη ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Με την απόφαση αυτή εμέσως πληγ σακρώνονται άμεσα όλες οι απομικές συμβάσεις εργασίας. Ετσι, άνοιξε ο δρόμος στους εργαζόμενους του Παπαστράτου να στείλουν μαζικά αιτήσεις με τις οποίες να δηλώνουν ότι παίρνουν πίσω τις υπογραφές τους, οι οποίες στην ουσία πάρθηκαν με την απειλή της απόλυτης. Ας τολμήσει τώρα η εργοδοσία να ασκήσει πάλι πιέσεις.

Εδώ και τώρα η εργοδοσία καλείται να επιστρέψει στους εργαζόμενους τα κλεμμένα εκατ. ευρώ της περιόδου από 1η Απριλί 2005 μέχρι 30 Απριλί 2006, από τη στιγμή που ακυρώθηκαν τόσο η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας όσο και οι απομικές συμβάσεις. Από εδώ και πέρα πρέπει να πληρώνει τους εργαζόμενους σύμφωνα με όλες της συμβάσεις που είχαν υπογραφεί και είχαν καταργηθεί με την ακυρωθείσα ΕΣΣΕ.

Πήγε να δώσει μια άδεια ταξί σε μια πολύτεκνη οικογένεια (με 16 παιδιά) σε χωριό έξω από τη Θεσσαλονίκη. Και κουβάλησε μαζί του ολόκληρη κουστωδία δημοσιογράφων. Και όλα τα κανάλια, φυσικά, με πρώτα τα κρατικά που μετέδωσαν το βράδυ την εδηση σε τριλεπτα δελτία που περιλάμβαναν δακρυβρέχτες δηλώσεις μελών της οικογένειας και υπερήφανες δηλώσεις του συγκινημένου υπουργού. Ποιος; Ο υπουργός Μεταφράσων Μ. Λιάππης, που εζήλωσε τη δόξα του Παπαστράτου.

■ Ιράκ

Στον αέρα το πρόγραμμα ανοικοδόμησης

Την ώρα που ο Λευκός Οίκος χαιρέτιζε την επιλογή του Νούρι Μαλίκι για τη θέση του πρωθυπουργού και τη χαρακτήριζε ως το τέλος του τετράμηνου αδιεξόδου για το σχηματισμό κυβέρνησης και ως σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της απόσυρσης των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ, η τελευταία έκθεση προς το Αρχείο της Ιρακινής αντίστασης της Ιρακινής αντίστασης.

Παραθέτουμε ενδεικτικά κάποια στοιχεία από την έκθεση Μπόουεν.

◆ Τα δίκτυα της ύδρευσης, της αποχέτευσης και του ηλεκτρικού ρεύματος βρίσκονται ακόμη στο προπολεμικό επίπεδο. Παρά την πρόσδοση των εργαδών Ιρακινών, που θα αναλάμβαναν την προστασία των αγωγών πετρελαίου, των γραμμών ηλεκτροδότησης και εκατοντάδων άλλων κρίσιμης σημασίας εγκαταστάσεων στον τομέα της ενέργειας. Η έκθεση Μπόουεν αποκάλυψε ότι υπάρ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 64η συνεδρίαση Παρασκευή, 14.4.06

Μπορείς να αναγνωρίσεις έναν άνθρωπο από το «καρύδι» του λαιμού και το χρώμα του δέρματος πίσω από το αυτή; Στο θαυμαστό κόδιο του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού όλα μπορούν να γίνουν. Η μάρτυρας Τσαμπαρλάκη, γιατρός αναισθησιολόγος (συντάξιούχος σήμερα) ισχυρίζεται ότι αναγνώρισε τον Δ. Κουφοντίνα και τον Σ. Ξηρό, όταν από το μπαλκόνι της τους είδε να φρέγουν μετά την εκτέλεση Μπακογιάννη. Ευτυχώς που δεν αναγνώρισε και τον Κωστάρη, γιατί θα είχε απέναντί του έναν ακόμη Μπερετάνο. Ή μήπως δυστυχώς, δεδομένου ότι η συγκεκριμένη μάρτυρας ήταν μια ακόμη φαιδρή περίπτωση, μια βελτιωμένη έκδοση της κυρίας Ευγενούλας;

Η μάρτυρας δεν ήταν σε θέση να αναγνωρίσει το σπίτι της από φωτογραφίες της εποχής που της επιδείχθησαν, αλλά θυμότων το... «καρύδι» του Κουφοντίνα, 13 χρόνια μετά το συμβάν! Τον οποίο, παρεμπιπτόντως, στην κατάθεσή της στην Αστυνομία αφέσως μετά το συμβάν, περιέγραψε ως ψηλό, περίπου 1,80, με φαρδιές πλάτες και ψηλό λαιμό! (πώς λέμε καμία σχέση!). Επίσης αυτή η τόσο... παραστητική (ελέω επαγγέλματος, όπως επαναλάμβανε συνεχώς) γυναίκα, μπέρδεψε τον Χριστόδουλο με τον Σάββα. Οταν ο πρώτος σηκώθηκε να της κάνει μερικές ερωτήσεις, του είπε: «Τότε ήταν διαφορετικά τα μαλλιά σας! Χρειάστηκε να της πει διο φορές ότι δεν είναι ο Σάββας, μέχρι να το καταλάβει! (Ως γνωστόν, ο Χριστόδουλος δεν κατηγορείται γι' αυτή την υπόθεση).

Αυτή τη μάρτυρα προσπάθησε να προστατεύσει η πολιτική αγωγή. Κάθε φορά που ένας συνήγορος τη στρίμωχνε, πεταγόταν η Τσόλκα και διέκοπτε ή... έδινε την απάντηση. Η τελευταία διακοπή της προκάλεσε την «έκρηξη» της Γ. Κούρτοβικ και την έντονη αντίδραση του Δ. Κουφοντίνα, που είπε ότι η Τσόλκα συμπεριφέρεται ως χούλιγκαν. Ο πρόεδρος, αντί να βάλει την πολιτική αγωγή στη θέση της, λόγω αντιδικονομικής συμπεριφοράς, έκανε το καθιερωμένο σ' αυτές τις περιπτώσεις διάλειμμά του και όταν το δικαστήριο επέστρεψε στην έδρα, συνέστησε ηρεμία και στις δυο πλευρές!

Η μάρτυρας Τσαμπαρλάκη διαψεύστηκε και από την κατάθεση της γειτονισσάς της Μυλωνά, η οποία αναγνώστηκε με αίτημα της υπεράσπισης Τζωρτζάτου. Η κ. Μυλωνά περιγράφει με ακρίβεια τα γεγονότα. Πρώτα βγήκε αυτή στο μπαλκόνι της, έχοντας ακούσει τις φωνές του ψηλικατζή που φώναζε «πιάστε τους, πιάστε τους» και μετά βγήκε η Τσαμπαρλάκη. Το πολύ που να είδε η Τσαμπαρλάκη, είναι οι πλάτες των τριών, που απομακρύνονταν στο βάθος του δρόμου. Άλλωστε, όπως αποδείχτηκε και από φωτογραφίες των εφημεριδών της εποχής, και να ήθελε δε θα μπορούσε να δει κάτω από το μπαλκόνι της, γιατί υπήρχαν δέντρα με πλούσια βλάστηση, που της έκρυβαν τη θέα.

Ενα στοιχείο ίσως έχει αξία από την κατάθεση της Τσαμπαρλάκη. Οτι δεν υπήρχε εκεί άλλος κόσμος, εκτός από μια γυναίκα που συναντήθηκε με τους τρεις που απομακρύνονταν. Κι αυτό, όμως, μάλλον δεν το είδε άλλη της το διηγήθηκε η Μυλωνά. Η Μυλωνά, όμως, ήταν κατηγορηματική στην κατάθεση που αναγνώστηκε. Δεν υπήρχε εκεί άλλος εκτός από τον ψηλικατζή (δυστυχώς έχει πεθάνει). Επομένως, πού ήταν ο Μπερε-

τάνος;

Κατέθεσε ακόμα ο οδηγός του Μπακογιάννη N. Σκαρμούτσος, που αναφέρθηκε κυρίως στην προσωπικότητα του αφεντικού του, καθώς έφτασε στον τόπο μετά την εκτέλεση και ήταν αυτός που μετέφερε τον Μπακογιάννη, με τη βοήθεια ενός αστυνομικού, ονόματι Κώστας Στεφανής. Κανένας άλλος δεν ήταν εκεί, κανένας άλλος αστυνομικός δεν ήταν στο χώρο, μέχρι τη μεταφορά του Μπακογιάννη στο αυτοκίνητο και την αναχώρηση για το νοσοκομείο. Πού είναι ο Μπερετάνος; Και πού είναι ο αστυνομικός διευθυντής του τμήματος Κολωνακίου, που υποτίθεται ότι πήγε εκεί και συνομίλησε με τον Μπερετάνο; Και πώς είναι δυνατόν να παραπλέσεται ο αστυνομικός προφίλ του Κ. Καδδά, που πήγε στην Καταθέση της Ζηρβούπετάκου;

Η υπεράσπιση κατέδειξε όλες τις αντιφάσεις της κατάθεσης Τσαμπαρλάκη, ενώ η πολιτική αγωγή προσπάθησε να διασφαλίσει τα προσήγαματα, ισχυρίζομενη ότι δεν υπάρχει περίπτωση δύο μάρτυρες να περιγράψουν με τον ίδιο τρόπο τα πραγματικά περιστατικά, αλλά περιγράφουν αυτό που βίωσαν και εφόσον έχουν δει κάποιον μπορούν να τον αναγνωρίσουν!

Ο Ηρ. Κωστάρης, έχοντας μελετήσει εξουσιοτικά τη δικογραφία, αναφέρθηκε στις καταθέσεις πληθώρας μάρτυρων στην προανάκριση και στον τρόπο που περιγράφουν τα πραγματικά περιστατικά και ζήτησε να διαβάσουν αποστάσματα από μια σειρά καταθέσεις, ενώ κατέθεσε στο δικαστήριο μια σειρά φωτογραφίες του τόπου που περιγράφουν οι διάφοροι μάρτυρες.

Μετά το διάλειμμα, η δίκη επανήλθε στην υπόθεση των Σεπτολίων με κατάθεσης του ταξιτζή και του επιβάτη, που τους κατέβασαν τα μέλη της 17Ν για να διαφύγουν με το ταξί.

Ο επιβάτης Πετρακάκος μας έδωσε το πρόπτυ του έντιμου ανθρώπου, που δεν θέλει να παίξει στο παιχνίδι της τρομούστεριάς. Δε μπορώ να αναγνωρίσω κανένα, δήλωσε, γιατί οι άνθρωποι αυτοί μου είναι πλέον εξαιρετικά οικείοι, αφού η τηλεόραση τους έβαζε κάθε μέρα στο σπίτι μου. Υπενθύμισε, ακόμη, ότι δύο συνέλαβαν τον Σκυφτούλη, η Αντιτρομοκρατική πήγε στο χωρίο του και τον κουβάλησε να τον αναγνωρίσει. Οταν συνέλαβαν τους σημερινούς κατηγορούμενους, όμως, ουδείς τον ενόχλησε. Γιατί άραγε; Μα γιατί ο συγκεκριμένος πολίτης δεν δέχτηκε να γίνει «αναγνωριστής» (ο εύστοχος χαρακτηρισμός ανήκει στον Χρ. Ξηρό). Δεν είχε δεχτεί να αναγνωρίσει τον Σκυφτούλη, οπότε έκριναν ότι δεν θα δεχόταν να αναγνωρίσει και κανέναν άλλο. Από την κατάθεσή του ένα μόνο ενδιαφέρον στοιχείο βγήκε και αυτό λειτουργεί υπερασπιστικά για τον Χρ. Ξηρό. Ανακρέρμενος στα ύψη των δραστών κατέθεσε ότι ο ένας ήταν εμφανώς ψηλότερος (πάνω από 1,80) και οι άλλοι τρεις ισοψύχεις. Αν θεωρήσουμε ως δεδομένο ότι στο συμβάν συμμετείχε ο Σάββας (το έχει παραδεχτεί ο ίδιος), ο Χριστόδουλος δεν προκύπτει.

Ο περιβάτης του ταξιτζή Δημόπουλος είναι ο ακριβώς αντίθετο. Εκείνος που πρόθυμα δέχτηκε να παίξει το ρόλο του ρουφιάνου. Είχε «αναγνωρίσει» τον Σκυφτούλη, που χάρη σ' αυτόν υπέστη τη γνωστή περιπέτεια της προφυλάκισης. Τώρα δεν αναγνωρίσει κανένα. Κατέθεσε και πάλι σε κλίμα οργής και θυμηδίας.

■ 65η συνεδρίαση Δευτέρα 17.4.06

Ενοις εκτεταμένος σχολιασμός των καταθέσεων των μαρτύρων για την υπόθεση Σεπτολίων από τον Χρ. Ξηρό ήταν το μόνο αξιόλογο στοιχείο αυτής της μέρας, που αποδείχτηκε κολοβή.

Αναφέρθηκε στο μάρτυρα Πετρακάκο (ο επιβάτης του ταξί που πήραν για να διαφύγουν τα μέλη της 17Ν) και στη συνέπεια που παρουσιάζουν διαχρονικά οι καταθέσεις του. Οι είπε στην υπόθεση Συκουρίου, στην Εθνική Τράπεζα Παγκρατίου, στα ΕΛΤΑ Αιγάλεω, σε όλες αυτές δε μου απαγγέλλεται ούτε μία κατηγορία. Και φυσικά δεν πρέκειται για παραλειψη διότι δεν έχουν ακήσει τίποτα, ούτε ψύλλο να πέσει κάτω. Μου έχουν απαγγελεί για παραδειγματικά 13 κατηγορίες για διακεκριμένες κλοπές από τις οποίες οι έχει για πινακίδες. Είναι δυνατόν να παρέλειψαν ανθρωποκτονίες, απόπειρες ανθρωποκτονίων, ληστείες και όλες αυτές τις οποίες σας τις έχω προαναφέρει, είναι 56 κατηγορίες οι οποίες παρελήφθησαν. Η μόνη εξήγηση είναι ότι δεν υπήρχε ομολογία για τις συγκεκριμένες πράξεις. Εάν δεν υπήρχε ομολογία για τις συγκεκριμένες πράξεις, από την ζερβούπετάκο δεν παρουσιάστηκε αυθορμήτως, αλλά κατόπιν κλήσης. Οταν όμως ο συνήγορος αποκαλύπτει ότι είναι ο μόνος μάρτυρας για τον οποίο δεν υπάρχει αποδεικτικό κλητεύσεως στη δικογραφία, δηλώνει ότι δε θυμάται πως κλήθηκε και πρέπει να ρωτήσει τη δικηγόρο του, μαζί με την οποία πήγε στον ανακριτή! Τι ειδους μάρτυρας είναι αυτός, που κάθε φορά που εμφανίζεται στις δικαιοσύνες, απονέμει σε παραλειψής, παραδειγματικά;

Για τον Καδδά, που πήγε στην Ζερβούπετάκο και τον «αναγνώρισε» είπε τα εξής:

«Λέει στην ανακριτική του στον κ. Ζερβούπετάκο: "Από τους τέσσερις άντρες που μου επιδεικνύετε το Χριστόδουλο Ξηρό ο οποίος τότε" -εννοείται το 1992- "ήταν λίγο πιο αδύνατος απ' ότι είναι τώρα"-ενοείται το 2002 προφανώς. Θα σας επιδείξω δυο φωτογραφίες, η μία είναι το 1992 και η άλλη είναι παλαιότερη. Το 1992 είναι σήμερο γιατί υπάρχει πρόσωπο που πέθανε την πετόμενη χρονιά, ένας θείος μου. Ως θα σας τις καταθέσω τώρα, θα τις καταθέσω αργότερα γιατί με τις έχουν δανείσει και θα βγάλω αντίρραφα να τις καταθέσω. Αυτή είναι το 1992 και αυτή είναι παλαιότερη και είναι φανερό ότι όχι πιο αδύνατος απ' ότι πιο πρόσφατη. Από την πρώτη στιγμή, ότι δεν είναι μόνο παρόνων η δήθεν απολογία μου, είναι και πλαστογραφήμενη. Κ

τηγορηματικά, ότι δεν έχει πατήσει ποτέ το πόδι της στο συγκεκριμένο κατάστημα, ότι δεν έχει ποτέ λογαριασμό ή δοσοληψίες με την Εμπορική και μόνο μια φορά κάποιος πελάτης της έχει κάνει κατάθεση στο όνομά της στην Εμπορική. Κατέθεσε μάλιστα και σχετική βεβαίωση της Εμπορικής Τράπεζας, από την οποία προκύπτει ότι από το 1982 (προηγούμενα δεν βρισκόταν στην Ελλάδα) ουδέποτε είχε λογαριασμό ή οποιαδήποτε άλλη δοσοληψία με την Εμπορική. Το γραφείο μου –έπειτα η συνήγορος– ήταν στη Γλάδστωνος και οι πενιχρές μου κατάθεσεις ήταν στην Εθνική στο κατάστημα Θεμιστοκλέους και Πανεπιστημίου! Και είναι λογικό. Γιατί να τρέχει η δικηγόρος στο Κολωνάκι, όταν βρίσκεται στην Ομονοία;

Κι ενώ ο Μπερετάνος έχει κερώσει και πλέον δεν κραυγάζει αλλά φελλίζει («εγώ σας θυμάμαι και σας τιμούσα πάντοτε»), ανολαμβάνει η εισαγγελέας: «Μπορεί να μην είχατε εσείς λογαριασμό, να είχαν πελάτες σας», λέει απευθύνομενη προς την Γ. Κούρτοβικ, προκαλώντας το δηκτικό σχόλιο της συνήγορου για την παρέμβασή της και τη διαθεσιμότητά της να φέρει και τα αποδεικτικά από το Δικηγορικό Σύλλογο! Είναι προγραμματικά εκπληκτικό. Ο Μπερετάνος συλλαμβάνεται φευδόμενος ακόμα και για ένα θέμα άσχετο προς την ουσία της υπόθεσης και η εισαγγελέας σπεύδει να τον καλύψει, αφισιβήνωντας ακόμα και τη βεβαίωση της τράπεζάς του, που προσκόμισε η συνήγορος! Ψάχνει την αλήθεια η κ. Κουτζαμάνη ή έχει από τα πριν πάρει τις αποφάσεις της και απλώς ψάχνει να στηρίξει την κατηγορία; Και όμως, η Γ. Κούρτοβικ μόλις είχε προσφέρει στον Μπερετάνο μια αξιοπρεπή διέξοδο. Να πει ότι, όπως μπορεί να έκανε λάθος με την ίδια, μπερδεύοντάς την ενδεχομένως με άλλο πρόσωπο, μπορεί να έκανε λάθος και με την αναγνώριση του Κωστάρη. Ο Μπερετάνος δε θέλει να βαδίσει αυτή τη διέξοδο και η εισαγγελέας προσπάθησε να του προσφέρει «ομπρέλα», αφισιβήνωντας τη συνήγορο.

Στη συνέχεια νέος σάλος, καθώς η Γ. Κούρτοβικ αρχίζει να υποβάλλει ερωτήσεις πολιτικού περιεχομένου στο μάρτυρα, σχετιζόμενες κυρίως με το σκάνδαλο Κοσκωτά και τη συμμετοχή Μπακογιάννη σ' αυτή. Οι διακοπές της πολιτικής αγωγής (Τσόλκα) είναι συνεχείς και αντιδικονομικές. Κάτω από την επιμονή της Κούρτοβικ ο πρόεδρος αναγκάζεται να βάλει την Τσόλκα στη θέση της, όμως το ρόλο της ανολαμβάνει η εισαγγελέας, που επίσης διακόπτει τη συνήγορο. Ποιο ήταν το επιδικού; Η ανάγνωση αποστομάτων από επίσημο έγγραφο της ΝΔ, που βρίσκεται στη δικογραφία. Μ' ένα δικολαβισμό, η Τσόλκα αρχικά και η εισαγγελέας στη συνέχεια, ζητούσαν να μην κάνει χρήση αποσταμάτων η συνήγορος, επειδή το έγγραφο δεν είχε διαβαστεί. Πρώτα να διαβαστεί και μετά κάνετε ότι θέλετε, έλεγε τάχαμοι αθώα η Τσόλκα. Τι ερωτήσεις να κάνω, μετά την ανάγνωση των εγγράφων, όταν ο μάρτυρας δεν θα έναιε εδώ; απαντούσε εύλογα η Κούρτοβικ. Ο πρόεδρος βρήκε τη λύση... πάρινοντας διάλειμμα.

Μόλις το δικαστήριο επέστρεψε, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας για να υποβάλει ένα αίτημα: «Επειδή ο κ. μάρτυρας, αν και τραπέζικός, φαίνεται να αγνοεί τη ληστεία της Τράπεζας Κρήτης, μια ληστεία με λεία δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών, όσο ήταν αναμιγνένος ο Π. Μπακογιάννης, θα ζητήσω να διαβαστεί το πόρισμα του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, προϊστάμενο της Εισαγγελίας Ερετών Ευθυμιάδη, ο οποίος ξεκάθαρα και δεν έχει αφισιβητηθεί από κανέναν – είμαι περίεργος να δω πώς θα το αφισιβητήσει ο κ. Βασιλακόπουλος τώρα – ρητά αναφέρει ότι τόσο για την ιδιοτητή της Γραμμής και τις πρώτες αξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου, όταν

συμμετέχει ο Π. Μπακογιάννης στη Γραμμή, οι μέτοχοι Μπακογιάννης, Κουνελάκης και η αδερφή του Μπακογιάννη, Κασιβύκη, δεν κατέβαλον ούτε μια δραχμή από το αρχικό μετοχικό κεφαλαίο και τις μετέπειτα αυξήσεις κεφαλαίου. Τα ποσά αυτά είναι προϊόντα εγκλημάτων, οι ιδρυτές μέτοχοι ουδέποτε εξέφριψαν τις μετοχές τους, η ίδρυση της Α.Ε. Γραμμή στηρίχτηκε στο έκλημα. Θα φανεί ολοφάνερα αυτό το πράγμα και για τη ληστεία της Τράπεζας Κρήτης, στην οποία εμπλέκονται πολλές οικογένειες και γι' αυτό το λόγο ζητώ να διαβαστεί τώρα το πόρισμα του Ευθυμιάδη. Τουλάχιστον μέχρι το σημείο που αφορά τις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου στις οποίες συμμετέίπει ο Π. Μπακογιάννης, μέχρι το '85 δηλαδή».

Τόμπολα! Με μια κίνηση ο Κουφοντίνας τους αφόρισε. Θέλετε να διαβαστούν έγγραφα; Να διαβάστουν τώρα οι αδερφοί του ο Σάββας δούλευαν κεί ακριβώς που ο Μπερετάνος έπινε –όπως ο ίδιος κατέθεσε– το πρωνό καφέ του. Εκείνων κάθε πρωί το δρόμο και ξεφόρτωναν ξυλουργικά, έπιναν και αυτοί στο ίδιο μέρος καφέ, όμως ο Μπερετάνος δεν έτυχε να συναντηθεί και να αναγνωρίσει το Σάββα!

Ο Κωστάρης επανήλθε με τρεις σύντομες ερωτήσεις προς το Μπερετάνο:

Πού καθόμουν στην προηγούμενη δίκη; Τι φορούσα; Τι είπατε όταν ο πρόεδρος σας ζήτησε να με αναγνωρίσετε; Ο Μπερετάνος δεν θυμόταν απολύτως τίποτα! «Μπορεί να κάνω κάποιο λάθος και να πιαστείτε μετά απ' αυτό», ήταν η αφοπλιστική απάντηση του. Ετοι είναι. Δε θυμόταν απλά πράγματα που έγιναν πριν δυο χρόνια, θυμόταν όμως ανθρώπους που είδε σε συνθήκες σύγχυσης πριν από 13 χρόνια!

Οταν τέλειωσαν οι ερωτήσεις σηκώθηκε ο Δ. Κουφοντίνας. Ο πρόεδρος τον ρώτησε αν θέλει κι αυτός να κάνει ερωτήσεις και ακολούθησαν τα εξής:

Κουφοντίνας: Οχι, τι ερωτήσεις, να κρατήσουμε και μια σοβαρότητα. Είναι δυνατόν να ρωτήσω κάτι; Ολοι καταλάβαμε εδώ μέσα, ότι αυτός δεν ήταν εκεί. Κι αυτός το ξέρει πολύ καλά κι οι άλλοι καταλάβαμε εδώ μέσα ότι ο κύριος δεν ήταν εκεί. Τώρα, αν έρχεται εδώ πέρα και στο όνομα της επικλήσης κάποιων αξιών υποδεικνύει ανθρώπους, αυτό είναι η μεγαλύτερη πράξη αθλιότητας, ανηθικότητας και πολιανθρωπίας.

Μπερετάνος: Τον επιστρέφω τον χαρακτηρισμό αυτό. Εσύ σκότωνες, εσύ λίστευες. Οχι να μας λέει και παλιονθρωπία τώρα...

Κουφοντίνας: Το πλουσιδί της κοινωνίας, το στολιδί...

Μπερετάνος: Θέλω να προσθέσω κάπια...

Κουφοντίνας: Τι να προσθέσεις;

Στο σημείο αυτό ο πρόεδρος απομάκρυνε τον Μπερετάνο και ο Κουφοντίνας συνέχισε:

Κουφοντίνας: Το ερώτημα είναι το εξής. Εχουμε δει εδώ ψευδομάρτυρες διαφόρων ειδών. Ειδοφευ τη γραφική κυρία Ευγενούλα, για την οποία εκφράσαμε την προσωπική μας συμπαθία στον πρόεδρο της φωνής του, δεν προσπάθησε να δώσει ηρωική παράσταση. Αυτό δεν σημαίνει ότι υπήρξε και αντικειμενικός στην περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και στις κρίσεις επ' αυτών.

Προσπάθησε να στηρίξει την άποψη, ότι τα μέλη της 17N που οργάνωσαν και εκτέλεσαν την ενέργεια ενοντίνου του, είχαν δει ότι μέσα στο αυτοκίνητο δεν ήταν μόνος του, αλλά συνοδεύονταν από τη σούζυγό του και μια έφηβη, και αδιαφόρησαν για το ενδέχομενο να τις σκοτώσουν ή να τις τραυματίσουν βαρύτατα. Προσπάθησε να στηρίξει μια ειναία υπόθεση και έχει δικαίωμα να κάνει ερωτήσεις για τη διερεύνηση των κινήτρων, που είναι πολιτικά, αφού πολιτική είναι και η δράση της οργάνωσης. Θύμισε ακόμη, ότι ήταν ο πρόεδρος οιράσμα την εκτέλεση Μπακογιάννη. Ο πρόεδρος έσπευσε την ερώτηση της Καραϊσκάρας, ο πρόεδρος της 17N μέχρι την υπόθεση Μπακογιάννη και τη δίκη του, εξηγώντας ότι δε ωράει για μετά, μιας και ο Παλαιοκρασίας είχε αφισιβητήσει έντονα τον Μπερετάνο, όμως στην καταδικαστική απόφαση τον επικαλείται ως αξιόπιστο μάρτυρα.

Προσπάθησε να στηρίξει την άποψη, ότι τη σούζυγό του και μια έφηβη, και αδιαφόρησαν για το ενδέχομενο να τις σκοτώσουν ή να τις τραυματίσουν βαρύτατα. Προσπάθησε να στηρίξει μια ειναία υπόθεση και έχει δικαίωμα να κάνει ερωτήσεις για τη διερεύνηση των κινήτρων, που είναι πολιτικά, αφού πολιτική είναι και η δράση της οργάνωσης. Θύμισε ακόμη, ότι ήταν ο πρόεδρος που πρώτος ρώτησε τον Παλαιοκρασά, πώς αξιολόγει τα κίνητρα των δραστών, με βάση τα οργάνωσην της 17N για την πολιτική που εφάρμοζε ως υπουργός Οικονομικών, και ότι ακολούθησε η εισαγγελέας με παρόμοιου τύπου ερωτήσεις. Ερωτήσεις καθαρά πολιτικού περιεχόμενου.

Μάταια όμως. Ο πρόεδρος ήταν ανέδοτος: Απαγορεύω την ερώτηση! Ο Δ. Κουφοντίνας πήρε το λόγο, ο πρόεδρος του Ζήτουσε να σωτηρίσει, αυτός όμως επέμεινε και χωρίς την άδεια του προέδρου ζήτησε να γίνει διακοπή για να συνεννοθεί με τη δικηγόρο του για την παραπέρα στάση τους στη δίκη. Γιατί συστηματικά και κατ' επανάληψη –όπως είπε ο πρόεδρος απαγορεύει τις ερωτήσεις που αφορούν την πολιτική δράση της οργάνωσης και τα πολιτικά κίνητρα.

Η Γ. Κούρτοβικ προσέφυγε στο δικαστήριο, ζητώντας να επιπραπεί η ερώτηση της, γιατί συνεκδικάζονταν όλες οι υποθέσεις και η ερώτηση της αποσκοπ

μείωσε τους φορολογικούς συντελεστές και άλλα παρόμοια που η ίδια ρώτησε, αβαντάροντας το μάρτυρα!

Ο πρόεδρος έκανε το μεγάλο διάλειμμα για το φραγήτο των κρατούμενων δέκα λεπτά νωρίτερα, προσπαθώντας να εκτονώσει την ένταση που είχε συσσωρευτεί. Μετά το διάλειμμα, σαν να μην έτρεξε τίποτα, σαν να μην υπήρξε θέμα, ασχολήθηκε με τους υπόλοιπους μάρτυρες που δεν ήταν παρόντες (διατάχθηκε η βίαιη προσαγωγή τους) και πήρε νέο διάλειμμα, για να σταλούν οι κλήσεις για βίαιη προσαγωγή. Οταν επανήλθε το δικαστήριο, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ξερά: «Απορρίπτει την προσφυγή».

Αμέσως μετά, οι συνήγοροι υπεράσπισης των Δ. Κουφοντίνα και Χρ. Ξηρού ανακοίνωσαν διαμαρτυρόμενοι την αποχωρώση τους από τη συνεδρίαση. Η επιχειρηματολογία των συνηγόρων συνοδεύτηκε από μια συνεχή απολογητική εκ μέρους του πρόεδρου, που δεν μπόρεσε καμιά στιγμή να αρθρώσει ένα πειστικό επιχείρημα. Γιατί οι συνήγοροι κατήγγειλαν συγκεκριμένα γεγονότα. Κατήγγειλαν ότι υπήρξε ένα μπαράζ δημοσιεύμάτων του ίδιου τύπου, σε «Βίμα», «Απογευματινή» και «Ελεύθερο Τύπο», που υποστήριζαν ότι ο πρόεδρος δέχενται ανοχή στους συνηγόρους υπεράσπισης, οι οποίοι... υπερασπίζονται την τρομοκρατία, ενώ η εισαγγελέας είναι αυτή που προσπαθεί να βάλει φρένο στον... εξευτελισμό των θυμάτων. Τα δημοσιεύματα αυτά έχουν ως «εγκέφαλο» την οικογένεια Μητσοτάκη και είναι μετά απ' αυτά τα δημοσιεύματα που ο πρόεδρος άρχισε να απογορεύει κάθε πολιτική ερώτηση, ενώ παράλληλα επιτρέπει στους μάρτυρες κατηγορίας να φιλοτεχνούν αγιογραφίες. Πάνω σ' αυτές τις θεμελιωμένες κατηγορίες είναι που πρόεδρος και εισαγγελέας δεν μπόρεσαν να αρθρώσουν πειστικό αντίλογο.

Για του λόγου το αληθές, απομαγνητοφωνήσαμε ολόκληρο το σχετικό διάλογο και τον παροθέτουμε:

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να διαμαρτυρηθώ για την απόφασή σας και να κάνω μια δήλωση από πλευράς μου και νομίζω ότι αφορά και την υπόλοιπη Υπεράσπιση. Εδώ και κάποιες ημέρες, υπήρξαν μια σειρά από δημοσιεύματα στις εφημερίδες, τα οποία ήταν πανομοιότυπα κατά τη διεπίπετη και τα οποία φαίνονταν ότι εκπορεύονταν από το ίδιο κέντρο, τα οποία ήταν μετά την πρώτη εισαγωγή προς εξέταση της υπόθεσης Μπακογιάννη, δημοσιεύματα τα οποία εγκαλούσαν το δικαστήριο σας για επιεική αντιμετώπιση, για ανοχή μάλλον ένονταν των συνηγόρων και των κατηγορουμένων, και τα οποία ζητούσαν επομένως από το δικαστήριο σας να επιδειξεις σκληρότητα, να επιδειξεις αυστηρότητα και εμέμενης βεβαίως να προχωρήσει σε βαριές καταδίκες χωρίς να ερευνά το αποδεικτικό υλικό ή, αν θέλετε, πέραν του αποδεικτικού υλικού αυτής της υπόθεσης. Με τα δημοσιεύματα αυτά είναι προφανές ότι επιχειρείται να ασκηθεί μια πίεση στο δικαστήριο σας, μια ιδιάτερη πίεση, αντιθεσμική και εξωθεσμική. Μετά από αυτά τα δημοσιεύματα, το δικαστήριο σας, εσείς ιδιαίτερα και η κ. Εισαγγελέας, έχετε αλλάξει στάση έναντι του αποδεικτικού υλικού της Δίκης. Απαγορεύετε συστηματικά και σ' αυτήν και στην προηγούμενη συνεδρίαση το μέγιστο μέρος των ερωτήσεων της Υπεράσπισης και επιχειρείτε να υποβαθμίσετε τις αποδείξεις τις οποίες εισφέρουν οι μάρτυρες στη Δίκη, όταν αυτές προέρχονται, είναι αποτέλεσμα των ερωτήσεων των συνηγόρων Υπεράσπισης.

Εμείς υπ' αυτούς τους όρους δεν καταλαβαίνουμε τι ρόλο καλούμαστε να ασκήσουμε εδώ μέσα. Δεν καταλαβαίνουμε τι επιφυλάσσετε για μας. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να βρισκόμαστε σ'

αυτή την αίθουσα μόνο και μόνο για να νομιμοποιήσουμε μια καταδίκη, μια καταδίκη, το ξαναλέω, πέρα από το αποδεικτικό υλικό της υπόθεσης, ένα αποδεικτικό υλικό το οποίο το δικαστήριο σας δε θελει να ερευνήσει. Η απαγόρευσή σας σήμερα στην υποβολή ερωτήσεων στα θέματα τα οποία έχουμε δηλώσει από την αρχή ότι για εμάς είναι κρίσιμο, το πολιτικό περιεχόμενο των ενεργειών, τα πολιτικά κίνητρα της δράσης, οι ιδιαίτερες αιτίες της επιλογής κάθε φορά της συγκεκριμένης ενέργειας, απογόρευση τέτοιων ερωτήσεων, σημαίνει ουσιαστικά για μας ότι δε μπορούμε να συνεχίσουμε σήμερα να είμαστε σ' αυτή την αίθουσα. Έγω παραπομπαί οι παραπέρα ερωτήσεις, δηλώνω ότι θα αποχωρήσω σήμερα από την αίθουσα, καταγγελλούντας το. Πρόεδρε την απόφασή σας, και καλώ το δικαστήριο σας να τα ξανασκεφτεί αυτά τα ζητήματα. Αυτή η Δίκη δε μπορεί να είναι σαν την άλλη. Αν θέλετε να είναι σαν την άλλη, δώστε μας την απόφαση από σήμερα να τελειώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κυρία συνήγορε, ακούστε, αυτά που λέτε περί Τύπου μας αφήνουν αδιάφορους παντελώς. Το λέει η κάθε πλευρά, είτε το ένα άκρο είτε το άλλο είτε το μεσαίο κτλ., δε μας αφορούν. Εμάς εκείνοι που μας ενδιαφέρει είναι η Δίκη αυτή. Άλλα από κει και πέρα η Δίκη αυτή και η κάθε δίκη έχει κάποιους κανόνες. Οταν το δικαστήριο θεωρεί ότι είναι μια ερώτηση η οποία είναι εκτός θέματος, την απαγορεύει. Ομως, το να επιχειρείτε εσείς να δημιουργήσετε μια εικόνα ότι το δικαστήριο επηρεάζεται από όπως πίστευε ο ίδιος, και αν δεν τα πίστευε δε θα τα έκανε κιόλας, αξιολόγησε το πολιτικό του έργο. Οταν οι ερωτήσεις οι δικές μου κατέτειναν ακριβώς στο να αποκαλύψω ότι το πολιτικό έργο αυτό ήταν αντιλαϊκό και καταδικάστηκε ως τέτοιο, αυτομάτως δέχθην μια επίθεση, ότι παριστάνων τον δοκτόρα Πολιτικής Οικονομίας ή ότι κάνω μαθήματα Οικονομίας εδώ μέσα ή ότι δεν είναι αυτός ο σκοπός της Δίκης, από την κ. Εισαγγελέας, και αυτομάτως οι ερωτήσεις, οι οποίες δεν ήταν εκτός θέματος βεβαίως κ. Πρόεδρε, απαγορεύτηκαν.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Επιφυλάξτε στον εαυτό σας το δικαίωμα να υποβάλλετε πολιτικές ερωτήσεις. Υπερβάλλετε κι εσείς πολιτικές ερωτήσεις, υπέβαλε και η κ. Εισαγγελέας, υπέβαλε και η Πολιτική Αγωγή πολιτικές ερωτήσεις. Οταν οι ερωτήσεις, όταν ο λόγος πέρασε στους συνηγόρους Υπεράσπισης, ανακαλύψθηκαν ότι δε μπορούν να υποβάλλονται εδώ πολιτικές ερωτήσεις, δηλαδή ερωτήσεις που έχουν επαγγελματίες και απαντώνται, εκτός ελαχίστων. Εάν αναπρέξετε σε όλες τις ερωτήσεις που έχουν υποβληθεί, θα δείτε ότι δεν είναι έτοιμος να πάρει την αίτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ερχεστε εκ των υστέρων, χωρίς να έχετε απευθυνθεί στο δικαστήριο. Τώρα ανεπιπρέπτως τα λέτε αυτά. **I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ:** Βεβαίως άλλες υποθέσεις, το ξαναλέω, δεν επελέξατε εγώ τη συνεδρίαση, κ. Πρόεδρε. Εσείς την επιλέξατε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ. Αναφερθήκατε σε άλλες υποθέσεις. Έγω ρώτησα τον συγκεκριμένο κ. μάρτυρα, τον ρώτησα για τη δίκη του θέση, εάν ο κ. Παλαιοκρασάς ήταν θύμα αυτής της υποθέσεως τι θα γινόταν.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Ο πολιτικός χαρακτήρας και τα πολιτικά κίνητρα κρίνονται στο σύνολο των υποθέσεων κ. Πρόεδρε και όχι στην παρούσα. Το ξαναλέω, ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μας περιορίστε στις ερωτήσεις του αν αναγνωρίζουν ή όχι τους κατηγορουμένους. Δεν υπάρχει περίπτωση να μας περιορίστε σ' αυτό. Εάν θέλετε αυτό, δε μπορούμε να κάνουμε τη δίκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δε θα σας περιορίσω, όπου εγώ νομίζω ότι πρέπει να σας περιορίσω;

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Θα επιφυλάξσετε λοιπόν στον εαυτό σας το δικαίωμα να ρωτάτε τον κ. Παλαιοκρασά, θα επιτρέπετε στον κ. Παλαιοκρασά να αναφέρεται επί μακρόν στο πολιτικό του έργο και όταν έρχεται ο λόγος σ' εμάς θα το απαγορεύετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για τον ίδιο. Αυτή ήταν η αποψή του.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ μετά απ' αυτό, το ξαναλέω, αποχωρώ για σήμερα από αυτή την αίθουσα, δε δέχομαι να συνεχίσω να βρίσκομαι παρούσα. Αυτή είναι η εντολή και από τον πελάτη μου.

Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Κι εγώ για σήμερα δε δέχομαι να εκπροσωπηθώ από άλλον συνήγορο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δικαίωμά σας είναι, δικαίωμά σας σε εισαγωγικά, έτσι;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Πρόεδρε δεν είναι δικαίωμα για τρεις ώρες να αποχωρούν, με συγχωρείτε, δε λέει τέτοιο πρόγραμμα η δικονομία. Η δικονομία λέει αν αποχωρήσει ο κατηγορούμενος και οι δικηγόροι του, το δικαστήριο σας - και σωστά το είπε η κ. Εισαγγελέας - θέλει, δύναται να θεωρήσει ότι εμείς αποχωρούμε και να διορίσει συνηγόρους εξ επαγγελμάτος στους κατηγορούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε συνήγορε, εσείς συνδέετε την απαγόρευση της συγκεκριμένης ερωτήσεως; Η δική σας σε είπε ότι έχει αντιμετωπισθεί με τρόπο κριτικό από το σύνολο θα έλεγα σχεδόν του νομικού κόσμου. Ως εκ τούτου, θα αποχωρήσω και εγώ με αυτό ακριβώς το σκεπτικό το οποίο ανέφερα. Αν το δικαστήριο σας - και σωστά το είπε η κ. Εισαγγελέας - θέλει, δύναται να θεωρήσει ότι εμείς αποχωρούμε και να διορίσει συνηγόρους εξ επαγγελμάτος στους κατηγορούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε συνήγορε, εσείς συνδέετε την απαγόρευση της συγκεκριμένης ερω

τηγορουμένου, ειδικά όταν μια δίκη έχει πολιτικά χαρακτηριστικά, διαταράχθηκε, όταν ειδαμε μπαράζ δημοσιευμάτων, που προέρχονται από συγκεκριμένο κέντρο, το οποίο δε θέλει καν να κρυφτεί, γι' αυτό και δεν είπε τίποτα ομιλώδες ο κ. Γκουντούνας, όταν μιλάει για την οικογένεια τη γνωστή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποια είναι η οικογένεια κύριε; Δεν ξέρουμε οικογένειες εμείς.

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Η οικογένεια Μητσοτάκη με μια σειρά παρεμβάσεις μέσω του Τύπου αποδεικνύει πρώτον ότι αυτή η Δίκη είναι πολιτική και ότι πολιτική Δίκη δε μπορεί να κλειστεί σε μια αίθουσα, αυτό είναι τουλάχιστον το θετικό συμπέρασμα αυτής της ιστορίας....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό το λέτε εσείς, η αποψή η δική σας είναι.

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Δεν το λέω μόνο εγώ. Πώς είναι δικά μου, όταν βλέπουμε πρωτοσέλιδα σε εφημερίδες, που λένε και καλά ότι η Δίκη διολισθαίνει προς τη μεριά των κατηγορουμένων; Και μάλιστα σας ρίχνουν και ευθύνες τα δημοσιεύματα. Λέω, ότι εμείς αυτά τα παιχνίδια δε θα τα αφήσουμε, όσο μας αφορά, αναπάντητα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δηλαδή στα παιχνίδια εμπλέκεται και το Δικαστήριο μας;

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Οχι, το αντίθετο, είπα πριν ότι σας ρίχνουν και ευθύνες κ. Πρόεδρε για τη διαδικασία. Μάλιστα, προσπαθώντας να ασκήσουν πίεση στο Δικαστήριο, επιπλέονται προσωπικά μάλιστα σ' εσάς τον ίδιο ως Διευθύνοντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εγώ δεν τα ξέρω κύριε αυτά.

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Υπάρχουν, πώς δεν τα ξέρετε κ. Πρόεδρε;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Δε διαβάσαμε εφημερίδα. Φέρτε τα να δούμε.

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Θα σας τα φέρουμε όλα μαζί, είναι 6-7 δημοσιεύματα, αύριο το πρώιμο θα τα έχετε στην Εδρα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Αφού από τον Τύπο θα κριθεί η δική μας αμεροληψία...

Γ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΝΑΣ: Κατά τα λοιπά, συντάσσομαι με αυτά που είπαν οι συνάδελφοί μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Με συγχωρείτε, αφού υπάρχουν αυτά τα δημοσιεύματα και εσείς θεωρείτε ότι το Δικαστήριο καλώς προχωρούσε μέχρι τώρα, γιατί τα δημοσιεύματα αυτά δεν τα πάρινατε να τα προβάλλετε εκεί που νομίζετε και έρχεστε εδώ και λέτε «ξέρετε, υπάρχουν αυτά τα δημοσιεύματα, επομένως εμείς διαμαρτυρόμεθα, φρέγουμε»; Αυτή η λογική δεν υπάρχει.

Α. ΚΩΣΤΑΝΤΑΚΗΣ: Επρεπε να έχει αικιθεί ήδη διώξη αυτεπαγγέλτως, αν θέλουμε να μιλήσουμε νομικά και δικονομικά. Αυτεπαγγέλτως. Ο κ. Παπαγελόπουλος εδώ γράφει ότι κάτι πιθανόν έγινε με έναν δημοσιογράφο και αμέσως ασκεί διώξη. Εδώ τέσσερις εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας, ο «Ελεύθερος Τύπος», η «Απογευματινή», «Το Βήμα», «Τα Νέα», συγκεκριμένες εφημερίδες...

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: (Μιλάει χωρίς να ακούγεται) Ακούστε κ. Εισαγγελέα, εγώ δεν αισθάνομαι στη συμμετοχή μου σ' αυτή τη Δίκη ότι απειλώ κανέναν, είτε μάρτυρα είτε οποιονδήποτε άλλον παράγοντα, ούτε ότι είμαι εδώ πέρα για να πρωθώ αρρωστημένες ιδέες με την ανοχή κάποιου και με την κόντρα κάποιου άλλου. Αυτά είναι πρωτοφανή και ανεπίτρεπτα. Οταν διοβάζω αυτά και έρχομαι την επόμενη ημέρα και μου απαγορεύετε όσες ερωτήσεις προστάθησα να κάνω, ενώ αυτό δεν είχε συμβεί μέχρι τώρα, εκ των προγμάτων δε μπορώ παρά να προβληματίζομαι. Διαταράσσεται η σχέση εμπιστοσύνης. Είναι νομίζω απολύτως κατανοητό και οφείλω να σκεφτώ τι θα κάνω. Είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει ο κάθε υπερασπιστώ

στηρίζει η οικογένεια τη γνωστή...
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: (Μιλάει χωρίς να ακούγεται) Ακούστε κ. Εισαγγελέα, εγώ δεν αισθάνομαι στη συμμετοχή μου σ' αυτή τη Δίκη ότι απειλώ κανέναν, είτε μάρτυρα είτε οποιονδήποτε άλλον παράγοντα, ούτε ότι είμαι εδώ πέρα για να πρωθώ αρρωστημένες ιδέες με την ανοχή κάποιου και με την κόντρα κάποιου άλλου. Αυτά είναι πρωτοφανή και ανεπίτρεπτα. Οταν διοβάζω αυτά και έρχομαι την επόμενη ημέρα και μου απαγορεύετε όσες ερωτήσεις προστάθησα να κάνω, ενώ αυτό δεν είχε συμβεί μέχρι τώρα, εκ των προγμάτων δε μπορώ παρά να προβληματίζομαι. Διαταράσσεται η σχέση εμπιστοσύνης. Είναι νομίζω απολύτως κατανοητό και οφείλω να σκεφτώ τι θα κάνω. Είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει ο κάθε υπερασπιστώ

στηρίζει η οικογένεια τη γνωστή...
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (μετά από διάσκεψη επί της έδρας): Λοιπόν, διακόπτει το Δικα

όπως εγώ νομίζω τον κ. Χριστόδουλο Ξηρό; Ναι ή όχι; Αυτό το δικαίωμα λοιπόν το έχω, για να καταλήξω αν πρέπει να ασκήσω δικονομικά δικαιώματα ή να σηκωθώ να φύγω τελείως. Δε μπορούμε εδώ πέρα να θεωρούμαστε ότι οι κατηγορούμενοι κι εμείς απειλούμε τους μάρτυρες υπό την ανοχή του Προέδρου...

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Κωστοντάκη, εμείς θα απολογηθούμε για τις εφημερίδες;

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Κύριε Πρόεδρε και κ. Εισαγγελέα, να βάλω λίγο τα πράγματα στη θέση τους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εδώ ασκούνται τα δικαιώματα σας δικονομικά και όχι με διαφορετικό τρόπο. Λοιπόν, ασκήστε τα.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Είναι δικονομικό μας δικαίωμα η υποβολή ερωτήσεων κ. Πρόεδρε και να διευκρίνιστε: Δεν αποχωρούμε γιατί αρνείστε να ερευνήσετε τον πολιτικό χαρακτήρα και τα πολιτικά κίνητρα. Αποχωρούμε γιατί βλέπουμε ότι ασκούνται πιέσεις. Αποχωρούμε γιατί φοβόμαστε ότι μπορεί και να υποτάσσεσθε σε πιέσεις. Αυτοί είναι οι λόγοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτά καταγράφονται, κ. συνήγορε, ότι αποχωρείτε διότι βλέπετε ότι ασκούνται πιέσεις.

D. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Να καταγραφούν όπως τα είπε η συνήγορος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ αρκετά, ελάτε κύριε..

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Δηλαδή, νομίζω ότι συνόψισα αυτά που είπα και αυτά που είπαν οι συνάδελφοί μου. Εάν υπήρξε κάποια προσπάθεια ή κάποια παρεμπνευτική, το διευκρίνισα και τα πιέσεις που έχουμε γιατί βλέπουμε ότι εσείς επιτρέπετε ασκούνται πιέσεις.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Οχι, μου απαγόρευσε να σύνολο ερωτήσων.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Μία σας απαγόρευσε. Άλλες ημέρες είχαν απαγορευτεί περισσότερες. Τι λέτε τώρα;

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Οχι, γιατί δήλωσα ότι θα ρωτήσω για την αξιολόγηση των ενεργειών, για τα θύματα, για τους λόγους, για τα αίτια. Οταν έλεγα για αξιολόγηση, ήταν ένα σύνολο ερωτήσεων - και το διευκρίνισα - να δημιουργήσει κλίμα.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Στην προσπάθεια να δημιουργήσει έναν πολιτικό αγωγή (δεν έκριψαν, αλλώστε, ότι συμμετέχουν στο γνωστό σωματείο των οικογενειών των θυμάτων, που προσπάθει – ανεπιτυχώς ευτυχώς – να δημιουργήσει κατά τη στιγμή της ΚΟ της ΝΔ) το στοίχισε την πολιτική του καριέρα, αφού έκτοτε η ΝΔ τον πέταξε εκτός λιστών (και ο Μητσοτάκης και ο Καραμανλής) και πλέον πασχίζει να ειλεγεί δήμαρχος στο Μαρούσι, χωρίς το κομματικό χρήσιμο.

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Οι προσπάθειες της προστάθηκαν στην προσπάθεια να δημιουργήσει έναν πολιτικό αγωγή (δεν έκριψαν, αλλώστε, ότι συμμετέχουν στο γνωστό σωματείο των θυμάτων, που προσπάθει – ανεπιτυχώς ευτυχώς – να δημιουργήσει κλίμα).

I. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Στην προσπάθεια να δημιουργήσει κλίμα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Εσάς κύριε;

X. ΞΗΡΟΣ: Για μένα το θέμα είναι πολύ σοβαρό και δε δέχομαι να εκπροσωπηθεί στην επόμενη ημέρα από αυτά που είναι οι άλλοι πρόσωπα που έχουν διαπλεκτούνται. Επειδή δεν είμαι διαπλεκτός.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή οι κύριοι Συνήγοροι δε δήλωσαν ότι αποχωρούμε για τρεις ώρες, που πρόσδικαν στην προστασία της ΚΟ της ΝΔ, που είπαν ότι αποχωρούμε για την προστασία των θυμάτων, που προσπάθει να δημιουργήσει κλίμα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Κήλη, δεν θα σας κάνω ερωτήσεις πάνω στα πραγματικά περιστατικά, δεν το θεωρώ σωστό απέναντί σας. Δε θα μπω στο φτηνό παιχνίδι δημιουργίας εντυπώσεων που επιδιδεται η Εισαγγελεία και η άλλη πλευρά.

Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Τα περί εντυπώσεων χαρακτηρίζουν εσάς, κ. Εισαγγελέα...

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Νομίζω όμως, ότι αυτό προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, ότι είναι απειλεία και είναι και απειλεία προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (μετά από διάσκεψη επί της έδρας): Λοιπόν, διακόπτει το Δικα

στήριο για αύριο τ

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σας γράφω από έναν κόσμο χοληστερίνης και τριγλυκερίδων, μιζέριας και συνήθειας, έναν συνθηκολογημένο, σχίζοφρενή κι εφαλτικό κόσμο που προσπαθεί να επιβιώσει, αναζητώντας παράλληλα «έναν άλλο κόσμο που είναι εφικτός». Ούτε φέτος ήταν η άνοιξη, μιας κι ένας κούκος δεν μπορεί να την φέρει, όπως λέει κι ο άρτι επιστρέψας από τα χωριά λαδός. Ούτε, βέβαια, η μάζωξη των πολύχρωμων πουλιών της αστικά νόμιμης βιοποικιλότητας που παρατηρείται αυτές τις μέρες στον πάλαι ποτέ βιότοπο του Ελληνικού.

Καθώς όλοι μάζευαν λουλουδάκια μετά την εθιμοτυπική συγκέντρωση της πρωτομαγιάς (το πρώτο μέρος της οποίας γίνεται στον δρόμο και το δεύτερο στα ουζερή), μάζεψα κι εγώ ένα μπουκέτο, το οποίο σας αποστέλλω.

«Η θητεία μου στο υπουργείο έκλεισε με ωραίες αναμνήσεις», είπε ο Νικήτας Κακλαμάνης. Ωραίο λουλούδι, πολιτικά ανοιξιάτικο (ΠΟΛ.ΑΝ.), μαραμένο πια και πολύ συνηθισμένο. Πάντα οι υπουργικές θητείες είναι καλές, πάντα οι συνέπειές τους είναι ιδιαίτερες και αποράλλοχτα άσχημες. Ένα λουλούδι που από καταβόληση καπιταλισμού, κοινεύει το δια το θεαθήναι ανθοδοχείο κάθε λειτουργίας.

«Η κυρία Ράις είναι ένας άνθρωπος σκληρός, χωρίς τρόπους, που φέρθηκε με απρέπεια και θράσος στην κ. Μπακογιάννη», είπε ο Θεόδωρος Πλάγκαλος. Και προσέθεσε πιο κάτω: «Πολλοί αριστερούληδες αγνοούν πως η βάση της Σούδας είναι του ΝΑΤΟ κι όχι των Αμερικανών». Δύο επίσης ωραία άνθη, που με κάνουν να χαίρομαι για τον εκπρόσωπό μας ως χοντρός, όχι όμως και ως νοήμον ον. Το δεύτερο με αναγκάζει να θυμίσω στο Θείον Δώρο Παντός Κάλλους, ότι «όταν το μοχαΐρι φτάσει στο κόκαλο, δεν έχει σημασία ποιος είναι ο κατασκευαστής του». Το δεύτερο με παραπέμπει στην παροιμία με την καμίλα που γελούσε με τις καμπούρες των άλλων, αλλά εκεί δεν μου πέφεται λόγος. Άλλωστε την ίδια ισχύ έχει και εδώ η προσαναφερθείσα ρήση. Ωραία λουλούδια πάντως και αυτά.

Ενα άλλο λουλούδι το άρπαξα δίκην πλανόδιου αθηγάνου ανθοπώλη, από μηνήσουνο. Η αγανάκτηση για τη σωπή της πολιτείας σχετικά με το θάνατο του Παναγούλη, εκφράστηκε μετά από 30 χρόνια στο πρωτομαγιάτικο μηνήσουνό του. Αυτοί που την εξέφρασαν, θα είναι μάλλον μέλη του Σ.Κ.Α.Σ.Μ.Ο.Σ. (βλέπε γράμμα του Κοντρόφυλλου Νο 415), που όπως θα θυμάστε λειτουργεί με τριακονταετίς κύκλους. Πολύ καλό λουλούδι, μου άρεσε πολύ γ' αυτό και το πρόσθεσα στο μπουκέτο μας.

Το επόμενο πολύχρωμο άνθος το τρύγησα από τον τύπο: «30.000 άνθρωποι και 8.000 αστυνομικοί παρακολουθούν το φρούριο». Πληγή ΚΚΕ που δεν μπόρεσα να διακρίνω σε ποια εκ των δύο παραπάνω κατηγοριών εντάσσεται.

Ενα μπουκέτο που σέβεται τον εαυτό του δεν μπορεί να μην περιλαμβάνει κι ένα εξωτικό λουλούδι της ανατολής. Ας προσθέσουμε λοιπόν το ρόδο της Αραβίας (σύνθετη λέξη, εκ του συμπερασματικού συνδέσμου - που ελληνοαραβικό ρε; - «άρα» και του ουσιώδους ουσιαστικού «βίω»). Το λουλούδι αυτό λέει ότι με 38 βαθμούς υπό σκιά αποχαιρετήθηκαν ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας και ο πρόεδρος της τηλεοπτικής δημοκρατίας. Ρίγη συγκίνησης με κατέλουσαν, ενώπιον των σκληρών και σε αντίξεις συνθήκες εργαζομένων, παρά την σαφή βελτίωση των μέτρων ασφαλείας στον κλάδο.

Οπου ρόδο και αγκάθι, όμως. Πώς να λείψει από το μπουκέτο μας η φτέρη, επί της οποίας τριβόταν ο λαγός; Το βιβλίο «Εξυπηνη Ελλάδα» (κατ' αντιδιαστολή του «τρελή αγελάδων») παρουσιάζει η Αννα Διαμαντοπούλου στις 17 Μάρτιου. Το στοιχείο αυτό της ανθοδέσμης μας το συνέλεξα με προσοχή και με γάντια (κάτι φραγκούζι που φοράω και στα ράφι των γαλάζιων πανεπιστημίων για να κάνω αντίθεση κι αντίσταση), μιας και ομολογουμένως δεν ανήκω ούτε στην έξυπην, αλλά ούτε και στην άλλη, την καλύτερη Ελλάδα που ίσως υπήρχε την θελανε κάποιοι, όπως διατυπώνιζαν επί των τυμπανιών προγαστρισμών των.

«Στη γαλλική λεγεώνα της τιμής, την ίδια μέρα ο Μίκης Θεοδωράκης». Αυτό είναι ένα αικόνη λουλούδι, που μας έρχεται από τον κήπο της φραγκοκλεβαντίνικης Εστερέιας, για να προσδώσουμε παγκόσμιο χαρακτήρα στο μπουκέτο μας. Με συναρπάζει το γεγονός ότι τα δύο τελευταία γεγονότα θα γίνουν την 17η του Μάρτιου γέννησης του Αγιατολάχ Χομεϊνί, πάλαι ποτέ ηγέτη της χώρας που οδεύει προς το χειρουργείο.

Κι ας τελειώσουμε την ωραία ανθοδέσμη μας μ' ένα κακτοειδές άνθος, μιας κι είναι - πάντα - εντός εποχής: Ο Αγγελέτος Κανάς - αποφυλακισθείς ουχί ως συνεργαζόμενος αλλά υπερφράνως, όπως οφείλουμε να ομολογήσουμε - λέει στα «Νέα» (2/5) ότι έγινε στόχος των αρχών λόγω της ανυποχώρητης στάσης του απέναντι στα συμφέροντα της Κιμώλου. Οπότε, ας προσέχει ο ανυποχώρητος νομάρχης Θεσσαλονίκης καθώς και οι ανυποχώρητοι του ποστάνηδες που καταπάτούν με τα κοπάδια τους τα βοσκοτόπια της Παρνασσούσας, γιατί μπορεί να βρεθούν σε ομοίως δυοχερή θέση. Ειδικά οι δεύτεροι που συνδέονται με μέρη που περπάτησε ο Αρης (ο πρώτος, καμία σχέση).

Ελπίζω να σας άρεσε το μαγιάτικο μπουκέτο, το οποίο στέλνω μεν σ' εσάς, αλλά αιφερώνω αλλού. Επιτρέψτε μου αυτή την αδυναμία, καθώς ο Μάρτιος είναι ο μήνας της χαράς των γαϊδουριών.

Αλί Χαμένε Ι!!!

λιτική ευθύνη και να σταθεί στο εδώλιο του κατηγορούμενου και να με αντικρίσει πρόσωπο με πρόσωπο. Ενώ άλλοι επαναστάτες εντός εισαγωγικών κρύβονται είτε στα κελιά του Κορυδαλλού είτε αλλού. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι συγχωρώ τους παρολίγον δολοφόνους μου, γιατί υπήρξαν και αυτοί θύματα της παραεξουσίας. Και τους συγχωρώ γιατί πιστεύω στην ειρήνη και στη δημοκρατία. Πρέπει να βλέπουμε μπροστά.

Οι αυτά τα πολιτικά στοιχεία της παρουσίας Παπαδημητρίου κατέδειξε και ανέδειξε στο εκτεταμένο σχόλιό της η συνήγορος του Δ. Κουφοντίνα, Γ. Κούρτοβικ, ενώ ο Δ. Κουφοντίνας είπε τον τελευταίο λόγο με μια δηλώση:

«Είναι γεγονός ότι ο κ. Παπαδημητρίου καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης έχασε την ψυχραιμία του, εξετράπη θα λέγα, αλλά αυτό είναι κατανοητό, λόγω της φόρτισης. Ωστόσο, ίσως και εξαιτίας αυτού, μας ξάφνιασε η τελευταία δήλωση, μια πολιτική δήλωση με βαρύτητα και αρκετά θαρραλέα θα τη χαρακτηρίζα. Κάποιος ο οποίος έχει χτυπηθεί από τη 17Ν να μιλάει για ειρήνευση. Δε θέλω να μιλήσω επί της ουσίας αυτής της δήλωσης, θέλω να επισημάνω ακριβώς αυτό που είπα, τη βαρύτητά της και το θαρραλέο της δήλωσης.

Ο κ. Παπαδημητρίου μιλήσε με πολλά λόγια, εγώ θα πω λίγα. Θα απαντήσει πρώτα ο Λευτέρης Παπαδημητρίου στο Λευτέρη Παπαδημητρίου, ότι ο καθένας θα κριθεί για τις πράξεις του και όχι για τα ωραία λόγια του. Είναι από το φυλλάδιο που έχει βγάλει, κατεβαίνει υποψήφιος δήμαρχος στο Μαρούσι. Μέσα λέει και άλλα, το πρόγραμμά του, ας το πούμε έτσι, μιλάει για πλήρη διαφόρεια κλπ. Θέλω να πω το εξής, ότι προγραμματίκα ο καθένας κρίνεται από τα έργα του και όχι από τα λόγια του. Να θυμηθούμε λίγο την περίοδο του '92, ήταν κυβέρνηση της ΝΔ με το Μητσοτάκη, είχε εξαπολύσει μια άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση στο εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων, ξεπουλιόταν η δημόσια περιουσία, ένα μεγάλο ποσοστό της παραγωγικής ικανότητας της χώρας ξεπουλήθηκε, εκποιηθήκε, με το αζημίωτο για κάποιους. Οπως προκύπτει και από την προκήρυξη πολύ καθαρά, ουδέποτε η οργάνωση είπε ότι ο κ. Παπαδημητρίου ήταν ένοχος διαπολοκίς και μιζών. Οι ευθύνες του ήταν καθαρά πολιτικές. Ήταν ένας από τους 152 βουλευτές της ΝΔ που στηρίζαν με την ψήφο τους αυτή την άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση κατά των λαϊκών στρωμάτων και όχι απλώς ήταν ένας από τους 152 αλλά ήταν ως αναπληρωτής γραμματέας, ο λοχίας, αυτός δηλαδή που φρόντιζε να μαζεύονται όλοι οι βουλευτές, να μην υπάρχουν διαφρούδες και μ' αυτή την έννοια είχε ευθύνη. Επιπλέον και ως πρόεδρος αργότερα της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, την ώρα που βιούσε ο τόπος για τις μιζές στην ΑΓΕΤ, την ώρα που είχε βγει στην Ιταλία η Καλτοσετρούτσι και η Φερούτσι και είχαν πει με ποιον τρόπο παίρναν τα δημόσια έργα, όταν βούσε οι λοιποί αυτός ο τόπος, η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, στην οποία ήταν πρόεδρος, δεν έκανε τίποτα για τη διερεύνηση αυτής της υπόθεσης. Οι ευθύνες του Λευτέρη Παπαδημητρίου, όπως προέδρεις του (αρχικές και «βελτιωμένες») δεν ταιριάζουν με τις περιγραφές των αυτοπτών μαρτύρων.

Από τις καταθέσεις αυτές, όμως, δεν υπάρχει ούτε Κωστάρης. Οι περιγραφές των μαρτύρων δεν ταιριάζουν με τίποτα στον νεαρότατο τότε (23 ετών) Ηρακλή. Πέρα, όμως, απ' αυτό, οι καταθέσεις που διαβάστηκαν (του Λέκκα, της Αγγελοπούλου, της Μανότου, του περιπτέρα, του οδοκαθαριστή και άλλων) δηλαδή οι καταθέσεις των πραγματικών αυτοπτών μαρτύρων, που κατέθεσαν αμέσως μετά το σημβάν, διαψεύδουν εντελώς και τον Μπερετάνο. Δεν υπάρχει Μπερετάνος ε

της.

Έχω εδώ αικόμη ένα άρθρο της "Αυγής" της Τετάρτης 27 Σεπτεμβρίου του 1989, που μιλά ένας φίλος του και αναφέρει χαρακτηριστικά ότι μέχρι και τον πρώτο χρόνο και το δεύτερο αικόμη τον Κοσκωτά δεν τον ξέρανε καν στη "Γραμμή" και αναφέρει και το ανέκδοτο ότι τα ηγετικά στελέχη της "Γραμμής" σε μια συγκέντρωση που είχαν του ζητάγανε να τους φέρει οικίσκι, τον περνάνε για σερβίτορο δηλαδή. Μάλιστα, ο ίδιος ο φίλος του αυτός, όπως γράφει, ένας φίλος ρωτάει: "Παύλο, πως εμπιστεύθηκες έναν νεαρό που βρέθηκε ξαφνικά μπροστά σου με εκατοντάδες εκατομμύρια στην τοπή και μάλιστα σε συνάλλαγμα και μάλιστα υπάλληλο τραπέζης στο τμήμα συναλλάγματος?"

Δε θα επιμείνω πάνω σε αυτό, δε θέλω πραγματικά να αναφέρω έτσι σε μερικά πράγματα που είπε η κυρία Τσολλακα. Εχουμε κι εμείς εφημερίδες, πολλές εφημερίδες, δε θέλω να τις καταθέσω. Εδώ λένε και λεπτομέρειες για δεκάδες μισθωμένα πούλμαν (σ.σ. αναφέρεται στα όσα είπε η συνήγορος πολιτικής αγωγής για την κηδεία Μπακογιάνη), δε θέλω να τα πω αυτά, πραγματικά δε θέλω να επεκταθώ. Θα πω μόνο αυτό που είπα, θα παρατέμψω πάλι στην αρχική μου δήλωση και θα πω και αυτά που ειπώθηκαν στο Δημοτικό Συμβούλιο του Καρπενησίου, όταν γινόταν μια συζήτηση για το στήσιμο ενός ανδριάντα, ότι είπανε τότε ο λαός του Καρπενησίου και της Ευρυτανίας ότι "και τον Παύλο Μπακογιάνη, όπως κάθε αμφιλεγόμενη πρωτικότητα θα τον κρίνει η ιστορία".

■ 71η συνεδρίαση

Τετάρτη, 3.5.06

Η δίκη συνεχίστηκε με την κατάθεση του αστυνομικού Σαββάκη, φουρουό του Γ. Πέτσου, που δεν προσέθεσε τίποτα περισσότερο στην υπόθεση. Επανέλαβε, βέβαια, το γνωστό από την πρώτη δίκη σενάριο για κάποιο περιπολικό που «ειδε» στον τόπο της ενέργειας κατά Πέτσου, το οποίο φαινόταν σαν... συνοδευτικό των δραστών και αποχώρησε. Το δυστύχημα για τον Σαββάκη είναι πως αυτά τα περί περιπολικού τα επινόησε χρόνια μετά την ενέργεια, για να τροφοδοτήσει τα σενάρια περί μυστικών υπηρεσιών. Για μια αικόμη φορά δε μπόρεσε να δώσει καμιά πειστική απάντηση στα επίμονα ερωτήματα της Γ. Κούρτοβικ, γιατί δεν έχει πει τίποτα για περιπολικό στις προανακριτικές του καταθέσεις και στις συζητήσεις του με δημοσιογράφους. Από τη δύσκολη θέση ανέλαβε να τον βγάλει ο Πέτσος, που είπε ότι η τυχόν ύπαρξη περιπολικού δε σημαίνει αποφασίτητα ανάμιξη μυστικών υπηρεσιών, αλλά μπορεί το περιπολικό να «την έκανε» από φόβο του πληρώματός του.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΙΟΧΑΛΚΟ

Σώνει και καλά να βγάλουν ότι σε ένα χτύπημα που έγινε με δυο ρουκέτες στο κτίριο γραφείων της Βιοχάλκο στους Αμπελόκηπους υπήρξε απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του φύλακα. Σώνει και καλά. Κι αν τα γεγονότα είναι πεισματάρικα και διαψεύδουν τις νοητικές κατασκευές, τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα!

Ας δούμε, καταρχάς, τα γεγονότα. Το κτίριο της Βιοχάλκο χτυπήθηκε από τη 17Ν με δυο ρουκέτες στο πίσω μέρος του, ψηλά. Η μια ρουκέτα χτύπησε μεταξύ δευτέρου και τρίτου ορόφου και η άλλη στον τρίτο όροφο. Ο μοναδικός φύλακας (Κεφαλόπουλος) καθόταν στο ισόγειο, στο μπροστινό μέρος, σε φωτισμένο γραφείο, ορατό σε όποιον κοιτάει από το δρόμο. Γ' αυτό και δεν έπιασθη απολύτως τίποτα από την έκρηξη, που έγινε τρεις ορόφους ψηλότερα και στην πίσω πλευρά του κτιρίου.

Όμως, ο μάρτυρας Τζατζιμάκης, ταξίαρχος εν αποστρατεία, επικεφαλής ασφάλειας της Βιοχάλκο, προσπάθησε να πει ότι ο φύλακας θα μπορούσε να βρίσκεται σε κάποιον όροφο, προκειμένου να «χτυπήσει» το ρολόι ελέγχου. Και θα πήγαινε με οιθοτάτα τα φώτα! Θα παρίστανε τον τυφλοπόντικα, δηλαδή. Όμως, στην προηγούμενη δίκη, ο φύλακας είχε καταθέσει ότι πάντοτε άναψε το φως όταν ανέβαινε να «χτυπήσει» το ρολόι ελέγχου στους πάνω ορόφους. Οταν αυτό επισημάνθηκε στον Τζατζιμάκη, αυτός επέμενε: «Θα μπορούσε, όμως, να μην ανάψει το φως, γιατί διαχεύταν το φως από τη σκόλια μέχρι το δεύτερο όροφο». Κι όταν ο χρ. Ξηρός τον ρώτησε ότι στον πέμπτο (τελευταίο όροφο) δε θα μπορούσε να δει και αναγκαστικά ότι άναψε το φως, η απάντηση του ήταν: «Μπορεί να χρησιμοποιούσε το ασανσέρ». Ναι –επέμενε ο Χριστόδουλος– αλλά βγαίνοντας από το ασανσέρ θα άναψε το φως. Πώς αλλιώς θα έβλεπε για να βάλει το μικρό κλειδί στη σχήματος ρολογιού; Αφωνός ο μάρτυρας. Δεν ήθελε, βλέπετε, να πει ότι κάθε κίνηση του φύλακα στο κτίριο γινόταν με αναμμένα φώτα και επομένως ήταν ορατή από εκείνους που εκτόξευσαν τις ρουκέτες, οι οποίοι προφανώς δεν ήθελαν να πλήξουν το φύλακα.

Αφωνός έμεινε και όταν του επισημάνθηκε από τη Γ. Κούρτοβικ σημείο της κατάθεσής του στην πρώτη δίκη, σύμφωνα με το οποίο ο φύλακας «χτυπούσε» μόνο το ρολόι στο ισόγειο, ενώ αυτά των πάνω ορόφων ήταν εκτός ενέργειας! Είναι έτοις κι αλλιώς βαρύτατο το κατηγορητήριο, δεν χρειάζεται να το φορτώνουμε και με τέτοιες ανοικρίσεις, παρατήρησε η συνήγορος, που εξέφρασε τη διαμαρτυρία της που το δικαστήριο ακούει τέτοια πράγματα και δεν εξεγέρεται, δε λέει στο μάρτυρα «πηγαίνετε κύριε».

Είναι γνωστό ότι οι οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας έπαιρναν πάντοτε μέτρα για να μη χτυπήσουν αθώοι άνθρωποι. Οταν συνέβη το τραγικό λάθος στο Σύνταγμα, στην ενέργεια κατά της Παλαιοκρασίας, η 17Ν βγήκε και ανέλαβε τις ευθύνες της. Η ενέργεια κατά των γραφείων της Βιοχάλκο δε μπορεί να πάρει άλλο νομικό χαρακτηρισμό εκτός απ' αυτόν της έκρηξης. Η προσπάθεια να χαρακτηριστεί απόπειρα ανθρωποκτονίας αποτελεί ένα αικόμη νομικό τερατούργημα, που αντλεί τη «νομιμοποίησή» του από το κλίμα τρομούστερίας.

Ο μάρτυρας Λειβαδίτης, περιόδικός που είδε τους δράστες να φεύγουν, δεν θυμόταν τίποτα σωστό. Δεν ήταν στημένος ο άνθρωπος, αλλά δεν ήταν σε θέση να δώσει ούτε μια περιγραφή που να ταιριάζει με τα όσα είχε πει προανακριτικά. Είναι χαρακτηριστικό, ότι επέμενε πως ακούστηκαν δύο εκρήξεις, ακόμα και όταν ο Δ. Κουφοντίνας του επισήμανε ότι οι εκρήξεις ήταν τέσσερις (δυο διπλές). Εν πάσῃ περιπτώσει, δεν αναγνώρισε κανέναν κι αυτό είναι που έχει σημασία.

Μετά τις καταθέσεις των μαρτύρων, ο Δ. Κουφοντίνας ζήτησε να κάνει μια δήλωση και είπε τα εξής:

«Ο όμιλος Βιοχάλκο είναι μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Απ' ότι διαβάζω εδώ, από τα στοιχεία που βγάζουν, οι εξαγωγές προσέγγισαν το ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Εχει τεράστια κέρδη, βέβαια, αυτός ο όμιλος, κέρδη τα οποία δεν προέρχονται μόνο από την εκμετάλλευση των εργοτάνων, αλλά επίσης τα κέρδη προέρχονται σε ένα βαθμό από την απουσία μέτρων ασφαλείας. Γ' αυτό ο όμιλος Βιοχάλκο σ' όλες τις εταιρίες που διαθέτει σε όλη την Ελλάδα έχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά εργατικών απουσιαστικά που κατατέθηκαν από τους

των Επιθεωρητών Εργασίας, δεν υπάρχει μήνας που να μην έχει σημειωθεί σε κάποιο εργοστάσιο του ομίλου Βιοχάλκο ένα σοβαρό εργατικό ατύχημα. Αποκρύφωμα της έλλειψης μέτρων προστασίας ήταν τον Απρίλη του 2003 μια φονική έκρηξη σε ένα εργοστάσιο του ομίλου Βιοχάλκο, τα Σωληνουργεία Κορίνθου, όπου είχαμε τον θάνατο έξι εργατών και το σακάτεμα άλλων τριών. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που είχαν οι προηγούμενοι στόλιοι πρόεδροι της Βιοχάλκης, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στόλους στην Ελλάδα. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που οι προηγούμενοι πρόεδροι της Βιοχάλκης είχαν αναπτύξει στην περιοχή, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στόλους στην Ελλάδα. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που οι προηγούμενοι πρόεδροι της Βιοχάλκης είχαν αναπτύξει στην περιοχή, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στόλους στην Ελλάδα. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που οι προηγούμενοι πρόεδροι της Βιοχάλκης είχαν αναπτύξει στην περιοχή, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στόλους στην Ελλάδα. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που οι προηγούμενοι πρόεδροι της Βιοχάλκης είχαν αναπτύξει στην περιοχή, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στόλους στην Ελλάδα. Τότε γεγονός ήταν στην πλαΐσιο της άλλης πολιτικής που οι προηγούμενοι πρόεδροι της Βιοχάλκης είχαν αναπτύξει στην περιοχή, προτού οι ομίλοι Βιοχάλκο και Αγρίνιο πάραπονα μετατραπέσουν την ορεινή περιοχή σε έναν από τους πιο αναπτυγμένους τοπικούς αγροτικούς στ

Αριθεντέρτοι Αλμπέρττο

Μετά από 15 μέρες ξεμαστεί στην πεζή και μίζερη πραγματικότητα του ελληνικού αθλητισμού. Τα πρωταθλήματα έφτασαν στο τέλος τους, η φρημολογία για τις μεταγραφές του καλοκαιριού έχει αρχίσει, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» που διοικούν τις ομάδες κάνουν τον απολογισμό τους και η στήλη ενόψει της καλοκαιρινής σεζόν, προσπαθεί να βρει τρόπους για να χάσει ορισμένα από τα επιπλέον κιλά που διαθέτει. Δεν υπάρχουν γκανιάν θέματα για να μας απασχολήσουν αυτή τη βδομάδα και αν αυτό συνδυαστεί με τις απαράδεκτες καρικές συνθήκες και την έλλειψη όρεξης για δουλειά (από όρεξη για φαγητό πάμε καλά), καταλαβαίνετε τη δύσκολη θέση στην οποία βρισκόμαστε.

Ξεκινάμε από μια δυσάρεστη για την στήλη ειδηση που αφορά τον Παναθηναϊκό. Κάτω από την πίεση του τελικού αποτελέσματος ο Τζίγγερ αποφάσισε να στελει στο ταμείο ανεργίας τον Μαλεζάνι και να προσλάβει στη θέση του τον Σουηδό προπονητή Χανς Μπάκε. Οι αναγνώστες της στήλης έρουν ότι, παρά τη γενική κατακραυγή εναντίον του Ιταλού, η άποψη της στήλης είναι ότι το έργο του στην ομάδα έχει θετικό πρόσημο. Η χρονιά για τους πράσινους μόνο επιτυχημένη δεν μπορεί να χαρακτηριστεί, αλλά η ευθύνη του Μαλεζάνι είναι πολύ μικρότερη από αυτή που προσπαθούν να του φορτώσουν οι έγκριτοι συνόδελφοί μου. Ο λόγος που γίνεται αυτό είναι πολύ απλός. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού θα ζητήσουν ευθύνες και σε κάποιον πρέπει να τις φορτώσουν, προκειμένου να βγει λάδι ο πραγματικά υπταίτος, που δεν είναι άλλος από τον ιδιοκτήτη της ομάδας.

Αν θέλουμε να κάνουμε μια αποτίμηση της φετινής προείσας του Παναθηναϊκού, θα πρέπει να εξετάσουμε τρεις παραμέτρους: το έμψυχο δυναμικό της ομάδας, τις ενέργειες της διοίκησης και τα αποτελέσματα που έφερε. Η σεζόν για τους πράσινους ξεκίνησε ενθαρρυντικά, αφού μετά από πολλά χρονιά οι Βαρδινογιάννηδες έβαλαν το χέρι στην τσέπη και έκαναν μετάγραφες που άφηναν περιθώρια αισιοδοξίας. Στην Παιανία έφτασαν 12 νέοι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

παίχτες
με κορυφαία
ονόματα

τους Κονσεϊσάρι και Μπίσκον και οι οπαδοί της ομάδας άρχισαν να κάνουν όνειρα. Τα πρώτα αγωνιστικά δείγματα του νέου Παναθηναϊκού πάγωσαν τα αρχικά χαμόγελα, όμως η πρόκριση στους ομίλους του Champions League αναπτέρωσε τις ελπίδες. Δυστυχώς όμως για τους πράσινους η συνέχεια δεν ήταν ανάλογη. Κονσεϊσάρι και Μπίσκον αποδείχτηκαν ανεπαρκείς, με συνέπεια η ομάδα να παραποταίει αγωνιστικά. Αποτυχημένες μεταγραφές, λοιπόν, οι οποίες δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι έγιναν από τον Τζίγγερ, χωρίς να ρωτηθεί ο Μαλεζάνι. Ενα το κρατούμενο.

Εδώ θα πρέπει να κάνουμε μια απαραίτητη διευκρίνιση. Οι επικριτές του Μαλεζάνι, του καταλογίζουν ευθύνες και για τις μεταγραφές. Το επιχείρημά τους είναι ότι αν δεν συμφωνούσε με αυτές θα έπρεπε να εκφράσει δημόσια τις διαφωνίες του και να ξεκαθαρίσει ότι δεν έχει καμιά ευθύνη. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να ξοδέψουμε πολλή φαίνεται για να αντικρούσουμε το επιχείρημα αυτό. Υπάρχει κάποιος από αυτούς που κατηγορούν το Μαλεζάνι, που να διαφωνούσε με τις μεταγραφές αυτές; Και επιπλέον, κανείς δεν έχει ισχυριστεί ότι ο Μαλεζάνι είναι ο προπονητής όνομα που θα μπορούσε να επιβάλλει την άποψή του στον Τζίγγερ και να του υποδείξει τις μεταγραφές της ομάδας. Ας δούμε τη στάση που κράτησε ο «επιτυχημένος» Σόλιντ. Ολο το καλοκαίρι ζητούσε από τον Κόκκαλη συγκεκριμένους παίχτες, όμως ο Σωκράτης έκανε τις μεταγραφές που ήθελε αυτός. Ποια η διαφορά ανάμεσα σε Σόλιντ και Μαλεζάνι; Απλά και μόνο ο Νορβηγός πήρε τίτλο. Υπάρχει κανείς που να αμφιβάλλει ότι αν τον τίτλο τον έχει κατακτήσει ο Παναθηναϊκός, η κριτική θα ήταν η δια αλλά με διαφορετικούς αποδέκτες;

Και συνεχίζουμε με την πολιτική της διοίκησης του Παναθηναϊκού και τη βοήθεια που πρόσφερε στην ομάδα. Έχουμε γράψει πάμπολλες φορές, ότι η «δεύτερη θέση που οδηγεί στους ομίλους του Champions League» είναι

συνειδητή επιλογή της διοίκησης των πράσινων. Οι Βαρδινογιάννηδες από τη στιγμή που αποφάσισαν να μη κοντραριστούν με τον Κόκκαλη για τον έλεγχο του παρασκηνίου έχουν ακέραια την ευθύνη για τον τρόπο που συμπεριφέρθηκαν στον Παναθηναϊκό τα «κοράκια». Το dvd που έβγαλαν οι πράσινοι δείχνει ξεκάθαρα ότι αντιμετωπίστηκαν σαν μια μικρομεσαία ομάδα και ταυτόχρονα αποδεικνύει τη διοκητική ανικανότητα του Τζίγγερ. Ο Γιαννάκης σαν μωρή παρθένα μυξοκλάει που τον διακορέψαν και ζητά ισονομία. Η ξεφτίλα σε όλη της το μεγαλείο. Και εδώ γεννιέται το ερώτημα προς τον ιδιοκτήτη του Παναθηναϊκού. Αφού ρε μεγάλε, σε αδικήσει κατάφορα η διαίτησία και σου αφαίρεσε με το έτοι θέλω πολύτιμους βαθμούς, γιατί διώχνεις τον Μαλεζάνι; Δυο βαθμούς πίσω από την ΑΕΚ είναι η ομάδα και αν είχε τους βαθμούς που του πήραν τα κοράκια θα ήταν δεύτερος, συνεπώς δεν ευθύνεται αυτός. Δύο τα κρατούμενα και συνεχίζω.

Η αγωνιστική εικόνα του Παναθηναϊκού δεν ήταν αυτή που αρμόζει στην ιστορία του. Η ομάδα σε ολόκληρο τον πρώτο γύρο δεν είχε αγωνιστική σταθερότητα και η έλλειψη ανομοιογένειας ήταν κάτι παραπάνω από εμφανής. Ο Μαλεζάνι πειραματίζόταν συνεχώς προκειμένου να βρει το κατάλληλο σχήμα με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ένας ξεκάθαρος αγωνιστικός προσανατολισμός. Εδώ θα μπορούσε να κατηγορηθεί ότι έδωσε σε ορισμένους παίχτες και ιδιαίτερα στον Κονσεϊσάρι περισσότερες ευκαιρίες από ότι έπρεπε και έχασε πολύτιμο χρόνο. Ταυτόχρονα όμως κατάφερε να καθιερώσει στην βασική ενδεκάδα 4 νεαρούς σε ηλικία παίχτες, Δάρλα, Λεοντίου, Τζιώλη και Μάντζιο, και να ρίξει αρκετά το μέσο όρο ηλικίας στην ομάδα του, κάνοντας πράξη την ανανέωση του έμψυχου δυναμικού. Τρία τα κρατούμενα.

Συνοψίζοντας, θεωρώ ότι ο Μαλεζάνι δούλεψε όσο κανένας άλλος προπονητής τα τελευταία χρόνια και το έργο του είναι θετικό για την ομά-

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Πόσες ανατριχιαστικές ομοιότητες στην δίκη των Sacco και Vanzetti με την δίκη των ημερών μας! Και, ξαναβλέποντας την ταινία, νομίζεις πως έγινε συρραφή της καταγραφής της τωρινής δίκης από την Κόντρα...

* Άννα Μαρία της Δροσιάς; Και τα μισά λεφτά πίσω για δικαστικά έξοδα; Αμάν βρε...

* Το «γιάπηχ» δεν είναι βρισιά πια, Μήτσο. Άλλα, δα μου πεις, ούτε το «ρουφιάνος» είναι πια...

* Όσο για σας, «κινότερές καταδότη, καζινόβιε, χυδαίο και γλοιώδες μοντέρνο καπάκι», αυτός που σας βάφτισε έτσι, είναι ο άνθρωπος που περίτρανα δήλωσε δημόσια την Τρίτη ότι δεν υπηρέτησε ποτέ την εμπάδεια.

* Το ένα τοις εκατό των πλουσιότερων ΗΠΑνθρώπων κατέχει το ένα τρίτο των πλούτου της χώρας! Άλλα, μάλλον αυτό δεν αποτελεί αντικείμενο σχολιασμού...

* Πότε θα δρέψουμε τις Γινωμένες Πολιτείες;

* Εύρηκα! Ετσι εξηγούνται όλα ρε ούποτη μου! Ξέρετε σε ποια πόλη της Γάννημηδηκε ο γάμα γάμα του ΟΗΕ; Στο Κουμάσι!

* Αυτό το πώς το είπε, το «τεκμήριο αδωάτητας» που επικαλείται ο Καλούσης, μπορεί να μου πει κάποιος τι ακριβώς είναι; Δεν πιστεύω να είναι εκείνο το αδικοχαμένο πράγμα του καλοκαιριού του 2002, ε;

* Εντάξει με τα χίλια δενδρύλλια της Ηλείας; Ισως να τα πήραν εξωγήνιοι...

* Σε εκατό δισ. ευρώ υπολογίζεται ο ετήσιος Τζίρος των επιχειρήσεων που ελέγχει η μαφία στην Ιταλία. Αναμένουμε και τα αντίστοιχα στοιχεία για το κράτος, για να δούμε αν υπάρχει ταύτιση ή αναλογία.

* Ο χιμπατζής (λένε απόγονοι χιμπατζήδων, επιστήμονες) μπορεί να κάνει απλούς αριθμητικούς υπολογισμούς. Λάδος! Υπάρχουν χιμπατζήδες που μπορούν να κάνουν μαθηματικώς – τα πάντα, απόδειξη πολλές ειδήσεις στις εφημερίδες.

* Άλλοι επιστήμονες βρήκαν τον τρόπο να μην παράγονται αέρια από την κατανάλωση φασολάδας. Ενοχλούν την εξουσία, που ως γνωστόν δεν καταναλώνει τέτοια προλεταριακά φαγητά. Ομως κάποιοι δεν έχουν την ανάγκη φασολάδας για να παράγουν φυσικό αέριο, το οποίο αφιερώνουν στους ντίλερς του αερίου.

* Αύξηση κατά 66,4% (τα 10,5 μύρια έγιναν 17,5) παρουσίασε ναυτιλιακή εταιρία για το 2005. Με μείωση δρομολογίων κατά 25%, επιβατών κατά 9,7% και οχημάτων κατά 20,6%. Πώς γίνεται; Οποιος το βρει ας το πει και στους άλλους.

* Στις Σφηνωμένες πολιτείες κυκλοφόρησε κόκαλο για σκλιά, με ονομασία "Osama Bone Laden" (το «μπιν» έγινε «μπον», τουτέστιν κόκαλο). Είναι μέρος της καμπάνιας «κάνε τον σκύλο σου να αισθανθεί πατριώτης». Για τους πολίτες δεν ελήφθη παρόμοια μέριμνα, όσο υπάρχει το ισχυρό μονοπάλιο του κουτόχορτ

Η κατανηστική ατμόσφαιρα του Πάσχα συνεχίζεται

Η ιδανικά ή δανεικά (τρίτος τρόπος δεν υπάρχει)

Το πρόγραμμα σύσφιγξης γλουτών καλά κρατεί

Φλόρουμ: και φλόρουμ και λάιτ και κρατικοδίαιτο

Κλεψιά εδώ, κλεψιά εκεί, κλητήρες αστυνόμοι/

εισαγγελία, δικαστές συντάγματα και νόμοι

Ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί/ κι ο άλλος έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή (Γάμα Σουρής)

◆ «Ανοίγει τον Μάη το μέτωπο της Παιδείας» (άλλη μια αρχή, σύμφωνα με το ΠΡΙΝ, 30-4-06). Ο πεινασμένος ψήφους μηχανεύεται.

◆ Για την ανάγκη του προεκλογικού ογώνα η Τράπεζα της Ελλάδας ενίσχυσε το ΠΡΙΝ με ολοσέλιδη ανακοίνωσή της (ΠΡΙΝ, 30-4-06, σελ 22)

◆ Πέθανε ο Γκαλμπραΐθ. (Πάρια μας σταπά)

◆ Legalize it (και ξεμπερδέψαμε);.

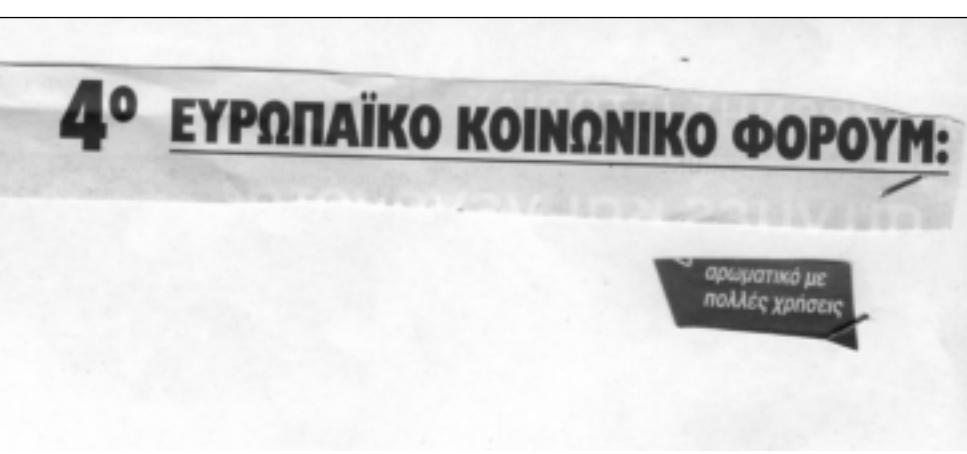
◆ Πίσσα φράγκα πήρε τελικά το φλόρουμ;

◆ Κλοπή + ληστεία = -νηστεία + μείωση πληθωρισμού - προπτική

◆ Γκ. Γκ. Μαρκές: «Η αθώα αφέντρα και η άσπλαχνη γιαγιά της» - Διαβάστε το.

◆ Ε, όχι και «υπέρμοχος της κοινωνικής δικαιοσύνης» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 2-5-06) ο Τζ. Κ. Γκαλμπραΐθ.

◆ Σύγια με βιοντίζελ (και μια χωριάτικη στο 4).

Too much ado about nothing
(ή «Ας αλλάξουμε τον κόσμο χωρίς να καταλάβουμε την εξουσία»)

◆ Νεπάλ - εδώ και τώρα!

◆ Συζητήσεις, στρογγυλά τραπέζια, τετράγωνες καρέκλες (για να βολευτούν κώλοι) workshops και στην απεργία ο... κούκος.

◆ Διπλασιάζονται τα διδακτρά φοίτησης σε νυχτερινά κολλέγια στη Βρετανία. Που σημαίνει ένα εκατομμύριο σπουδαστές/τριες ουτ.

◆ Ζήτω το περιθωριάτο!

◆ «ΝΑΡ - Απ' το 1ο συνέδριο των ανέμελων χρόνων στο 2ο συνέδριο της αποσάθρωσης και των αδιέξοδων συμβιβασμών» - άρθρο της εφ. ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, Α-

πρίλης 2006.

◆ Χαραλαμπίδης - Κασαβέτης: ουδεμία σχέση...

◆ Ανασφάλιστοι - ανασφαλείς - ασφαλιστικό - ασφαλιστικές - ασφαλίτες - ασφαλεία - ανασφάλιση - ασφαλιζόμενος - ανασφαλιζόμενος - απασφαλιση.

◆ «Απυχήματα στην Οικοδομή» διαβάζουμε στην ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ (της Ομοσπονδίας Οικοδομών) - Απρίλις 2006. Για αντιδράσεις... ουδέν.

◆ Καθείς στο μαγαζάκι του - και πέρα βρέχει.

◆ Πώς, σκατά, μαζεύονται τόσες χλιάδες άνθρωποι σε φεστιβάλ, φλόρουμ και τα ρέστα κι όταν εργάτες βγαίνουν στο δρόμο είναι μόνοι τους;

◆ «Πρωτομαγιά 2006 - Ολοι με το ΠΑΜΕ - τζακ ποτ τουλάχιστον 1.600.000 ευρώ - τζόκερ», διαβάσωμε στον Ριζοσπάστη, 30-4-06.

◆ Αλήθεια γιατί ευνοεί το φραξιονισμό στο Ντε-Κα-Πε (DKP) Γερμανικό KK (βλέπε

και άρθρο στο Ριζοσπάστη, 30-4-06, σελ. 26) το ΚΚΕ και δεν αφήνει τα «λουλούδια ν' ανθίσουν» στο εσωτερικό του;

◆ Ποιός ήταν ο υπεύθυνος για την οργάνωση του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ στο Καράτσι; Μα... Π. Μουσάραφ, στρατηγός και πρόεδρος του Πακιστάν. Και τι θ' αφήσει πίσω (ως επίτευγμα) το Π.Κ.Φ; Εκτός από αγνές προθέσεις πολύ λίγα πράγματα. (Αυτά αναφέρει σε άρθρο του για τις ΜΚΟ ο Ταρίκ Αλί, GUARDIAN WEEKLY, 14-20/4/06, σελ. 15). Για δες κάτι ομοιότητες...

Βασιλής

◆ 1η Μάη Αντιστεκόμαστε στην αντεργατική επιδρομή - Δουλειά στους νέους με πλήρη δικαιώματα (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Η 1η Μάη. Η μέρα της παγκόσμιας εργατικής. Σε τί έχει μετατραπεί; Διαβάστε τα συνθήματα. Η ΓΣΕΕ με την ΑΔΕΔΥ αντιστέκονται στην αντεργατική επιδρομή. Η πρώτη υπογράφοντας κατάπτυστη σύμβαση με τον ΣΕΒ. Η δεύτερη κάνοντας γαργάρα το 3% αύξηση. Δε φτάνει όμως που αντιστέκονται. Διεκδικούν για τους νέους. Τι «καντήλι» άραγε αντιστοιχεί στην περίσταση; Το καλύτερο. Γιατί κάτι πάει να παραμυθιάζεις αυτούς που θέλουν να παραμυθιάζονται. Κάτι έρχεται να κοροϊδεύεις όσους δεν έχουν διάθεση να αντιδράσουν. Άλλα να μετατρέπεις την Πρωτομαγιά σε Πρωτοπριλία, πάει πολύ. Πάρα πολύ.

◆ Γυρίστε την πλάτη στους Συμβιβασμένους Συνδικαλιστές - 1η Μάη 2006 - Τώρα με το ΠΑΜΕ

Υπάρχει λύση, ρε παιδιά. Απλή, απλούστατη. Γύριζεις την πλάτη σου στους πουλημένους (έτοι ήθελαν να το γράψουν, αλλά τήρησαν τα προσχήματα) και πάς με τους απροσκόντησους. Τους απαλάντευτους, τους αυσμβιβαστους. Μια απλή κίνηση είναι όλο το ζουμί. Γιατί και 'κει που θα πας, κατ' αρχήν θα ψηφίζεις. Και θα ξαναψηφίζεις και θα ξαναματαψηφίζεις. Εντάξει, άλλο βάρος έχει το ταξιδιό ψηφοδελτίο, ειδικά όταν είναι δαγκωτό. Μετά θα υπερψηφίζεις. Ο, τι σου λένε, θα υπερψηφίζεις. Θρίαμβος του ΠΑΜΕ στην απεργία των ναυτεργατών; Ναι, ναι εσύ. Μόνο το ΚΚΕ έκανε αντίσταση στην Κοντολίζα και γ' αυτό δεν αποπειράθηκε καν να προχωρήσει προς την πρεσβεία, όπως καλούσε λίγο πριν από τα μεγάφωνα; Ναι, ναι εσύ. Ναι έλεγες και από 'κει. Ναι λες και από 'δω. Η πλάτη έχει σημασία. Να την έχεις γυρισμένη στο μέλλον.

◆ Θέλουν την Ακρόπολη τζαμί (Ρεσάλτο)

Είναι ορισμένοι που προκαλούν ευθυμία στο κοινό που διαβάζει τις αφίσες. Ο πρόεδρος- ένας είναι ο πρόεδρος- είναι ένας από αυτούς. Τώρα τελευταία έχει σκληρό συναγωνισμό από τους εθνικόφρονες. Οι οποίοι -πρέπει να αναγνωρίσουμε- κάνουν προσπάθειες να εκμοντερνιστούν. Εξ ου και το «σύγχρονο» όνομα. Ρεσάλτο. Δεν πρόσεξαν όμως μια λεπτομέρεια. Στη λέξη περιέχεται το... σάλτο. Ρεσάλτο, λοιπόν. Η εκμοντερνισμένη εκδοχή για σαλταρισμένους εθνικόφρονες.

Η Berlinale στην Αθήνα!

Έλευση της Berlinale, του κινηματογραφικού φεστιβάλ του Βερολίνου, στην Αθήνα, με 50 ταινίες σε τρεις κινηματογραφικές αίθουσες (Ιντεάλ, Αστρον, Μικρόκοσμος Prince) τρόμαξε τους εγχώριους κινηματογραφέμπτορους με αποτελεσματική τρέχουσα κινηματογραφική εβδομάδα να «βγάζει» μόνο δυο καινούργιες ταινίες («Το Κάλεσμα του Νότου», του Λοράν Καντέ, ταινία που αναφέρεται στην ανδρική πτώσεια στην Αϊτή, με πελατεία πλούσιες γηραιότερες κυρίες της Δύσης, και την ηλεκτρονική τρίτη συνέχεια της διασημής τηλεοπτικής και κινηματογραφικής σειράς «Επικινδυνή Αποστολή 3», με το γνωστό «λαμπτερό» καστ). Συνεχίζεται ακόμα η

προβολή του αριστουργηματικού «Los Olvidados» του Λουίς Μπουνιούελ και η υπτόλοιπη εβδομάδα ανήκει εξ ολοκλήρου στην Berlinale. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ταινίες που διακρίθηκαν στο Διεθνώς Κινηματογραφικό τμήμα του Φεστιβάλ, στο Πανόραμα, στο Forum κι ακόμη ταινίες για παιδιά και εφήβους, ταινίες με θέμα την ομοφυλοφίλια, ταινίες που πρωταγωνιστούν πατέρες πολύ λίγα πράγματα. (Αυτά αναφέρει σε άρθρο της ΜΚΟ ο Ταρίκ Αλί, GUARDIAN WEEKLY, 14-20/4/06, σελ. 15). Για δες κάτι ομοιότητες...

του Μίκα Καουρισμάκι, CONGO RIVER, του Τιερί Μισέλ, KINETTA, του Γιώργου Λάνθιμου, LOST AND FOUND, έξι νέων Ευρωπαίων σκηνοθετών, BLUE SKIN, των Αντρέα Σούλερ - Ολιβέρ Ροτς, DANCING WITH MYSELF, των Τζούντι Κέιλ - Αντζι Κρούσκα, DIGGING FOR BELLADONNA, της Φράνκα Ποτέντε, ESPERANZA, του Ζοσλ Μπακάς, KATHARINA BULLIN: AND I THOUGHT WAS GREATEST, του Μάρκους Γουέλς, KIKI & TIGER, του Αλέν Γκοπόνερ, MEASURES TO BETTER THE WORLD, των Τζον Χιντζερ - Τζάκομπ Χούφνερ, SCIENCE FICTION, του Φρανς Μιούλερ, 80.000 SHOTS, του Μάνφρεντ Γουόλδερ, THEY 'VE GOT KNOT, του Στέφαν Κρόνχμερ.

Οταν τον περασμένο Οκτώβρη οι απολυμένοι από τα Κλωστήρια Νάουσας κατέλιψαν τα δύο εργοστάσια, διατύπωσαν ένα πακέτο αιτημάτων, σε ταξική κατεύθυνση, τα κυριότερα από τα οποία ήταν τα εξής:

◆ **Να συνταξιοδοτηθούν όσοι βρίσκονται στην τελευταία πενταετία και έχουν συμπληρωμένο άριθμό ενσήμων. Δηλαδή, οι άνδρες που είναι 55 και οι γυναίκες που είναι 50 ετών.**

◆ **Να συνταξιοδοτηθούν**

στεγαστικά δάνεια των απολυμένων, ανεξαρτήτως της φορολογικής δήλωσης που κατέθεσαν τα προηγούμενα χρόνια.

Εκτός βρίσκονται συνέχεια στο δρόμο και κατάφεραν να κάνουν το δικό τους πρόβλημα πρόβλημα ολόκληρης της περιοχής. Μιας περιοχής που στενάζει από ανεργία της τάξης του 20%, που πλήρτει ολόκληρη την οικονομία του νομού. Ετοι, η κυβέρνηση, που προσπαθεί να δείξει φιλολαϊκό πρόσωπο με μέτρα

Νέο πρότυπο

Εντυπωσιασμένη από τη γοργή πρόσδιο της Κίνας στο δρόμο του σοσιαλισμού επέστρεψε από τη μακρινή χώρα η αντιπροσωπεία του ΚΚΕ, που είχε επικεφαλής της την ίδια τη γραμματέα Αλ. Παπαρήγα. Αυτό συνάγεται από τα ρεπορτάρια που αναδημοσιεύτηκαν στο επίσημο όργανο του κόμματος.

Διαβάσαμε, για παράδειγμα, ότι στις συναντήσεις που είχε η ελληνική αντιπροσωπεία στην έδρα του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων της ΚΕ του ΚΚ Κίνας «**συζητήθηκαν ζητήματα οικονομίας στο πλαίσιο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης που ακολουθεί το ΚΚ Κίνας με άξονες το άνοιγμα προς τον έξω κόσμο και το στόχο επίτευξης αρμονικής κοινωνίας με γνώμονα τις σοσιαλιστικές αρχές» («**Ριζοσπάστης**», 20.4.06). Διαβάσαμε επίσης ότι «**η επίσκεψη στην Κίνα ολοκληρώθηκε με επαφές στον μεικτή ιδιοκτησίας όμιλο ασταλιού "BAO", στα περίχωρα της Σαγκάπη, τον δούμιλο στην παγκόσμια κατάταξη παραγωγής ασταλιού**, όπου «**πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τον αναπληρωτή πρόεδρο του ομίλου Γουό Γιαν, και γραμματέα της κομματικής επιτροπής του ομίλου, ο οποίος ενημέρωσε την αντιπροσωπεία τόσο για τις δραστηριότητες του ομίλου, όσο και της κομματικής οργάνωσης**» (ωραίος ο κύριος Γιαν, συνδυάζει με χάρη την ιδιότητα του καπιταλιστή μάνατζερ μ' αυτή του κομματικού κομισάριου). Κι ακόμη, μάθαμε για την επίσκεψη στην πόλη Σουτζού, όπου «**η αντιπροσωπεία του ΚΚΕ συναντήθηκε με εκπρόσωπους της διεύθυνσης του ομώνυμου Βιομηχανικού Πάρκου, το οποίο ιδρύθηκε το 1994, και σήμερα, μέσα από συνεργασίες και ερευνητικά προγράμματα με 9.000 κινέζικες επιχειρήσεις και άλλες 2.200 ξένες, αντιπροσωπεύει το 25% του εθνικού ΑΕΠ**» («**Ριζοσπάστης**», 26.4.06).**

Όπως βλέπουμε, το πρόγραμμα της επίσκεψης πήταν επικεντρωμένο στην οικονομική διάσταση του «**κινέζικου σοσιαλισμού**». Αυτού του άγριου καπιταλισμού, που έχει μετατρέψει εκατοντάδες εκατομμύρια κινέζους προλετάριους και μισοαγρότες σε σύγχρονους δούλους, που εργάζονται υπό τις πιο άθλιες συνθήκες, με μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, με μεροκάματα πείνας, χωρίς στοιχειώδη μέτρα ασφάλειας (οι απανωτές μαζικές δολοφονίες στα κινέζικα ανθρακορχεία είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα), συσσωρεύοντας πλούτη στα ταμεία όχι μόνο της κινέζικης νέας μπουρζουαζίας, αλλά και των μεγαλύτερων μονοπωλιακών ομίλων Αμερικής και Ευρώπης. Η Κίνα είναι σήμερα η ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλισμού. Αυτό το γνωρίζουν οι πάντες, εκτός από την πυγεσία του Περισσού, που αναμασά τη φτωνιάρικη κινέζικη προπαγάνδα περί «**σοσιαλιστικής οικοδόμησης με άξονες το άνοιγμα προς τον έξω κόσμο και το στόχο επίτευξης αρμονικής κοινωνίας με γνώμονα τις σοσιαλιστικές αρχές**

Αρκετοί, αναλογιζόμενοι τη μακρά παράδοση του Περισσού στο «**επιχειρέin**», θα πουν (όχι άδικα) πως ο Παπαρήγα αναζήτησε στη μακρινή Κίνα εταίρους για νέες μπίζνες. Αυτό θα το μάθουμε κάποια στιγμή, όπως είχαμε μάθει και για τις άφθονες κομματικές επιχειρήσεις που έκαναν μπίζνες με το πάλαι πιοτέ «**σοσιαλιστικό στρατόπεδο**» (τότε που η Κίνα συγκαταλεγόταν στα «**δεκανίκια του ιμπεριαλισμού**»). Προς το παρόν, όμως, αυτό ας τ' αφήσουμε στην άκρη. Ας μείνουμε στις ιδεολογικές και πολιτικές παραμέτρους του ζητήματος. Ας μείνουμε στο πρότυπο που προτείνεται. Ο αγριανθρωπικός κινέζικος καπιταλισμός, ο εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας, προτείνεται ως σύγχρονο σοσιαλιστικό πρότυπο!

■ Απολυμένοι Νάουσας

Ημίμετρα για λίγους ανέργους

ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας όσοι έχουν 30 χρόνια δουλειάς και 8.800 ένστημα.

◆ **Να θεωρηθεί συντάξιμος όλος ο χρόνος ανεργίας των απολυμένων.**

◆ **Να επιδοτούνται οι απολυμένοι με το 80% του ημερομισθίου τους μέχρι να συνταξιοδοτηθούν.**

◆ **Για όσους προέρχονται από ομαδικές απολύσεις να μην απαιτούνται 1000 ένστημα στα Βαρέα τα τελευταία 13 χρόνια για να βγουν στη σύνταξη.**

◆ **Να παγώσουν άμεσα τα**

οριακού χαρακτήρα, που να της επιτρέπουν να δημιουργεί, αναγκάστηκε να καταθέσει μια τροπολογία, με την οποία προβλέπεται ότι όσοι εργάτες από τις κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις της Νάουσας έχουν απολυθεί και όσοι θα απολυθούν μέχρι 31.12.2008 μπορούν να πάρουν πλήρη σύνταξη, εφόσον έχουν 7.500 ένστημα και έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος.

Είναι άγνωστο τι ποσοστό των απολυμένων της Νάουσας καλύπτει η ρύθμιση. Δυο πράγματα είναι βέβαια. Πρώτον

το, ότι απέχει από τα αιτήματα που πρόβαλαν οι εργαζόμενοι και δεύτερο ότι δεν είναι χαριστική, αν σκεφτούμε ότι μιλάμε για συντάξιοδότηση ανέργων μετά από 25 πλήρη χρόνια εργασίας.

Από την άλλη, το κόστος δεν το επωμίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός, αλλά κυρίως ο ΛΑΕΚ, ένας οιονεί ασφαλιστικός λογαριασμός, που χρηματοδοτείται από λεφτά των εργαζόμενων (εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου). Η τροπολογία προβλέπει ότι η επιβάρυνση που θα προκύψει για τους ασφαλιστικούς φορείς θα καλυφθεί

κατά 80% από το ΛΑΕΚ (Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση) και κατά 20% από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πλούτο είναι αυτή η επιβάρυνση! Περίπου 20 εκατ. ευρώ επιμερισμένη σε μια 15ετία. Δηλαδή, το κράτος θα πληρώσει (αν πληρώσει) 4 εκατ. ευρώ σε 15 χρόνια ή 267.000 ευρώ το χρόνο!

Και βέβαια, η κουτσουρέμηνη αυτή ρύθμιση αφορά μόνο τους άνεργους ενός κλάδου σε μια περιοχή και όχι τους χιλιάδες άνεργους που πετειώνται στο δρόμο καθημερινά σε όλη τη χώρα.

Αβάντα στους πτηνοτρόφους

Γενναία επιχορήγηση στους ιδιοκτήτες πτηνοτροφικών επιχειρήσεων προβλέπει την επιχειρήση της κυβέρνησης. Επιχορήγηση που δεν θα επιβαρύνει μόνο τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και τους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών ταμείων. Για τους εργάτες των πτηνοτροφικών μονάδων όμως, αλλοδαπούς σε μεγάλο βαθμό, που έχασαν και ξάνθουν μεροκάματα λόγω της κρίσης της πτηνοτροφικής λόγω της μείωσης της κατανάλωσης που προκάλεσε η απειλή της νόσου των πτηνών) κομιά μέριμνα δεν υπάρχει.

Η τροπολογία προβλέπει τα εξής:

– Αναστολή της καταβολής των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών αναδρομικά από την 1-9-2005 μέχρι τις 30-9-2006 (για 16 μήνες δηλαδή). Γ' αυτό το χρονικό διάστημα δεν θα υπολογίζονται πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις.

– Όλες οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές μέχρι την ένορχη της αναστολής (δηλαδή και όσα δεν είχαν πληρώσει μέχρι την 1-9-05) μαζί με όλες τις επιβαρύνσεις κεφαλαιοποιούνται και μαζί με εκείνες που αναστέλλεται η πληρωμή τους

θα εξοφληθούν σε 80 δόσεις (!), χωρίς υποχρέωση προκαταβολής, ενώ σε όλα τα πρόσθετα τέλη θα γίνει έκπτωση 50%! Ακόμα και αν είχαν ρυθμίσει τις πτωλίες οφειλές τους με άλλες χαριστικές διαπάνεις ρύθμισης χρεών προς το ΙΚΑ, έχουν δικαίωμα να τις μεταφέρουν στη νέα ρύθμιση, που είναι ακόμα πιο χαριστική!

– Για το διοικητικό διάστημα (1-9-2005 έως 31-12-2006) οι πτηνοτροφικές επιχειρήσεις θα ενισχυθούν με ποσοστό 12% επί του συνολικού κόστους μισθοδοσίας του προσωπικού τους. Η οικονομική ενίσχυση θα δοθεί από τον ΟΑΕΔ, «ο οποίος για το σκοπό αυτό επιχορηγείται από τον Καθημερινό Απορρήτο».

Οι δύο πρώτες ρυθμίσεις θα επιβαρύνουν ευθέως τα ασφαλιστικά ταμεία (ΙΚΑ και ΕΤΕΑΜ), όπως αν